

The Bible, New Testament, in Danish

The Bible, New Testament, in Danish

Det nye Testamente:

Indhold:

Markus-Evangeliet

Lukas-Evangeliet

Johannes-Evangeliet

Apostelenes Gerninger

Paulus's Brev til Romerne

Paulus's andet Brev til Korinthierne

Paulus's Brev til Galaterne

Paulus's Brev til Efeserne

Paulus's Brev til Filippenserne

Paulus's Brev til Kolossenserne

Paulus's andet Brev til Thessalonikerne

Paulus's andet Brev til Timotheus

Paulus's Brev til Titus

Paulus's Brev til Filemon

Jakobs Brev

Peters andet Brev

Johannes's andet Brev

Johannes's tredje Brev

Judas's Brev

Johannes's Aabenbaring

DET NYE TESTAMENTE

Matt.

Matt. 1

2. Abraham avlede Isak; og Isak avlede Jakob; og Jakob avlede Juda

3. og Juda avlede Fares og Zara med Thamar; og Fares avlede Esrom;
og Esrom avlede Aram;

4. og Aram avlede Aminadab; og Aminadab avlede Nasson; og Nasson
avlede Salmon;

5. og Salmon avlede Boas med Rakab; og Boas avlede Obed med Ruth;
og Obed avlede Isaj;

6. og Isaj avlede Kong David; og David avlede Salomon med Urias's
Hustru;

7. og Salomon avlede Roboam; og Roboam avlede Abia; og Abia avlede
Asa;

8. og Asa avlede Josafat; og Josafat avlede Joram; og Joram avlede
Ozias;

9. og Ozias avlede Joatham; og Joatham avlede Akas; og Akas avlede
Ezekias;

10. og Ezekias avlede Manasse; og Manasse avlede Amon; og Amon
avlede Josias;

Salathiel avlede Zorobabel;

13. og Zorobabel avlede Abiud; og Abiud avlede Eliakim: og Eliakim
avlede Azor;

14. og Azor avlede Sadok; og Sadok avlede Akim; og Akim avlede
Eliud;

15. og Eliud avlede Eleazar; og Eleazar avlede Matthan; og Matthan
avlede Jakob;

som kaldes Kristus.

hende offentligt, besluttede han hemmeligt at skille sig fra hende.

tage din Hustru Maria til dig; thi det, som er avlet i hende, er

han skal frelse sit Folk fra deres Synder."

22. Men dette er alt sammen sket, for at det skulde opfyldes, som er

talt af Herren ved Profeten, som siger:

skal kalde hans Navn Immanuel", hvilket er udlagt: Gud med os.

havde befalet ham, og han tog sin Hustru til sig.

Matt. 2

Jerusalem med ham;

skrevet ved Profeten:

6. Og du, Bethlehem i Judas Land, er ingenlunde den mindste blandt

vogte mit Folk Israel."

Tiden, da Stjernen havde ladet sig til Syne.

over, hvor Barnet var.

ned og tilbade det og oplode deres Gemmer og ofrede det Gaver,

skulde vende tilbage til Herodes, droge de ad en anden Vej

tilbage til deres Land.

13. Men da de vare dragne bort, se, da viser en Herrens Engel sig i

14. Og han stod op og tog Barnet og dets Moder med sig om Natten og

vise.

17. Da blev det opfyldt, som er talt ved Profeten Jeremias, som siger:

21. Og han stod op og tog Barnet og dets Moder med sig og kom til Israels Land.

Herodes's Sted, frygtede han for at komme derhen; og han blev

23. Og han kom og tog Bolig i en By, som kaldes Nazareth, for at det skulde opfyldes, som er talt ved Profeterne, at han skulde

Matt. 3

3. Thi han er den, om hvem der er talt ved Profeten Esajas, som

Honning.

Jordan.

Synder.

fra den kommende Vrede?

9. og mener ikke at kunne sige ved eder selv: Vi have Abraham til

disse Sten.

uslukkelig Ild."

af ham.

tilsteder han ham det.

Due og komme over ham.

Matt. 4

han omsider hungrig.

4. Men han svarede og sagde: "Der er skrevet: Mennesket skal ikke

Mund."

Herren din Gud."

viser ham alle Verdens Riger og deres Herlighed; og han sagde

til ham:

9. "Alt dette vil jeg give dig, dersom du vil falde ned og tilbede

mig."

10. Da siger Jesus til ham: "Vig bort, Satan! thi der er skrevet: Du skal tilbede Herren din Gud og tjene ham alene."

ham.

13. Og han forlod Nazareth og kom og tog Bolig i Kapernaum, som

14. for at det skulde opfyldes, som er talt ved Profeten Esajas, som siger:

til Menneskefiskere."

20. Og de forlode straks Garnene og fulgte ham.

dem.

22. Og de forlode straks Skibet og deres Fader og fulgte ham.

24. Og hans Ry kom ud over hele Syrien; og de bragte til ham alle

helbredte dem.

Matt. 5

sat sig, gik hans Disciple hen til ham,

5. Salige ere de sagtmodige, thi de skulle arve Jorden.

7. Salige ere de barmhjertige, thi dem skal vises Barmhjertighed.

8. Salige ere de rene af Hjertet, thi de skulle se Gud.

Himmeriges Rige er deres.

13. I ere Jordens Salt; men dersom Saltet mister sin Kraft, hvormed skal det da saltes? Det duer ikke til andet end at kastes ud og

skjules.

17. Mener ikke, at jeg er kommen for at nedbryde Loven eller Profeterne; jeg er ikke kommen for at nedbryde, men for at fuldkomme.

Loven, indtil det er sket alt sammen.

Himmeriges Rige.

Rige.

din Broder har noget imod dig,

26. Sandelig, siger jeg dig, du skal ingeniunde komme ud derfra,

det fra dig; thi det er bedre for dig, at eet af dine Lemmer

end at hele dit Legeme kommer i Helvede.

31. Og der er sagt: Den, som skiller sig fra sin Hustru, skal give

hende et Skilsmissebrev.

32. Men jeg siger eder, at enhver, som skiller sig fra sin Hustru,

Himmelen, thi den er Guds Trone,

35. ej heller ved Jorden, thi den er hans Fodskammel, ej heller ved

Jerusalem, thi det er den store Konges Stad.

dette, er af det onde.

af dig.

Fjende.

44. Men jeg siger eder: Elsker eders Fjender, velsigner dem, som

fuldkommen.

Matt. 6

er Himlene.

sig for Menneskene; sandelig, siger jeg eder, de have allerede

Helliget worde dit Navn;

Jorden;

13. og led os ikke i Fristelse; men fri os fra det onde; (thi dit er

Menneskene som fastende; sandelig, siger jeg eder, de have

18. for at du ikke skal vise dig for Menneskene som fastende, men

skal betale dig.

hele dit Legeme lyst;

elske den anden eller holde sig til den ene og ringeagte den

anden. I kunne ikke tjene Gud og Mammon.

25. Derfor siger jeg eder: Bekymrer eder ikke for eders Liv, hvad I

skulle spise, eller hvad I skulle drikke; ikke heller for eders

Marken, hvorledes de vokse; de arbejde ikke og spinde ikke;

29. men jeg siger eder, at end ikke Salomon i al sin Herlighed var

I lidettroende?

disse Ting gives eder i Tilgift.

34. Bekymrer eder derfor ikke for den Dag i Morgen; thi den Dag i Morgen skal bekymre sig for sig selv. Hver Dag har nok i sin Plage.

Matt. 7

6. Giver ikke Hunde det hellige, kaster ikke heller eders Perler

Slange?

hvor meget mere skal eders Fader, som er i Himlene, give dem gode Gaver, som bede ham!

Profeterne.

den;

15. Men vogter eder for de falske Profeter, som komme til eder i

16. Af deres Frugter skulle I kende dem. Sanker man vel Vindruer af
Torne eller Figener af Tidsler?

21. Ikke enhver, som siger til mig: Herre, Herre! skal komme ind i

Himlene.

dit Navn, og have vi ikke gjort mange kraftige Gerninger ved dit

Navn?

23. Og da vil jeg bekende for dem Jeg kendte eder aldrig; viger bort

Klippen,

Klippen.

28. Og det skete, da Jesus havde fuldendt disse Ord, vare Skarerne

skriftkloge.

Matt. 8

2. Og se, en spedalsk kom, faldt ned for ham og sagde: "Herre! om

ren!" Og straks blev han rensset for sin Spedalskhed

4. Og Jesus siger til ham: "Se til, at du ikke siger det til nogen;

som Moses har befaleet, til Vidnesbyrd for dem."

ham, bad ham og sagde:

7. Jesus siger til ham: "Jeg vil komme og helbrede ham."

fulgte ham: "Sandelig, siger jeg eder, end ikke i Israel har jeg

sidde til Bords med Abraham og Isak og Jakob i Himmeriges Rige.

troede!" Og Drengen blev helbredt i den samme Time.

havde Feber.

stod op og vartede ham op.

17. for at det skulde opfyldes, som er talt ved Profeten Esajas, der

over til hin Side.

19. Og der kom een, en skriftklog, og sagde til ham: "Mester! jeg

sit Hoved."

21. Men en anden af disciplene sagde til ham: "Herre! tilsted mig

23. Og da han gik om Bord i Skibet, fulgte hans Disciple ham.

26. Og han siger til dem: "Hvorfor ere I bange, I lidetroende?" Da

blikstille.

27. Men Menneskene forundrede sig og sagde: "Hvem er dog denne,

ingen kunde komme forbi ad den Vej.

send os i Svinejorden!"

33. Men Hyrderne flyede og gik hen i Byen og fortalte det alt

Matt. 9

1. Og han gik om Bord i et Skib og for over og kom til sin egen By.

frimodig, dine Synder forlades dig."

3. Og se, nogle af de skriftkloge sagde ved sig selv: "Denne taler
bespotteligt."

eders Hjerter?

5. Thi hvilket er lettest at sige: Dine Synder forlades dig, eller

7. Og han stod op og gik bort til sit Hus.

stod op og fulgte ham.

10. Og det skete, da han sad til Bords i Huset, se, da kom der mange

Toldere og Syndere og sad til Bords med Jesus og hans Disciple.

spiser eders Mester med Toldere og Syndere?"

Barmhjertighed og ikke til Offer; thi jeg er ikke kommen for at

14. Da komme Johannes's Disciple til ham og sige: "Hvorfor faste vi

Brudgommen er hos dem? Men der skal komme Dage, da Brudgommen bliver tagen fra dem, og da skulle de faste.

begge Dele bevarede."

18. Medens han talte dette til dem, se, da kom der en Forstander og

19. Og Jesus stod op og fulgte ham med sine Disciple.

fra den samme Time.

Hoben, som larmede, sagde han:

ham.

og Pigen stod op.

26. Og Rygtet herom kom ud i hele den Egn.

28. Men da han kom ind i Huset, gik de blinde til ham; og Jesus

ham:"Ja,Herre!"

Tro!"

31. Men de gik ud og udbredte Rygtet om ham i hele den Egn.

som var besat.

Matt. 10

1. Og han kaldte sine tolv Disciple til sig og gav dem Magt over

Johannes, hans Broder,

10. ej Taske til at rejse med, ej heller to Kjortler, ej heller Sko,

drage bort.

eder!

snilde som Slanger og enfoldige som Duer!

17. Vogter eder for Menneskene; thi de skulle overgive eder til

dem og Hedningerne til et Vidnesbyrd.

eller hvad I skulle tale; thi det skal gives eder i den samme

Time, hvad I skulle tale.

taler i eder.

22. Og I skulle hades af alle for mit Navns Skyld; men den, som

holder ud indtil Enden, han skal blive frelst.

sandelig, siger jeg eder, I skulle ikke komme til Ende med

24. En Discipel er ikke over sin Mester, ej heller en Tjener over

sin Herre.

25. Det er Disciplen nok, at han bliver som sin Mester, og Tjeneren

som sin Herre. Have de kaldt Husbonden Beelzebul, hvor meget

mere da hans Husfolk?

til Jorden uden eders Faders Villie.

jeg vedkende mig for min Fader, som er i Himlene.

Fader og imellem en Datter og hendes Moder og imellem en
Svigerdatter og hendes Svigermoder,

37. Den, som elsker Fader eller Moder mere end mig, er mig ikke

40. Den, som modtager eder, modtager mig; og den, som modtager mig,
modtager ham, som udsendte mig.

drikke, fordi han er en Discipel, sandelig, siger jeg eder, han

Matt. 11

Byer.

han Bud med sine Disciple og lod ham sige:

3. "Er du den, som kommer, eller skulle vi vente en anden?"

7. Men da disse gik bort, begyndte Jesus at sige til Skarerne om

hid og did af Vinden?

9. Eller hvad gik I ud at se? En Profet? Ja, siger jeg eder, endog mere end en Profet.

10. Thi han er den, om hvem der er skrevet: Se, jeg sender min Engel for dit Ansigt, han skal berede din Vej foran dig.

13. Thi alle Profeterne og Loven have profeteret indtil Johannes.

14. Og dersom I ville tage imod det: Han er Elias, som skal komme.

Klagesange, og I jamrede ikke.

18. Thi Johannes kom, som hverken spiste eller drak, og de sige: Han

er besat.

20. Da begyndte han at skamme de Byer ud, i hvilke hans fleste kraftige Gerninger vare gjorte, fordi de ikke havde omvendt sig:

21. "Ve dig, Korazin! ve dig, Bethsajda! thi dersom de kraftige Gerninger, som ere skete i eder, vare skete i Tyrus og Sidon, da

Dommens Dag end eder.

som ere skete i dig, vare skete i Sodoma, da var den bleven

Dommens Dag end dig."

Himmelens og Jordens Herre! fordi du har skjult dette for vise

vil give eder Hvile.

Matt. 12

hans Disciple blev hungrige og begyndte at plukke Aks og at spise.

han blev hungrig og de, som vare med ham?

ikke var ham tilladt at spise, ej heller dem, som vare med ham,

Helligdommen.

7. Men dersom I havde vidst, hvad det Ord betyder: Jeg har Lyst til

som ere uden Skyld.

9. Og han gik videre derfra og kom ind i deres Synagoge.

at de kunde anklage ham.

11. Men han sagde til dem: "Hvilket Menneske er der iblandt eder,

og den blev igen sund som den anden.

ham, og han helbredte dem alle.

17. for at det skulde opfyldes, som er talt ved Profeten Esajas, som

siger:

18. "Se, min Tjener, som jeg har udvalgt, min elskede, i hvem min

forkynde Hedningerne Ret.

Dommere.

Guds Rige kommet til eder.

hans Hus.

30. Den, som ikke er med mig, er imod mig; og den, som ikke samler
med mig, adspreder.

31. Derfor siger jeg eder: Al Synd og Bespottelse skal forlades

ikke forlades, hverken i denne Verden eller i den kommende.

forlanger Tegn, men der skal intet Tegn gives den uden Profeten
Jonas's Tegn.

se, her er mere end Jonas.

Salomons Visdom; og se, her er mere end Salomon.

44. Da siger den: Jeg vil vende om til mit Hus, som jeg gik ud af;

46. Medens han endnu talte til Skarerne, se, da stode hans Moder og

48. Men han svarede og sagde til den, som sagde ham det: "Hvem er

Matt. 13

3. Og han talte meget til dem i Lignelser og sagde: "Se, en

det op.

det voksede straks op, fordi det ikke havde dyb Jord.

6. Men da Solen kom op, blev det svedet af, og fordi det ikke havde

Rod, visnede det.

7. Og noget faldt iblandt Torne; og Tornene voksede op og kvalte

det.

8. Og noget faldt i god Jord og bar Frugt, noget hundrede, noget

tresindstyve, noget tredive Fold.

10. Og Disciplene gik hen og sagde til ham: "Hvorfor taler du til

dem i Lignelser?"

11. Men han svarede og sagde til dem: "Fordi det er eder givet at

kende Himmeriges Riges Hemmeligheder; men dem er det ikke givet.

men den, som ikke har, fra ham skal endog det tages, som han

har.

ikke se.

han straks.

det bliver uden Frugt.

tresindstyve, en tredive Fold."

24. En anden Lignelse fremsatte han for dem og sagde: "Himmeriges

Hveden og gik bort.

Syne.

28. Men han sagde til dem: Det har et fjendsk Menneske gjort. Da

det sammen?

skulle rykke Hveden op tillige med det.

Lade!"

31. En anden Lignelse fremsatte han for dem og sagde: "Himmeriges

komme og bygge Rede i dets Grene."

33. En anden Lignelse talte han til dem: "Himmeriges Rige ligner en det blev syret alt sammen."

34. Alt dette talte Jesus til Skarerne i Lignelser, og uden Lignelse talte han intet til dem,

35. for at det skulde opfyldes, som er talt ved Profeten, der siger:

"Jeg vil oplade min Mund i Lignelser; jeg vil udsige det, som

36. Da forlod han Skarerne og gik ind i Huset; og hans Disciple kom

skal det ske ved Verdens Ende.

Gnidsel.

44. Himmeriges Rige ligner en Skat. som er skjult i en Mark, og en

Perler;

46. og da han fandt een meget kostbar Perle, gik han hen og solgte

47. Atter ligner Himmeriges Rige et Vod, som blev kastet i Havet og samlede Fisk af alle Slags.

ud.

for Himmeriges Rige, ligesom en Husband, der tager nyt og

53. Og det skete, da Jesus havde fuldendt disse Lignelser, drog han bort derfra.

at de bleve slagte af Forundring og sagde: "Hvorfra har han denne Visdom og de kraftige Gerninger?

dette?"

58. Og han gjorde ikke mange kraftige Gerninger der for deres Vantros Skyld.

Matt. 14

3. Thi Herodes havde grebet Johannes og bundet ham og sat ham i

4. Johannes sagde nemlig til ham: "Det er dig ikke tilladt at have hende."

de holdt ham for en Profet.

dem; og hun behagede Herodes.

7. Derfor lovede han med en Ed at give hende, hvad som helst hun

Skyld befalede han, at det skulde gives hende.

det til sin Moder.

12. Da kom hans Disciple og toge Liget og begravede ham, og de kom og forkyndte Jesus det.

fra Byerne.

inderligt over dem og helbredte deres syge.

15. Men da det blev Aften, kom Disciplene til ham og sagde: "Stedet

dem at spise!"

Fisk."

18. Men han sagde: "Henter mig dem hid!"

Skarerne.

tilovers af Stykkerne, tolv Kurve fulde

bort.

afsides for at bede. Og da det blev silde, var han der alene.

Vinden var imod.

er mig, frygter ikke!"

28. Men Peter svarede ham og sagde: "Herre! dersom det er dig, da

ham: "Du lidet troende, hvorfor tvivlede du?"

32. Og da de steg op i Skibet, lagde Vinden sig.

33. Men de, som vare i Skibet, faldt ned for ham og sagde: "Du er

34. Og da de vare farne over, landede de i Genezareth.

Eggen der omkring og bragte alle de syge til ham.

Matt. 15

og sige:

Bud for eders Overleverings Skyld?

5. Men I sige: "Den, som siger til sin Fader eller sin Moder: "Det,

7. I Hyklere! Rettelig profeterede Esajas om eder, da han sagde:

borte fra mig.

Menneskers Bud."

12. Da kom hans Disciple hen og sagde til ham: "Ved du, at

13. Men han svarede og sagde: "Enhver Plantring, som min himmelske Fader ikke har plantet, skal oprykkes med Rode.

blind leder en blind, falde de begge i Graven."

15. Men Peter svarede og sagde til ham: "Forklar os Lignelsen!"

Mennesket urent.

19. Thi ud fra Hjertet kommer der onde Tanker, Mord, Hor, Utugt,

21. Og Jesus gik bort derfra og drog til Tyrus's og Sidons Egne.

os."

24. Men han svarede og sagde: "Jeg er ikke udsendt uden til de

mig!"

Smuler, som falde fra deres Herrers Bord."

28. Da svarede Jesus og sagde til hende: "O Kvinde, din Tro er stor,

dig ske, som du vil!" Og hendes Datter blev helbredt fra samme

Time.

30. Og store Skarer kom til ham og havde lamme, blinde, stumme,

32. Men Jesus kaldte sine Disciple til sig og sagde: "Jeg ynke s

Disciplene dem, og Disciplene gave dem til Skarerne.

tilovers af Stykkerne, syv Kurve fulde.

og kom til Magadans Egne.

Matt. 16

2. Men han svarede og sagde til dem: "Om Aftenen siges I: Det bliver

Tegn kunne I det, ikke.

gives den uden Jonas's Tegn." Og han forlod dem og gik bort.

5. Og da hans Disciple kom over til hin Side, havde de glemt at

6. Og Jesus sagde til dem: "Ser til, og tager eder i Vare for

fem Tusinde, og hvor mange Kurve I da toge op?

I da toge op?

Surdejg."

12. Da forstode de, at han havde ikke sagt, at de skulde tage sig i

er?"

Jeremias eller en af Profeterne."

15. Han siger til dem: "Men I, hvem siger I, at jeg er?"

16. Da svarede Simon Peter og sagde: "Du er Kristus, den levende

17. Og Jesus svarede og sagde til ham: "Salig er du, Simon Jonas's

som er i Himlene.

var Kristus.

21. Fra den Tid begyndte Jesus at give sine Disciple til Kende, at

den tredje Dag.

sagde: "Gud bevare dig, Herre; dette skal ingenlunde ske dig!"

23. Men han vendte sig og sagde til Peter: "Vig bag mig, Satan! du

er mig en Forargelse; thi du sanser ikke, hvad Guds er, men hvad

Menneskers er."

24. Da sagde Jesus til sine Disciple: "Vil nogen komme efter mig,

25. Thi den, som vil frelse sit Liv, skal miste det; men den, som

26. Thi hvad gavner det et Menneske, om han vinder den hele Verden,

Engle; og da skal han betale enhver efter hans Gerning.

i sit Rige."

Matt. 17

1. Og seks Dage derefter tager Jesus Peter og Jakob og hans Broder

3. Og se, Moses og Elias viste sig for dem og samtalede med ham.

4. Da tog Peter til Orde og sagde til Jesus: "Herre! det er godt,

og Moses en og Elias en."

5. Medens han endnu talte, se, da overskyggede en lysende Sky dem;

frygter ikke!"

10. Og hans Disciple spurgte ham og sagde: "Hvad er det da, de

11. Og han svarede og sagde: "Vel kommer Elias og skal genoprette
alting.

12. Men jeg siger eder, at Elias er allerede kommen, og de erkendte

13. Da forstode Disciplene, at han havde talt til dem om Johannes

thi han falder ofte i Ild og ofte i Vand;

16. og jeg bragte ham til dine Disciple, og de kunde ikke helbrede ham."

Bringer mig ham hid!"

Drengen blev helbredt fra samme Time.

19. Da gik Disciplene til Jesus afsides og sagde: "Hvorfor kunde vi ikke uddrive den?"

20. Og han siger til dem: "For eders Vantros Skyld; thi sandelig, siger jeg eder, dersom I have Tro som et Sennepskorn, da kunne I

Tempelskatten, til Peter og sagde: "Betaler eders Mester ikke Skatten?"

25. Han sagde: "Jo." Og da han kom ind i Huset, kom Jesus ham i fremmede?"

den for mig og dig!"

Matt. 18

1. I den samme Stund kom Disciplene hen til Jesus og sagde: "Hvem

2. Og han kaldte et lille Barn til sig og stillede det midt iblandt

dem

3. og sagde: "Sandelig, siger jeg eder, uden I omvende eder og

4. Derfor, den, som fornædret sig selv som dette Barn, han er den

modtager mig.

Forargelserne komme; dog ve det Menneske, ved hvem Forargelsen

kommer!

blive kastet i den evige Ild.

eder: Deres Engle i Himlene se altid min Faders Ansigt, som er i

Himlene.

farer vild, forlader han da ikke de ni og halvfemsindstyve og

som ikke ere farne vild.

Hedning og en Tolder.

om hvilken som helst Sag, hvorom de ville bede, da skal det blive dem til Del fra min Fader, som er i Himlene.

20. Thi hvor to eller tre ere forsamlede om mit Navn, der er jeg midt iblandt dem."

Gange?"

22. Jesus siger til ham: "Jeg siger dig: ikke indtil syv Gange, men indtil halvfjerdsindstyve Gange syv Gange.

23. Derfor lignes Himmeriges Rige ved en Konge, som vilde holde Regnskab med sine Tjenere.

24. Men da han begyndte at holde Regnskab, blev en, som var ti

28. Men den samme Tjener gik ud og traf en af sine Medtjenere, som

han betalte, hvad han var skyldig.

og kom og forklarede for deres Herre alt, hvad der var sket.

32. Da kalder hans Herre ham for sig og siger til ham: Du onde

har forbarmet mig over dig.

af Hjertet tilgive, enhver sin Broder."

Matt. 19

1. Og det skete, da Jesus havde fuldendt disse Ord, drog han bort

2. Og store Skarer fulgte ham, og han helbredte dem der.

tilladt at skille sig fra sin Hustru af hvilken som helst

Grund?"

Begyndelsen skabte dem som Mand og Kvinde

5. og sagde: Derfor skal en Mand forlade sin Fader og sin Moder og

og skille sig fra hende?"

8. Han siger til dem: "Moses tilstedte eder at skille eder fra

bedriver Hor."

11. Men han sagde til dem: "Ikke alle rummer dette Ord, men de, hvem det er givet:

der er Gildinger, som ere gildede af Mennesker; og der er Gildinger, som have gildet sig selv for Himmeriges Riges Skyld. Den, som kan rumme det, han rumme det!"

16. Og se, en kom til ham og sagde: "Mester! hvad godt skal jeg

sige falsk Vidnesbyrd;

selv."

20. Den unge Mand siger til ham: "Det har jeg holdt alt sammen; hvad fattes mig endnu?"

han havde meget Gods.

23. Men Jesus sagde til sine Disciple: "Sandelig, siger jeg eder: En rig Kommer vanskeligt ind i Himmeriges Rige.

"Hvem kan da blive frelst?"

men for Gud ere alle Ting mulige."

27. Da svarede Peter og sagde til ham: "Se, vi have forladt alle Ting og fulgt dig; hvad skulle da vi have?"

28. Men Jesus sagde til dem: "Sandelig, siger jeg eder, at i

Israels tolv Stammer.

Matt. 20

1. Thi Himmeriges Rige ligner en Husbond, som gik ud tidligt om

2. Og da han var bleven enig med Arbejderne om en Denar om Dagen,

Torvet,

give eder, hvad som ret er. Og de gik derhen.

9. Og de, som vare lejede ved den ellefte Time, kom og fik hver en

Denar.

fik hver en Denar.

11. Men da de fik den, knurrede de imod Husbonden og sagde:

12. Disse sidste have kun arbejdet een Time, og du har gjort dem

Uret; er du ikke bleven enig med mig om en Denar?

17. Og da Jesus drog op til Jerusalem, tog han de tolv Disciple til

19. og overgive ham til Hedningerne til at spottes og hudstryges og

ned for ham og vilde bede ham om noget.

21. Men han sagde til hende: "Hvad vil du?" Hun siger til ham: "Sig,

22. Men Jesus svarede og sagde: "I vide ikke, hvad I bede om. Kunne

I drikke den Kalk, som jeg skal drikke?" De sige til ham: "Det

kunne vi."

23. Han siger til dem: "Min Kalk skulle I vel drikke; men det at

mig at give; men det gives til dem, hvem det er beredt af min

Fader."

25. Men Jesus kaldte dem til sig og sagde: "I vide, at Folkenes

Fyrster herske over dem, og de store bruge Myndighed over dem.

29. Og da de gik ud af Jeriko, fulgte en stor Folkeskare ham.

bleve de seende, og de fulgte ham.

Matt. 21

Oliebjerget, da udsendte Jesus to Disciple og sagde til dem:

3. Og dersom nogen siger noget til eder, da siger, at Herren har

4. Men dette er sket, for at det skulde opfyldes, der er talt ved

Profeten, som siger:

5. "Siger til Zions Datter: Se, din Konge kommer til dig, sagtmødig

6. Men Disciple gik hen og gjorde, som Jesus befalede dem;

sagde: "Hvem er denne?"

11. Men Skarerne sagde: "Det er Profeten Jesus fra Nazareth i

12. Og Jesus gik ind i Guds Helligdom og uddrev alle dem, som solgte

13. Og han siger til dem: "Der er skrevet: Mit Hus skal kaldes et

14. Og der kom blinde og lamme til ham i Helligdommen, og han
helbredte dem.

Lovsang?"

17. Og han forlod dem og gik uden for Staden til Bethania og
overnattede der.

18. Men da han om Morgenen igen gik ind til Staden, blev hen
hungrig.

straks.

21. Men Jesus svarede og sagde til dem: "Sandelig, siger jeg eder,
dersom I have Tro og ikke tvivle, da skulle I ikke alene kunne

Himmelen, da vil han sige til os: Hvorfor troede I ham da ikke?

alle Johannes for en Profet."

29. Men han svarede og sagde: Nej, jeg vil ikke; men bagefter

sagde: Ja, Herre! og gik ikke derhen.

Jesus siger til dem: "Sandelig, siger jeg eder, at Toldere og

drog udenlands.

de, og en stenede de.

ihjel.

i deres Tid."

43. Derfor siger jeg eder, at Guds Rige skal tages fra eder og gives

forstode de, at han talte om dem.

holdt ham for en Profet.

Matt. 22

1. Og Jesus tog til Orde og talte atter i Lignelser til dem og

sagde:

2. "Himmeriges Rige lignes ved en Konge, som gjorde Bryllup for sin

3. Og han udsendte sine Tjenere for at kalde de budne til

Brylluppet; og de vilde ikke komme.

4. Han udsendte atter andre Tjenere og sagde: Siger til de budne:

slagtet, og alting er rede; kommer til Brylluppet!

8. Da siger han til sine Tjenere: Brylluppet er beredt, men de

som I finde!

12. Og han siger til ham: Ven! hvorledes er du kommen herind og har

ham i Ord.

16. Og de sende deres Disciple til ham tillige med Herodianerne og

Menneskers Person.

17. Sig os derfor: Hvad tykkes dig? Er det tilladt at give Kejseren

Skat eller ej?"

hvorfor friste I mig?

20. Og han siger til dem: "Hvis Billede og Overskrift er dette?"

Kejseren, hvad Kejsers er, og Gud, hvad Guds er!"

bort.

Opstandelse er, og de spurgte ham og, sagde:

oprejse sin Broder Afkom.

til sin Broder.

28. Hvem af disse syv skal nu have hende til Hustru i Opstandelsen?

thi de have alle haft hende."

29. Men Jesus svarede og sagde til dem: "I fare vild, idet I ikke

kende Skrifterne, ej heller Guds Kraft.

men de ere ligesom Guds Engle i Himmelen.

32. Jeg er Abrahams Gud og Isaks Gud og Jakobs Gud. Han er ikke

35. Og en af dem, en lovkyndig, spurgte og fristede ham og sagde:

36. "Mester, hvilket er det store Bud i Loven?"

37. Men han sagde til ham: "Du skal elske Herren din Gud med hele

selv.

"Davids."

Herre, idet han siger:

46. Og ingen kunde svare ham et Ord, og ingen vovede mere at rette

Matt. 23

1. Da talte Jesus til Skarerne og til sine Disciple og sagde:

Finger.

store.

fornemste Pladser i Synagogerne

8. Men I skulle ikke lade eder kalde Rabbi; thi een er eders

eders Fader, han, som er i Himlene.

10. Ej heller skulle I lade eder kalde Vejledere; thi een er eders

Vejleder, Kristus.

slem, som I selv ere.

Templet, han er forpligtet.

som helliger Guldets?

som helliger Gaven?

bor deri.

24. I blinde Vejledere, I, som si Myggen af, men nedsluge Kamelen!

ligesom kalkede Grave, der jo synes dejlige udvendigt, men

delagtige med dem i Profeternes Blod.

34. Derfor se, jeg sender til eder Profeter og vise og skriftkloge;

Stad,

Templet og Alteret.

ikke.

39. Thi jeg siger eder: I skulle ingenlunde se mig fra nu af, indtil

Matt. 24

1. Og Jesus gik ud, bort fra Helligdommen, og hans Disciple kom til ham for at vise ham Helligdommens Bygninger.

2. Men han svarede og sagde til dem: "Se I ikke alt dette?

jo skal nedbrydes."

Tilkommelse og Verdens Ende?"

eder!

7. Thi Folk skal rejse sig mod Folk, og Rige mod Rige, og der skal

8. Men alt dette er Veernes Begyndelse.

skulle hades af alle Folkeslagene for mit Navns Skyld.

hverandre.

kold hos de fleste.

13. Men den, som holder ud indtil Enden, han skal frelses.

Vidnesbyrd for alle Folkeslagene; og da skal Enden komme.

han give Agt!)

hans Hus;

19. Men ve de frugtsommelige og dem, som give Die, i de Dage!

20. Og beder om, at eders Flugt ikke skal ske om Vinteren, ej heller

fra Verdens Begyndelse indtil nu og heller ikke skal komme.

frelst; men for de udvalgte Skyld skulle disse Dage afkortes.

23. Dersom nogen da siger til eder: Se, her er Kristus, eller der!

da skulle I ikke tro det.

25. Se, jeg har sagt eder det forud.

derud; se. han er i Kamrene, da tror det ikke!

ikke give sit Skin og Stjernerne falde ned fra Himmelen, og

skulle alle Jordens Stammer jamre sig, og de skulle se

Herlighed.

skulle samle hans udvalgte fra de fire Vinde, fra den ene Ende

af Himmelen til den anden.

36. Men om den Dag og Time ved ingen, end ikke Himmelens Engle,

anden lades tilbage.

anden lades tilbage.

kommer.

43. Men dette skulle I vide, at dersom Husbonden vidste. i hvilken

der skete Indbrud i hans Hus.

som I ikke mene.

over sit Tyende til at give dem deres Mad i rette Tid?

ejer.

Drankerne,

i den Time, han ikke ved,

Matt. 25

1. Da skal Himmeriges Rige lignedes ved ti Jomfruer, som toge deres

4. Men de kloge toge Olie i deres Kar tillige med deres Lamper.

Lamper slukkes.

9. Men de kloge svarede og sagde: Der vilde vist ikke blive nok til

selv!

luk op for os!

12. Men han svarede og sagde: Sandelig, siger jeg eder, jeg kender

eder ikke.

Tjenere og overgav dem sin Ejendom;

15. og en gav han fem Talenter, en anden to, og en tredje en, hver efter hans Evne; og straks derefter drog han udenlands.

dem og vandt andre fem Talenter

skjulte sin Herres Penge.

19. Men lang Tid derefter kommer disse Tjeneres Herre og holder Regnskab med dem.

fem Talenter og sagde: Herre! du overgav mig fem Talenter; se, jeg har vundet fem andre Talenter.

21. Hans Herre sagde til ham: Vel, du gode og tro Tjener! du var tro

Herre! du overgav mig to Talenter; se, jeg har vundet to andre Talenter.

23. Hans Herre sagde til ham: Vel, du gode og tro Tjener! du var tro

25. og jeg frygtede og gik hen og skjulte din Talent i Jorden; se, her har du, hvad dit er.

26. Men hans Herre svarede og sagde til ham: Du onde og lade Tjener!

jeg ikke spredte;

28. Tager derfor den Talent fra ham, og giver den til ham, som har de ti Talenter.

Overflod; men den, som ikke har, fra ham skal endog det tages, som han har.

32. Og alle Folkeslagene skulle samles foran ham, og han skal skille

venstre.

I gave mig at drikke; jeg var fremmed, og I toge mig hjem til eder;

40. Og Kongen skal svare og sige til dem: Sandelig, siger jeg eder:

gjort imod mig.

hans Engle.

42. Thi jeg var hungrig, og I gave mig ikke at spise; jeg var

43. jeg var fremmed, og I toge mig ikke hjem til eder; jeg var

45. Da skal han svare dem og sige: Sandelig, siger jeg eder: Hvad I ikke have gjort imod een af disse mindste, have I heller ikke gjort imod mig.

evigt Liv."

Matt. 26

1. Og det skete, da Jesus havde fuldendt alle disse Ord, sagde han til sine Disciple:

6. Men da Jesus var kommen til Bethania, i Simon den spedalskes Hus,

til Bords.

denne Spilde?

fattige."

mig.

11. Thi de fattige have I altid hos eder; men mig have I ikke altid.

at berede mig til at begraves.

13. Sandelig, siger jeg eder, hvor som helst i hele Verden dette

omtales til hendes Ihukommelse."

14. Da gik en af de tolv, han, som hed Judas Iskariot, hen til

19. Og Disciplene gjorde, som Jesus befalede dem, og beredte

20. Men da det var blevet Aften, sad han til Bords med de tolv.

21. Og medens de spiste, sagde han: "Sandelig, siger jeg eder, en af

ham: "Det er dog vel ikke mig, Herre?"

ikke mig, Rabbi?" Han siger til ham: "Du har sagt det."

Legeme."

27. Og han tog en Kalk og takkede. gav dem den og sagde: "Drikker

alle deraf;

28. thi dette er mit Blod, Pagtens, hvilket udgydes for mange til
Syndernes Forladelse.

29. Men jeg siger eder, fra nu af skal jeg ingenlunde drikke af
med eder i min Faders Rige."

30. Og da de havde sunget Lovsangen, gik de ud til Oliebjerget.

skulle adspredes.

33. Men Peter svarede og sagde til ham: "Om end alle ville forarges

34. Jesus sagde til ham: "Sandelig, siger jeg dig, i denne Nat,

derhen og beder."

jeg vil, men som du vil."

40. Og han kommer til Disciplene og finder dem sovende, og han siger

42. Han gik atter anden Gang hen, bad og sagde: "Min Fader! hvis

din Villie!"

betyngede.

44. Og han forlod dem og gik atter hen og bad tredje Gang og sagde atter det samme Ord.

45. Da kommer han til Disciplene og siger til dem: "Sove I fremdeles

47. Og medens han endnu talte, se, da kom Judas, en af de tolv, og

"Den, som jeg kysser, ham er det; griber ham!"

Rabbi!" og kyssede ham.

af.

tilskikker mig mere end tolv Legioner Engle?

til?"

ikke.

56. Men det er alt sammen sket, for at Profeternes Skrifter skulde opfyldes." Da forlode alle Disciplene ham og flyede.

forsamlede.

han gik indenfor og satte sig hos Svendene for at se, hvad

Jesus, for at de kunde aflive ham.

61. "Denne har sagt: Jeg kan nedbryde Guds Tempel og bygge det op i tre Dage."

64. Jesus siger til ham: "Du har sagt det; dog jeg siger eder: Fra

66. Hvad tykkes eder?" Og de svarede og sagde: "Han er skyldig til

68. og sagde: "Profeter os, Kristus, hvem var det, der slog dig?"

hvad du siger."

siger til dem, som vare der: "Denne var med Jesus af Nazareth."

Menneske."

73. Men lidt efter kom de, som stode der, hen og sagde til Peter:

Menneske." Og straks galede Hanen.

Matt. 27

sagde: "Hvad kommer det os ved? se du dertil."

Gravsted for de fremmede.

8. Derfor blev den Mark kaldt Blodmarken indtil den Dag i Dag.

9. Da opfyldtes det, som er talt ved Profeten Jeremias, som siger:

10. og de gav dem for Pottemagermarken, som Herren befalede mig."

til ham: "Du siger det."

svarede han intet.

imod dig?"

Fange, hvilken de vilde.

16. Og de havde dengang en berygtet Fange, som hed Barabbas.

17. Da de vare forsamlede, sagde Pilatus derfor til dem: "Hvem ville

Kristus?"

18. Thi han vidste, at det var af Avind, de havde overgivet ham.

dertil!"

25. Og hele Folket svarede og sagde: "Hans Blod komme over os og

samlede hele Vagtafdelingen omkring ham.

32. Men medens de gik derud, traf de en Mand fra Kyrene, ved Navn

33. Og da de kom til et Sted, som kaldes Golgatha, det er udlagt:

"Hovedskalsted",

34. gave de ham Eddike at drikke blandet med Galde og da han smagte det, vilde han ikke drikke.

ved Lodkastning, for at det skulde opfyldes, som er sagt af

36. Og de sade der og holdt Vagt over ham.

37. Og oven over hans Hoved satte de Beskyldningen imod ham skreven

Hoveder og sagde:

40. "Du, som nedbryder Templet og bygger det op i tre Dage, frels

42. "Andre har han frelst, sig selv kan han ikke frelse; er han

43. Han har sat sin Lid til Gud;han fri ham nu, om han har Behag i

med ham.

den niende Time.

Eli! Lama Sabaktani?" det er: "Min Gud! min Gud! hvorfor har du
forladt mig?"

49. Men de andre sagde: "Holdt! lader os se, om Elias kommer for at
frelse ham."

til nederst; og Jorden skjalv, og Klipperne revnede,

bleve oprejste,

53. og de gik ud af Gravene efter hans Opstandelse og kom ind i den
hellige Stad og viste sig for mange.

56. Iblndt dem vare Maria Magdalene og Maria, Jakobs og Josefs

58. Han gik til Pilatus og bad om Jesu Legeme. Da befalede Pilatus,
at det skulde udleveres.

60. og lagde det i sin nye Grav, som han havde ladet hugge i

bort.

61. Men Maria Magdalene og den anden Maria vare der, og de sade lige
over for Graven.

medens han endnu levede: Tre Dage efter bliver jeg oprejt.

64. Befal derfor, at Graven skal sikkert bevogtes indtil den tredje

den sikkert, som I bedst vide!"

66. Og de gik hen og bevogtede Graven sikkert med Vagten efter at
have sat Segl for Stenen.

Matt. 28

Maria Magdalene og den anden Maria for at se til Graven.

Sne.

5. Men Engelen tog til Orde og sagde til Kvinderne: "I skulle ikke

6. Han er ikke her; thi han er opstanden, som han har sagt. Kommer

skulle I se ham. Se, jeg har sagt eder det."

hen for at forkynde hans Disciple det.

9. Men medens de gik for at forkynde hans Disciple det, se, da

mig."

11. Men medens de gik derhen, se da kom nogle af Vagten ind i Staden

rigelige Penge

13. og sagde: "Siger: Hans Disciple kom om Natten og stjal ham,

medens vi sov.

eder. Og se, jeg er med eder alle Dage indtil Verdens Ende."

Markus

Markus 1

2. som der er skrevet hos Profeten Esajas: "Se, jeg sender min
Engel for dit Ansigt, han skal berede din Vej.

ham i Floden Jordan, idet de bekendte deres Synder

dig har jeg Velbehag."

Satan, og han var blandt Dyrene; og Englene tjente ham.

Fiskere.

til Menneskefiskere."

18. Og de forlode straks Garnene og fulgte ham.

Garn i Skibet;

i Skibet med Lejesvendene og gik efter ham.

dem som en, der havde Myndighed, og ikke som de skriftkloge.

Guds hellige."

25. Og Jesus truede ham og sagde: "Ti, og far ud af ham!"

ham.

28. Og Rygtet om ham kom straks ud alle Vegne i hele det omliggende

og Andreas's Hus med Jakob og Johannes.

ham om hende;

op, og Feberen forlod hende, og hun vartede dem op.

ham alle de syge og besatte,

tale, fordi de kendte ham.

36. Og Simon og de, som vare med ham, skyndte sig efter ham.

37. Og de fandt ham, og de sige til ham: "Alle lede efter dig."

siger til ham: "Jeg vil; bliv ren!"

42. Og straks forlod Spedalskheden ham, og han blev renset.

44. og sagde til ham: "Se til, at du ikke siger noget til nogen

din Renselse det, som Moses har befalet, til Vidnesbyrd for dem!"

fra.

Markus 2

1. Og da han nogle Dage derefter atter gik ind i Kapernaum, spurgtes det, at han var hjemme.

fire.

Taget af, hvor han var; og da de havde brudt Hul, firede de

dine Synder ere forladte."

forlade Synder uden een, nemlig Gud?"

fulgte ham.

15. Og det skete, at han sad til Bords i hans Hus, og mange Toldere

og Syndere sade til Bords med Jesus, og hans Disciple; thi de

spiste med Toldere og Syndere, sagde de til hans Disciple: "Han

spiser og drikker med Toldere og Syndere!"

Disciple, men dine Disciple faste ikke?"

19. Og Jesus sagde til dem: "Kunne Brudesvendene faste, medens

de ikke faste.

20. Men der skal komme Dage, da Brudgommen bliver tagen fra dem, da

og hans Disciple begyndte, imedens de gik, at plukke Aks.

hvad der ikke er tilladt?"

27. Og han sagde til dem: "Sabbaten blev til for Menneskets Skyld og ikke Mennesket for Sabbatens Skyld.

Markus 3

1. Og han, gik atter ind i en Synagoge, og der var der en Mand, som

for at de kunde anklage ham.

i Midten!"

tav.

og de gik hen til ham.

16. Og han beskikkede de tolv, og han tillagde Simon Navnet Peter;

sig thi de sagde: "Han er ude af sig selv."

22. Og de skriftkloge, som vare komne ned fra Jerusalem, sagde: "Han

23. Og han kaldte dem til sig og sagde til dem i Lignelser:

"Hvorledes kan Satan uddrive Satan?

24. Og dersom et Rige er kommet i Splid med sig selv, kan samme Rige

25. Og dersom et Hus er kommet i Splid med sig selv, vil samme Hus

26. Og dersom Satan har sat sig op imod sig selv og er kommen i

Hus.

28. Sandelig, siger jeg eder, alle Ting skulle forlades Menneskenes

tale;

Synd."

sendte Bud ind til ham og lode ham kalde.

32. Og en Skare sad omkring ham; og de sige til ham: "Se; din Moder

Moder."

Markus 4

Undervisning:

det voksede straks op, fordi det ikke havde dyb Jord.

6. Og da Solen kom op, blev det svedet af, og fordi det ikke havde Rod, visnede det.

7. Og noget faldt iblandt Torne, og Tornene voksede op og kvalte det, og det bar ikke Frugt.

voksede, og det bar tredive og tresindstyve og hundrede Fold."

10. Og da han blev ene, spurgte de, som vare om ham, tillige med de tolv ham om Lignelserne.

11. Og han sagde til dem: "Eder er Guds Riges Hemmelighed givet; men dem, som ere udenfor, meddeles alt ved Lignelser,

13. Og han siger til dem: "Fatte I ikke denne Lignelse? Hvorledes

dem.

17. og de have ikke Rod i sig, men holde kun ud til en Tid;

Skyld, forarges de straks.

det bliver uden Frugt.

Fold."

Lysetagen?

25. Thi den, som har, ham skal der gives; og den, som ikke har, fra ham skal endog det tages, som han har."

han ved ej selv hvorledes.

30. Og han sagde: "Hvormed skulle vi ligne Guds Rige, eller under hvilken Lignelse skulle vi fremstille det?

Rede i dets Skygge."

de kunde fatte det.

34. Men uden Lignelse talte han ikke til dem; men i Enerum udlagde han det alt sammen for sine Disciple.

"Lader os fare over til hin Side!"

36. Og de forlade Folkeskaren og tage ham med, som ham sad i Skibet;

stille!" og Vinden lagde sig, og det blev ganske blikstille.

ikke Tro?"

Markus 5

slog sig selv med Sten.

for ham

ikke piner mig."

9. Og han spurgte ham: "Hvad er dit Navn?" Og han siger til ham:

"Legion er mit Navn; thi vi ere mange."

10. Og han bad ham meget om ikke at drive dem ud af Landet.

dem."

de kom for at se, hvad det var, som var sket.

15. Og de kom til Jesus og se den besatte, ham, som havde haft

den besatte, og om Svinene.

Egn.

Hus, til dine egne, og forkynd dem, hvor store Ting Herren har gjort imod dig, og at han har forbarmet sig over dig."

Ting Jesus havde gjort imod ham; og alle undrede sig.

21. Og da Jesus igen i Skibet var faren over til hin Side, samledes

22. Og der kommer en af Synagogeforstanderne ved Navn Jairus, og da

24. Og han gik bort med ham, og en stor Skare fulgte ham, og de

jeg frelst."

Legeme, at hun var bleven helbredt fra sin Plage.

33. Men da Kvinden vidste, hvad der var sket hende, kom hun

Sandheden.

35. Endnu medens han talte, komme nogle fra Synagogeforstanderens

Synagogeforstanderen: "Frygt ikke, tro blot!"

Johannes, Jakobs Broder.

38. Og de komme ind i Synagogeforstanderens Hus, og han ser en

40. Og de lo ad ham; men han drev dem alle ud, og han tager Barnets

var.

sagde, at de skulde give hende noget at spise.

Markus 6

"Hvorfra har han dog dette, og hvad er det for en Visdom, som er
given ham, og hvilke kraftige Gerninger der dog sker ved hans

4. Og Jesus sagde til dem: "En Profet er ikke foragtet uden i sit

6. Og han forundrede sig over deres Vantro. Og han gik om i

7. Og han hidkalder de tolv, og han begyndte at udsende dem, to og

10. Og han sagde til dem: "Hvor I komme ind i et Hus, der skulle I blive, indtil I drage bort fra Stedet.

Vidnesbyrd imod dem."

helbredte dem.

15. Andre sagde: "Det er Elias; " men andre sagde: "Det er en Profet ligesom en af Profeterne."

ladet halshugge, han er oprejst."

17. Thi Herodes havde selv sendt Bud og ladet Johannes gribe og

18. Johannes sagde nemlig til Herodes: "Det er dig ikke tilladt at have din Broders Hustru."

hun kunde det ikke.

20. Thi Herodes frygtede for Johannes, fordi han vidste, at han var

22. og da selve Herodias's Datter kom ind og dansede, behagede hun

23. Og han svor hende til og sagde: "Hvad som helst du beder om, vil jeg give dig, indtil Halvdelen af mit Rige."

24. Og hun gik ud og sagde til sin Moder: "Hvad skal jeg bede om?"

25. Og hun gik straks skyndsomt ind til Kongen, bad og sagde: "Jeg

27. Og Kongen sendte straks en at Vagten og befalede at bringe hans

Hoved

sin Moder.

det i en Grav.

30. Og Apostlene samle sig om Jesus, og de forkyndte ham alt, hvad

og hviler eder lidt;" thi der var mange, som gik til og fra, og

de havde ikke engang Ro til at spise.

35. Og da Tiden allerede var fremrykket, kom hans Disciple til ham

37. Men han svarede og sagde til dem: "Giver I dem at spise!" Og de

Denarer og give dem at spise?"

Fisk."

halvtredsindstyve.

at bede.

dem imod); kommer han ved den fjerde Nattevagt til dem vandrende

ikke!"

51. Og han steg op i Skibet til dem, og Vinden lagde sig, og de

53. Og da de vare farne over til Landet, kom de til Genezareth og lagde til der.

56. Og hvor som helst han gik ind i Landsbyer eller Byer eller

ham, bleve helbrede.

Markus 7

Jerusalem, samle sig om ham.

omhyggeligt, idet de fastholde de gamles Overlevering;

sig; og der er mange andre Ting, som de have vedtaget at holde,

dine Disciple ikke efter de gamles Overlevering, men holde

6. Men han sagde til dem: "Rettelig profeterede Esajas om eder, I

men deres Hjerter er langt borte fra mig.

Menneskers Bud."

8. I forlade Guds Bud og holde Menneskers Overlevering."

holde eders Overlevering.

(det er: Tempelgave),"

Moder,

hans Disciple ham om Lignelsen.

uren?

Mennesket urent.

Utugt, Tyveri, Mord,

urent."

24. Og han stod op og gik bort derfra til Tyrus's og Sidons Egne. Og han gik ind i et Hus og vilde ikke, at nogen skulde vide det. Og

31. Og da han gik bort igen fra Tyrus's Egne, kom han over Sidon

33. Og han tog ham afsides fra Skaren og lagde sine Fingre i hans

er: lad dig op!

talte ret.

Markus 8

1. I de Dage da der atter var en stor Skare, og de intet havde at spise, kaldte han sine Disciple til sig og siger til dem:

mig i tre Dage og have intet at spise.

Vejen, og nogle af dem ere komne langvejsfra."

Stykker syv Kurve.

10. Og straks gik han om Bord i Skibet med sine Disciple og kom til Dalmanuthas Egne.

af ham et Tegn fra Himmelen for at friste ham.

13. Og han forlod dem og gik atter om Bord og for over til hin Side.

i Skibet.

ikke i Hu?

fulde af Stykker toge I da op?" De sige til ham: "Tolv."

fulde af Stykker toge I da op?" Og de sige til ham: "Syv."

klarsynet og var helbredt og kunde se alle Ting tydeligt.

ej heller sige det til nogen i Landsbyen."

"Hvem sige Menneskene, at jeg er?"

andre: en af Profeterne."

29. Og han spurgte dem: "Men I, hvem sige I, at jeg er?" Peter

svarede og siger til ham: "Du er Kristus."

32. Og han talte dette frit ud. Og Peter tog ham til Side og

og siger: "Vig bag mig, Satan! thi du sanser ikke, hvad Guds er,
men hvad Menneskers er."

34. Og han kaldte Skaren tillige med sine Disciple til sig og sagde

35. Thi den, som vil frelse sit Liv, skal miste det; men den, som
mister sit Liv for min og Evangeliets Skyld, han skal frelse

det.

36. Thi hvad gavner det et Menneske at vinde den hele Verden og at

38. Thi den, som skammer sig ved mig og mine Ord i denne utro og

han kommer i sin Faders Herlighed med de hellige Engle."

(Kap. 9.) 1 Og han sagde til dem: "Sandelig, siger jeg eder, der

Markus 9

2. Og seks Dage derefter tager Jesus Peter og Jakob og Johannes med

4. Og Elias tillige med Moses viste sig for dem, og de samtalede med Jesus.

5. Og Peter tog til Orde og siger til Jesus: "Rabbi! det er godt, og Elias en."

6. Thi han vidste ikke, hvad han skulde sige; thi de vare blevne

alene hos dem.

10. Og de fastholdt dette Ord hos sig selv og spurgte hverandre,

11. Og de spurgte ham og sagde: "De skriftkloge sige jo, at Elias

skal lide meget og foragtes.

ham alt, hvad de vilde, efter som der er skrevet om ham."

skriftkloge, som tvistedes med dem.

hilsede ham.

16. Og han spurgte dem: "Hvorum tvistes I med dem?"

18. Og hvor som helst den griber ham, slider den i ham, og han

dine Disciple, at de skulde uddrive den, og de kunde ikke."

ham til mig!"

fraadede.

kommet over ham?" Men han sagde: "Fra Barndommen af;

os!"

den, som tror."

min Vantro!"

far ud af ham, og far ikke mere ind i ham!"

26. Da skreg og sled den meget i ham og for ud, og han blev ligesom

28. Og da han var kommen ind i et Hus, spurgte hans Disciple ham i

Enrum: "Hvorfor kunde vi ikke uddrive den?"

29. Og han sagde til dem: "Denne Slags kan ikke fare ud ved noget,

vilde ikke, at nogen skulde vide det.

33. Og de kom til Kapernaum, og da han var kommen ind i Huset,

Vejen?"

alles Tjener."

36. Og han tog et lille Barn og stillede det midt iblandt dem og tog

det i Favn og sagde til dem:

modtager mig; og den, som modtager mig, modtager ikke mig, men

den, som udsendte mig."

39. Men Jesus sagde: "Forbyder ham det ikke; thi der er ingen, som

om mig.

40. Thi den, som ikke er imod os, er for os.

Havet.

fare til Helvede til den uudslukkelige Ild,

kastet i Helvede,

kastet i Helvede,

49. Thi enhver skal saltes med Ild, og alt Offer skal saltes med Salt.)

I da give det sin Kraft igen? Haver Salt i eder selv, og holder Fred med hverandre!"

Markus 10

hinsides Jordan, og atter samler der sig Skarer om ham; og han

en Mand tilladt at skille sig fra sin Hustru?"

3. Men han svarede og sagde til dem: "Hvad har Moses budt eder?"

4. Men de sagde: "Moses tilstedte at skrive et Skilsmissebrev og skille sig fra hende."

han eder dette Bud.

6. Men fra Skabningens Begyndelse skabte Gud dem som Mand og Kvinde.

7. Derfor skal en Mand forlade sin Fader og Moder, og holde fast

ved sin Hustru;

10. Og i Huset spurgte Disciplene ham atter om dette.

11. Og han siger til dem: "Den, som skiller sig fra sin Hustru og

anden, bedriver hun Hor."

Disciplene truede dem, som bare dem frem.

15. Sandelig, siger jeg eder, den, som ikke modtager Guds Rige
ligesom et lille Barn, han skal ingeniunde komme ind i det."

dem.

arve et evigt Liv?"

18. Men Jesus sagde til ham: "Hvorfor kalder du mig god? Ingen er
god, uden een, nemlig Gud.

20. Men han sagde til ham: "Mester! det har jeg holdt alt sammen fra
min Ungdom af."

thi han havde meget Gods.

vanskeligt komme de, som have Rigdom, ind i Guds Rige!"

blive frelst?"

ikke for Gud; thi alle Ting ere mulige for Gud."

28. Peter tog til Orde og sagde til ham: "Se, vi have forladt alle Ting og fulgt dig."

29. Jesus sagde: "Sandelig, siger jeg eder, der er ingen, som har

tog atter de tolv til sig og begyndte at sige dem, hvad der skulde times ham

om."

eder?"

38. Men Jesus sagde til dem: "I vide ikke, hvad I bede om. Kunne I

39. Men de sagde til ham: "Det kunne vi." Men Jesus sagde til dem:

tilkommer det ikke mig at give; men det gives til dem, hvem det er beredt."

Johannes.

42. Og Jesus kaldte dem til sig og siger til dem: "I vide, at de,

iblandt dem bruge Myndighed over dem.

Tjener;

46. Og de komme til Jeriko; og da han gik ud af Jeriko tillige med

blind Tigger, ved Vejen.

dig."

50. Men han kastede sin Overkjortel af sig, sprang op og kom til Jesus.

51. Og Jesus tog til Orde og sagde til ham: "Hvad vil du, at jeg

jeg kan blive seende!"

Markus 11

Oliebjerget, udsender han to af sine Disciple og siger til dem:

det hid!

Herren har Brug for det, og han sender det straks herhen igen."

6. Men de sagde til dem, ligesom Jesus havde sagt, og de tilstedte dem det.

11. Og han gik ind i Jerusalem, i Helligdommen, og da han havde beset alt, gik han, da det allerede var Aftenstid, ud til Bethania med de tolv.

hungrig.

det, fandt han intet uden Blade; thi det var ikke Figentid.

14. Og han tog til Orde og sagde til det: "Aldrig i Evighed skal

15. Og de komme til Jerusalem; og han gik ind i Helligdommen og

16. Og han tilstedte ikke, at nogen bar nogen Ting igennem

skrevet, at mit Hus skal kaldes et Bedehus for alle

19. Og da det blev Aften, gik han uden for Staden.

fra Roden af.

som du forbandede, er visnet."

22. Og Jesus svarede og siger til dem: "Haver Tro til Gud!

dig op og; kast dig i Havet, og ikke tvivler i sit Hjerte, men

tror, at det sker, som han siger, ham skal det ske.

26. Men dersom I ikke forlade, skal eders Fader, som er i Himlene,

27. Og de komme atter til Jerusalem; og medens han gik omkring i

disse Ting.

mig!"

vil han sige, hvorfor troede I ham da ikke?

holdt for, at Johannes virkelig var en Profet.

33. Og de svare og sige til Jesus: "Vi vide det ikke." Og Jesus

Markus 12

1. Og han begyndte at tale til dem i Lignelser: "En Mand plantede

udenlands.

4. Og han sendte atter en anden Tjener til dem; og ham sloge de i

5. Og han sendte en anden; og ham sloge de ihjel; og mange andre;

8. Og de grebe ham og sloge ham ihjel og kastede ham ud af

forstode, at han sagde denne Lignelse imod dem; og de forlode

ham og gik bort.

at de skulde fange ham i Ord.

14. Og de kom og sagde til ham: "Mester! vi vide, at du er sanddru

Kejseren Skat eller ej? Skulle vi give eller ikke give?"

I mig? Bringer mig en Denar", for at jeg kan se den."

16. Men de bragte den. Og han siger til dem: "Hvis Billede og

Overskrift er dette?" Men de sagde til ham: "Kejserens."

17. Og Jesus sagde til dem: "Giver Kejseren, hvad Kejserens er, og

Gud, hvad Guds er." Og de undrede sig over ham.

Opstandelse er, og de spurgte ham og sagde:

og efterlader, en Hustru og ikke efterlader noget Barn, da skal

hans Broder tage hans Hustru og oprejse sin Broder Afkom.

efterlod han ikke Afkom.

Hustru? Thi de have alle syv haft hende til Hustru."

24. Jesus sagde til dem: "Er det ikke derfor, I fare vild, fordi I

ikke kende Skrifterne, ej heller Guds Kraft?

bortgiftes, men de ere som Engle i Himlene.

Mose Bog i Stedet om Tornebusken, hvorledes Gud taledes til ham

og sagde: Jeg er Abrahams Gud og Isaks Gud og Jakobs Gud?

at han svarede dem godt, kom til ham og spurgte ham: "Hvilket

Herren er een;

30. og du skal elske Herren, din Gud af hele dit Hjerte og af hele

end disse er intet andet Bud."

32. Og den skriftkloge sagde til ham: "Rigtigt, Mester, og med

Sandhed har du sagt, at han er een, og der er ingen anden

foruden ham.

33. Og at elske ham af hele sit Hjerte og af hele sin Forstand og af

"Du er ikke langt fra Guds Rige." Og ingen vovede mere at rette

38. Og han sagde i sin Undervisning: "Tager eder i Vare for de

39. og gerne ville have de fornemste Pladser i Synagogerne og sidde

Hvid".

43. Og han kaldte sine Disciple til sig og sagde til dem: "Sandelig, siger jeg eder, denne fattige Enke har lagt mere deri end alle de som lagde i Tempelblokken.

44. Thi de lagde alle af deres Overflod; men hun lagde af sin Fattigdom alt det, hun havde, sin hele Ejendom."

Markus 13

1. og da han gik ud af Helligdommen, siger en af hans Disciple til ham: "Mester, se, hvilke Sten og hvilke Bygninger!"

2. Og Jesus sagde til ham: "Ser du disse store Bygninger? der skal

spurgte Peter og Jakob og Johannes og Andreas ham afsides:

skal til at fuldbyrdes?"

eder!"

8. Thi Folk skal rejse sig mod Folk, og Rige mod Rige, og der skal

Vidnesbyrd.

forud for, hvad I skulle tale; men hvad der bliver givet eder i den samme Time, det skulle I tale; thi I ere ikke de, som tale,

13. Og I skulle hades af alle for mit Navns Skyld; men den, som holder ud indtil Enden, han skal blive frelst.

hente noget fra sit Hus;

17. Men ve de frugtsommelige og dem, som give Die, i de Dage!

18. Men beder om, at det ikke skal ske om Vinteren;

og som der heller ikke skal komme.

frelst; men for de udvalgtes Skyld, som han har udvalgt, har han afkortet de Dage

21. Og dersom nogen da siger til eder: Se, her er Kristus, eller se der! da tror det ikke.

udvalgte.

23. Men I, vogter eder; jeg har sagt eder alt forud.

ere i Himlene, skulle rystes.

Kraft og Herlighed.

27. Og da skal han udsende sine Engle og samle sine udvalgte fra de fire Vinde, fra Jordens Ende indtil Himmels Ende.

32. Men om den Dag og Time ved ingen, end ikke Englene i Himmelen,

34. Ligesom en Mand, der drog udenlands, forlod sit Hus og gav sine

Aftenen eller ved Midnat eller ved Hanegal eller om Morgenen;

sovende!

Markus 14

3. Og da han var i Bethania, i Simon den spedalskes Hus, kom der, medens han sad til Bords, en Kvinde, som havde en Alabastkrukke

4. Men der var nogle, som bleve vrede hos sig selv og sagde:

"Hvortil er denne Spilde af Salven sket?"

8. Hun gjorde, hvad hun kunde; hun salvede forud mit Legeme til Begravelsen.

9. Sandelig, siger jeg eder, hvor som helst i hele Verden

omtales til hendes Ihukommelse."

mine Disciple?

skulle I berede det for os."

16. Og hans Disciple gik bort og kom ind i Staden og fandt det,

17. Og da det var blevet Aften, kommer han med de tolv.

18. Og medens de sad til Bords og spiste, sagde Jesus: "Sandelig,

mig."

dog vel ikke mig?"

20. Men han sagde til dem: "En af de tolv, den, som dyster med mig i

Fadet

dem det og sagde: "Tager det; dette er mit Legeme."

23. Og han tog en Kalk, takkede og gav dem den; og de drak alle deraf.

24. Og han sagde til dem: "Dette er mit Blod, Pagtens, hvilket udgydes for mange.

25. Sandelig, siger jeg eder, at jeg skal ingen Sinde mere drikke af Rige."

26. Og da de havde sunget Lovsangen, gik de ud til Oliebjerget

27. Og Jesus siger til dem: "I skulle alle forarges; thi der er

29. Men Peter sagde til ham: "Dersom de endog alle forarges, vil jeg dog ikke forarges."

30. Og Jesus siger til ham: "Sandelig siger jeg dig, i Dag, i denne Gange."

33. Og han tager Peter og Jakob og Johannes med sig, og han begyndte

36. Og han sagde: "Abba Fader! alting er dig muligt; tag denne Kalk fra mig; dog ikke hvad jeg vil, men hvad du vil."

37. Og han kommer og finder dem sovende og siger til Peter: "Simon,

39. Og han gik atter hen og bad og sagde det samme Ord,

vare betyngede, og de vidste ikke, hvad de skulde svare ham.

41. Og han kommer tredje Gang og siger til dem: "Sove I fremdeles og

43. Og straks, medens han endnu talte, kommer Judas, en af de tolv,

sikkert bort!"

Rabbi!" og han kyssede ham.

ikke; men dette sker, for af Skrifterne skulle opfyldes."

50. Og de forlode ham alle og flyede.

blotte Legeme, fulgte med ham; og de gribe ham;

hos ham.

og han sad hos Svendene og varmede sig ved Ilden.

for at de kunde aflive ham; og de fandt intet.

56. Thi mange sagde falsk Vidnesbyrd imod ham, men Vidnesbyrdene stemte ikke overens.

57. Og nogle stode op og vidnede falsk imod ham og sagde:

hos: "Denne er en af dem."

dette Menneske, om hvem I tale."

72. Og straks galede Hanen anden Gang. Og Peter kom det Ord i Hu,

Markus 15

ham bort og overgave ham til Pilatus.

og sagde til ham: "Du siger det."

4. Men Pilatus spurgte ham atter og sagde: "Svarer du slet intet?"

Se, hvor meget de anklage dig for!"

forlangte.

7. Men der var en, som hed Barabbas, der var fangen tillige med de

dem, som han plejede.

havde overgivet ham.

12. Men Pilatus svarede atter og sagde til dem: "Hvad ville I da,

14. Men Pilatus sagde til dem: "Hvad ondt har han da gjort?" Men de

Barabbas; og Jesus lod han hudstryge og gav ham hen til at

og de sammenkaldte hele Vagtafdelingen.

20. Og da de havde spottet ham, toge de Purpurkappen af ham og

ham.

21. Og de tvinge en, som gik forbi, Simon fra Kyrene, som kom fra

"Hovedskalsted"

23. Og de gave ham Vin at drikke med Myrra i; men han tog det ikke.

dem, hvad enhver skulde tage.

en ved hans venstre Side.

28. Og Skriften blev opfyldt, som siger: "Og han blev regnet iblandt

Hoveder og sagde: "Tvi dig! du som nedbryder Templet og bygger det op i tre Dage;

30. frels dig selv ved at stige ned af Korset!"

skriftkloge og sagde: "Andre har han frelst, sig selv kan han ikke frelse.

32. Kristus, Israels Konge - lad ham nu stige ned af Korset, for at

Landet indtil den niende Time.

Eloi! Lama Sabaktani?" det er udlagt: "Min Gud! min Gud! hvorfor har du forladt mig?"

kommer for at tage ham ned."

Moder, og Salome,

42. Og da det allerede var blevet Aften, (thi det var Beredelsesdag, det er Forsabbat,)

forventede Guds Rige; han tog Mod til sig og gik ind til Pilatus og bad om Jesu Legeme.

lagt.

Markus 16

Moder, og Salome vellugtende Salver for at komme og Salve ham.

Indgangen til Graven?"

var meget stor)

se, der er Stedet, hvor de lagde ham.

sagt eder."

betog dem; og de sagde ikke noget til nogen; thi de frygtede.

det ikke.

13. Og disse gik hen og forkyndte de andre det. Ikke heller dem troede de.

fordi de ikke havde troet dem, som havde set ham opstanden.

for al Skabningen!

helbredes."

Lukas

Lukas 1

1. Efterdi mange have taget sig for at forfatte en Beretning om de Ting, som ere fuldbyrdede iblandt os,

Tjenere, have overleveret os:

bleven mundtligt undervist.

Abias Skifte, ved Navn Sakarias; og han havde en Hustru af Arons

alle Herrens Bud og Forskrifter.

7. Og de havde intet Barn, efterdi Elisabeth var ufrugtbar, og de vare begge fremrykkede i Alder.

8. Men det skete, medens han efter sit Skiftes Orden gjorde

kalde hans Navn Johannes.

Liv,

at berede Herren et velskikket folk."

jeg er gammel, og min Hustru er fremrykket i Alder."

20. Og se, du skal blive stum og ikke kunne tale indtil den Dag, da dette sker, fordi du ikke troede mine Ord, som dog skulle fuldbyrdes i deres Tid,"

21. Og folket biede efter Sakarias, og de undrede sig over, at han

22. Og da han kom ud, kunde han ikke tale til dem, og de forstode, at han havde set et Syn i Templet; og han gjorde Tegn til dem og forblev stum.

23. Og det skete, da hans Tjenestes Dage vare fuldendte, gik han hjem til sit Hus.

24. Men efter disse Dage blev hans Hustru Elisabeth frugtsommelig,

for at borttage min Skam iblandt Mennesker:"

27. til en Jomfru, som var trolovet med en Mand ved Navn Josef, af Davids Hus; og Jomfruens Navn var Maria.

30. Og Engelen sagde til hende: "Frygt ikke, Maria! thi du har

Navn Jesus.

skal give ham Davids, hans Faders Trone.

efterdi jeg ikke ved af nogen Mand?"

ufrugtbar.

38. Men Maria sagde: "Se, jeg er Herrens Tjenerinde; mig ske efter dit Ord!" Og Engelen skiltes fra hende.

39. Men Maria stod op i de samme Dage og drog skyndsomt til Bjergeggen til en By i Juda.

40. Og hun kom ind i Sakarias's Hus og hilste Elisabeth.

Kvinder! og velsignet er dit Livs Frugt!

43. Og hvorledes times dette mig, at min Herres Moder kommer til

mig?

mit Liv med Fryd.

45. Og salig er hun, som troede; thi det skal fuldkommes, hvad der er sagt hende af Herren,"

48. thi han har set til sin Tjenerindes Ringhed. Thi se, nu herefter

helligt;

frygte ham.

hovmodige i deres Hjertes Tanke.

54. Han har taget sig af sin Tjener Israel for at ihukomme

Barmhjertighed

Hjem igen.

Barnet; og de vilde kalde det Sakarias efter Faderens Navn.

60. Og hans Moder svarede og sagde: "Nej, han skal kaldes Johannes."

dette Navn."

62. Men de gjorde Tegn til hans Fader om, hvad han vilde, det skulde kaldes.

63. Og han forlangte en Tavle og skrev disse Ord: "Johannes er hans

Navn." Og de undrede sig alle.

64. Men straks oplodes hans Mund og hans Tunge, og han talte og priste Gud.

65. Og der kom en Frygt over alle, som boede omkring dem, og alt

profeterede og sagde:

sit Folk

69. og har oprejst os et Frelsens Horn" i sin Tjener Davids Hus,

fordums Tid,

hellige Pagt,

73. den Ed, som han svor vor Fader Abraham, at han vilde give os,

Frygt,

77. for at give hans Folk Erkendelse af Frelse ved deres Synders

Forladelse,

78. for vor Guds inderlige Barmhertigheds Skyld, ved hvilken Lyset

Lukas 2

1. Men det skete i de dage, at en Befaling udgik fra Kejser Augustus, at al Verden skulde skrives i Mandtal.

i Syrien,)

3. Og alle gik for at lade sig indskrive, hver til sin By.

til Davids By, som kaldes Bethlehem, fordi han var af Davids Hus

5. for at lade sig indskrive tillige med Maria, sin trolovede, som var frugtsommelig.

6. Men det skete, medens de vare der, blev Tiden fuldkommet til, at

ham i en Krybbe; thi der var ikke Rum for dem i Herberget.

Nattevagt over deres Hjord.

9. Og se, en Herrens Engel stod for dem, og Herrens Herlighed

10. Og Engelen sagde til dem: "Frygter ikke; thi se, jeg forkynder

Davids By.

liggende i en Krybbe."

Mangfoldighed, som lovede Gud og sagde:

Velbehag!

15. Og det skete, da Englene vare farne fra dem til Himmelen, sagde

dette, som er sket, hvilket Herren har kundgjort os."

liggende i Krybben.

dette Barn.

til dem af Hyrderne.

19. Men Maria gemte alle disse Ord og overvejede dem i sit Hjerte.

20. Og Hyrderne vendte tilbage, idet de priste og lovede Gud for

dem.

han blev undfangen i Moders Liv.

22. Og da deres Renselsedage efter Mose Lov vare fuldkommede,

bragte de ham op til Jerusalem for at fremstille ham for Herren,

Moders Liv, skal kaldes helligt for Herren,

24. og for at bringe Offer efter det, som er sagt i Herrens Lov, et

Par Turtelduer eller to unge Duer.

25. Og se, der var en Mand i Jerusalem ved Navn Simeon, og denne

29. "Herre! nu lader du din Tjener fare i Fred, efter dit Ord.

32. et Lys til at oplyse Hedningerne og en Herlighed for dit Folk

Israel."

33. Og hans Fader og hans Moder undrede sig over de Ting, som bleve

sagte om ham.

34. Og Simeon velsignede dem og sagde til hans Moder Maria: "Se,

denne er sat mange i Israel til Fald og Oprejsning og til et

Tegn, som imodsiges,

36. Og der var en Profetinde Anna, Fanuels Datter, af Asers Stamme;

Mand efter sin Jomfrustand

39. Og da de havde fuldbyrdet alle Ting efter Herrens Lov, vendte de

43. og havde tilendebragt de Dage, blev Barnet Jesus i Jerusalem,

Kyndinge.

45. Og da de ikke fandt ham, vendte de tilbage til Jerusalem og

ledte efter ham.

46. Og det skete efter tre Dage, da fandt de ham i Helligdommen,

adspurgte dem.

Svar.

jeg have ledt efter dig med Smerte."

49. Og han sagde til dem: "Hvorfor ledte I efter mig? Vidste I ikke,

50. Og de forstode ikke det Ord, som han talte til dem.

51. Og han drog ned med dem og kom til Nazareth og var dem lydige og hans Moder gemte alle de Ord i sit Hjerte.

52. Og Jesus forfremmedes i Visdom og Alder og yndest hos Gud og Mennesker.

Lukas 3

Trakonitis's Land og Lysanias Fjerdingsfyrste i Abilene,

4. som der er skrevet i Profeten Esajas's Talers Bog: "Der er en

at sige ved eder selv: Vi have Abraham til Fader; thi jeg siger

Ilden."

11. Men han svarede og sagde til dem: "Den, som har to Kjørtler,

forordnet."

Sold!"

Ild.

uslukkelig Ild."

forkyndte dem Evangeliet.

19. Men da Fjerdingsfyrsten Herodes blev revset af ham for hans

Broders Hustru, Herodias's Skyld og for alt det onde, som

Herodes gjorde,

elskede, i dig har jeg Velbehag."

Lukas 4

spiste intet i de Dage; og da de havde Ende, blev han hungrig.

4. Og Jesus svarede ham: "Der er skrevet: Mennesket skal ikke leve

deres Herlighed; thi den er mig overgivet, og jeg giver den, til
hvem jeg vil.

8. Og Jesus svarede ham og sagde: "Der er skrevet: Du skal tilbede
Herren din Gud og tjene ham alene."

herfra;

10. thi der er skrevet: Han skal give sine Engle Befaling om dig, at
de skulle bevare dig,

friste Herren din Gud."

Tid.

ham kom ud i hele det omliggende Land.

17. Og man gav ham Profeten Esajas's Bog, og da han slog Bogen op;
fandt han det Sted, hvor der stod skrevet:

Evangelium for fattige; han har sendt mig for at forkynde

20. Og han lukkede Bogen sammen og gav Tjeneren den igen og satte

23. Og han sagde til dem: "I ville sikkerlig sige mig dette

24. Men han sagde: "Sandelig, siger jeg eder, at ingen Profet er

25. Men jeg siger eder i Sandhed: Der var mange Enker i Israel i

den Gang der var en stor Hunger i hele Landet;

26. og til ingen af dem blev Elias sendt uden til Sarepta ved Sidon
til en Enke.

ingen af dem blev rensset, uden Syreren Naman."

dette.

styrte ham ned.

30. Men han gik igennem, midt imellem dem, og drog bort.

Sabbaterne.

var med Myndighed.

hellige."

35. Og Jesus truede ham og sagde: "Ti, og far ud af ham!" Og den

have gjort ham nogen Skade.

sagde "Hvad er dog dette for et Ord; thi han byder over de urene

37. Og Rygtet om ham udbredtes alle Vegne i det omliggende Land.

38. Men han stod op og gik fra Synagogen ind i Simons Hus; og Simons

hende.

39. Og han stillede sig hen over hende og truede Feberen, og den

forlod hende. Men hun stod straks op og vartede dem op.

enkelt af dem og helbredte dem

vidste, at han var Kristus.

og Skarerne ledte efter ham; og de kom hen til ham, og de holdt

Evangeliet om Guds Rige; thi dertil blev jeg udsendt."

Lukas 5

og toede Garnene.

3. Og han gik om Bord i et af Skibene, som var Simons, og bad ham

Skibet.

5. Og Simon svarede og sagde til ham: "Mester! vi have arbejdet

ud."

nu af skal du fange Mennesker."

11. Og de lagde Skibene til Land og forlode alle Ting og fulgte ham.

12. Og det skete, medens han var i en af Byerne, se, da var der en

Ansigt, bad ham og sagde: "Herre! om du vil, kan du rense mig."

ren!" Og straks forlod Spedalskheden ham.

15. Men Rygtet om ham udbredte sig end mere, og store Skarer kom

helbrede.

Sengen ned imellem Tagstenene midt iblandt dem foran Jesus.

dig forladte."

sig selv: "Hvem er denne, som taler Gudsbespottelser? Hvem kan forlade Synder, uden Gud alene?"

22. Men da Jesus kendte deres Tanker, svarede han og sagde til dem:

23. Hvilket er lettest at sige: Dine Synder ere dig forladte? eller

og gik hen til sit Hus og priste Gud.

af Frygt og sagde: "Vi have i Dag set utrolige Ting."

28. Og han forlod alle Ting og stod op og fulgte ham.

en stor Skare af Toldere og andre, som sad til Bords med dem.

og sagde: "Hvorfor spise og drikke I med Toldere og Syndere?"

Omvendelse."

33. Men de sagde til ham: "Johannes's Disciple faste ofte og holde

35. Men der skal komme Dage, da Brudgommen bliver tagen fra dem; da skulle de faste i de Dage."

passe til det gamle.

begge bevarede.

39. Og ingen, som har drukket den gamle, vil have den unge; thi han siger: Den gamle er god."

Lukas 6

David gjorde, da han blev hungrig, han og de, som vare med ham?

Sabbaten."

for.

8. Men han vidste deres Tanker; og han sagde til Manden, som havde

rejste sig og stod frem.

anden.

11. Men de bleve fulde af Raseri og talte med hverandre om, hvad de

13. Og da det blev Dag, hidkaldte han sine Disciple og udvalgte tolv

Zelotes,

ham og helbredte alle.

ere I fattige, thi eders er Guds Rige.

Skyld.

godt, som hade eder;

eder.

og den, som tager Kappen fra dig, formen ham heller ikke

Kjortelen!

30. Giv enhver, som beder dig; og af den, som tager, hvad dit er,

32. Og dersom I elske dem, som elske eder, hvad Tak have I derfor?

36. Vorder barmhjertige, ligesom eders Fader er barmhjertig.

blind? Ville de ikke begge falde i Graven?

40. En Discipel er ikke over sin Mester; men enhver, som er fuldt

42. Eller hvorledes kan du sige til din Broder: Broder! lad mig

Figener af Torne, ikke heller plukker man Vindruer af en

Tornebusk.

siger?

hvem han er lig, skal jeg vise eder.

48. Han er lig et Menneske, der byggede et Hus og gravede i Dybden

styrtede Floden imod det Hus, og den kunde ikke ryste det; thi

det var bygget godt.

imod det, og det faldt straks sammen, og dette Hus's Fald blev

stort."

Lukas 7

ind i Kapernaum.

til ham og bad ham om, at han vilde komme og helbrede hans

Tjener.

5. thi han elsker vort Folk, og han har bygget Synagogen for os."

6. Og Jesus gik med dem. Men da han allerede ikke var langt fra

under mit Tag.

vendte sig om og sagde til Skaren, som fulgte ham: "Jeg siger

10. Og da de, som vare udsendte, kom tilbage til Huset, fandt de den syge Tjener sund.

11. Og det skete Dagen derefter, at han gik til en By, som hed Nain, og der gik mange af hans Disciple og en stor Skare med ham.

Skare fra Byen gik med hende.

til hans Moder.

16. Men Frygt betog alle, og de priste Gud og sagde: "Der er en stor

omliggende Land.

18. Og Johannes's Disciple fortalte ham om alt dette. Og Johannes kaldte to af sine Disciple til sig

19. og sendte dem til Herren og lod sige: "Er du den, som kommer, eller skulle vi vente en anden?"

os til dig og lader sige: Er du den, som kommer, eller skulle vi vente en anden?"

21. I den samme Time helbredte han mange for Sygdomme og Plager og

fattige;

26. Eller hvad gik I ud at se? En Profet? Ja, siger jeg eder, endog mere end en Profet!

27. Han er den, om hvem der er skrevet: Se, jeg sender min Engel for dit Ansigt, han skal berede din Vej foran dig.

de?

Vin, og I sige: Han er besat.

37. Og se, der var en Kvinde, som var en Synderinde i Byen; da hun en Alabastkrukke med Salve;

sig selv: "Dersom denne var en Profet, vidste han, hvem og

Synderinde."

40. Og Jesus tog til Orde og sagde til ham: "Simon! jeg har noget at sige dig." Men han siger: "Mester, sig frem!"

Hundrede Denarer skyldig. men den anden halvtredsindstyve.

42. Da de ikke havde noget at betale med, eftergav han dem det begge. Hvem af dem vil nu elske ham mest?"

43. Simon svarede og sagde: "Jeg holder for, den, hvem han eftergav

44. Og han vendte sig imod Kvinden og sagde til Simon: "Ser du denne Kvinde? Jeg kom ind i dit Hus; du gav mig ikke Vand til mine

med Salve.

47. Derfor siger jeg dig: Hendes mange Synder ere hende forladte, eftersom hun elskede meget; men den, hvem lidet forlades, elsker lidet."

48. Men han sagde til hende: "Dine Synder ere forladte!"

49. Og de, som sad til Bords med ham, begyndte at sige ved sig selv: "Hvem er denne, som endog forlader Synder?"

Fred!"

Lukas 8

1. Og det skete i Tiden der efter, at han rejste igennem Byer og

med ham de tolv

udfarne;

3. og Johanna, Herodes's Husfoged Kuzas Hustru, og Susanna og mange andre, som tjente dem med, hvad de ejede.

4. Men da en stor Skare kom sammen, og de droge til ham fra de forskellige Byer, sagde han ved en Lignelse:

7. Og noget faldt midt iblandt Torne, og Tornene voksede op med og kvalte det.

8. Og noget faldt i den gode Jord, og det voksede op og bar

9. Men hans Disciple spurgte ham, hvad denne Lignelse skulde betyde.

10. Og han sagde: "Eder er det givet at kende Guds Riges

og tager Ordet bort af deres Hjerter, for at de ikke skulle tro og blive frelste.

i Fristelsens Tid.

Udholdenhed.

for at de, som komme ind, kunne se Lyset.

gives; og den, som ikke har, fra ham skal endog det tages, han synes at have."

ham for Skaren.

22. Og det skete en af de Dage, at han gik om Bord i et Skib tillige med sine Disciple, og han sagde til dem: "Lader os fare over til

de lagde sig, og det blev blikstille.

25. Og han sagde til dem: "Hvor, er eders Tro?" Men de frygtede og undrede sig, og sagde til hverandre: "Hvem er dog denne, siden

26. Og de sejlede ind til Gadarenernes Land, som ligger lige over

30. Men Jesus spurgte ham og sagde: "Hvad er dit Navn?" Men han

31. Og de bade ham om at han ikke vilde byde dem at fare ned i Afgrunden;

Bjerget; og de bade ham om, at han vilde tilstede dem at fare i dem; og han tilstede dem det.

35. Da gik de ud for af se det, som var sket, og de kom til Jesus og

36. Og de, som havde set det, fortalte dem, hvorledes den besatte var bleven frelst.

om Bord i et Skib og vendte tilbage igen.

gjort imod dig." Og han gik bort og kundgjorde over hele Byen, hvor store Ting Jesus havde gjort imod ham.

40. Men det skete, da Jesus kom tilbage, tog Skaren imod ham; thi de

41. Og se, det kom en Mand, som hed Jairus, og han var Forstander

ind i hans Hus;

om ham.

straks standsedes hendes Blodflod.

der udgik en Kraft fra mig."

helbredt.

bort med Fred!"

49. Medens han endnu talte, kommer der en fra Synagogeforstanderens

uden Peter og Johannes og Jakob og Pigens Fader og Moder.

befalede, at de skulde give hende noget at spise.

Lukas 9

1. Men han sammenkaldte de tolv og gav dem Magt og Myndighed over

syge.

Kjortler.

4. Og hvor I komme ind i et Hus, der skulle I blive og derfra drage

bort.

dem."

6. Men de gik ud og droge fra Landsby til Landsby, idet de

forkyndte Evangeliet og helbredte alle Vegne.

8. men nogle, at Elias havde vist sig; men andre, at en af de gamle

Profeter var opstanden.

9. Men Herodes sagde: "Johannes har jeg ladet halshugge; men hvem

ham at se.

10. Og Apostlene kom tilbage og fortalte ham, hvor store Ting de

havde gjort. Og han tog dem med sig og drog bort afsides til en

By, som kaldes Bethsajda.

11. Men da Skarerne fik det at vide, fulgte de efter ham; og han tog

imod dem og talte til dem om Guds Rige og helbredte dem, som

13. Men han sagde til dem: "Giver I dem at spise!" Men de sagde: "Vi

hver."

Stykker, blev opsamlet, tolv Kurve.

18. Og det skete, medens han bad, vare hans Disciple alene hos ham;

og han spurgte dem og sagde: "Hvem sige Skarerne, at jeg er?"

men andre: En af de gamle Profeter er opstanden."

20. Og han sagde til dem: "Men I hvem sige I, at jeg er?" Og Peter

svarede og sagde: "Guds Kristus."

24. thi den, som vil frelse sit Liv. skal miste det; men den, som mister sit Liv for min Skyld, han skal frelse det.

25. Thi hvad gavner det et Menneske, om han har vundet den hele

26. Thi den, som skammer sig ved mig og mine Ord, ved ham skal

de hellige Engles Herlighed.

28. Men det skete omtrent otte Dage efter denne Tale, at han tog

bede.

29. Og det skete, medens han bad, da blev hans Ansigts Udseende

31. som bleve set i Herlighed og talte om hans Udgang, som han skulde fuldbyrde i Jerusalem.

hos ham.

33. Og det skete, da disse skiltes fra ham, sagde Peter til Jesus:

Hytter, en til dig og en til Moses og en til Elias;" men han vidste ikke, hvad han sagde.

34. Men idet han sagde dette, kom en Sky og overskyggede dem; men de frygtede, da de kom ind i Skyen.

forkyndte i de Dage ingen noget af det, de havde set.

37. Men det skete Dagen derefter, da de kom ned fra Bjerget, at der

idet den mishandler ham;

40. og jeg bad dine Disciple om at uddrive den; og de kunde ikke."

hid!"

Fader ham tilbage.

da alle undrede sig over alt det, han gjorde, sagde han til sine

Disciple:

af dem.

stillede det hos sig.

48. Og han sagde til dem: "Den, som modtager dette Barn for mit Navns Skyld, modtager mig; og den, som modtager mig, modtager den, som udsendte mig; thi den, som er den mindste iblandt eder alle, han er stor."

50. Men Jesus sagde til ham: "Forbyder ham det ikke; thi den, som ikke er imod eder, er for eder."

51. Men det skete, da hans Optagelses Dage vare ved at fuldkommes,

52. Og han sendte Sendebud forud for sig; og de gik og kom ind i en Samaritanerlandsby for at berede ham Herberge.

"Herre! vil du, at vi skulle byde Ild fare ned fra Himmelen og

55. Men han vendte sig og irettesatte dem.

56. Og de gik til en anden Landsby.

sit Hoved."

du hen og forkynd Guds Rige!"

og ser tilbage, er vel skikket for Guds Rige."

Lukas 10

sendte dem ud to og to forud for sig, til hver By og hvert Sted,

hvorhen han selv vilde komme.

Vejen!

dette Hus!

ham; men hvis ikke, da skal den vende tilbage til eder igen.

7. Men bliver i det samme Hus, spiser og drikker, hvad de have; thi

8. Og hvor I komme ind i en By. og de modtage eder, spiser der,

9. og Helbreder de syge, som ere der, og siger dem: Guds Rige er

10. Men hvor I komme ind i en By og de ikke modtage eder, der skulle

vi af til eder; dog dette skulle I vide, at Guds Rige er kommet

den By.

13. Ve dig, Korazin! ve dig, Bethsaida! thi dersom de kraftige

Gerninger, som ere skete i eder, vare skete i Tyrus og Sidon, da

foragter mig; men den, som foragter mig, foragter den, som

udsendte mig."

et Lyn.

Skorpioner og over hele Fjendens Magt, og slet intet skal skade

eder.

"Jeg priser dig, Fader, Himmelens og Jordens Herre! fordi du har

velbehageligt for dig.

22. Alle Ting ere mig overgivne af min Fader; og ingen kender, hvem

24. Thi jeg siger eder, at mange Profeter og Konger have ville se

25. Og se, en lovkyndig stod op og fristede ham og sagde: "Mester!

26. Men han sagde til ham: "Hvad er der skrevet i Loven, hvorledes

27. Men han svarede og sagde til ham: "Du skal elske Herren din Gud

leve."

30. Men Jesus svarede og sagde: "Et Menneske gik ned fra Jerusalem

ham, gik han forbi.

ham og gik forbi.

ham, ynkedes han inderligt.

Herberge og plejede ham.

Landsby; og en Kvinde ved Navn Martha modtog ham i sit Hus.

40. Men Martha havde travlt med megen Opvartning; og hun kom hen og

dig Bekymring og Uro med mange Ting;

skal tages fra hende."

Lukas 11

vorde dit Navn; komme dit Rige;

skyldig; og led os ikke i Fristelse!"

6. efterdi en Ven af mig er kommen til mig fra Rejsen, og jeg har

Stedet for en Fisk vil give ham en Slange?

Skorpion?

til dem, som bede ham!"

sig.

16. Men andre fristede ham og forlangte af ham et Tegn fra
Himmelen..

17. Men da han kendte deres Tanker, sagde han til dem: "Hvert Rige,
over Hus.

Dommere.

Guds Rige kommet til eder.

Fred.

uddeler hans Bytte.

23. Den, som ikke er med mig, er imod mig; og den, som ikke samler
med mig, adspreder.

siger den: Jeg vil vende tilbage til mit Hus, som jeg gik ud af.

som bar dig, og de Bryster, som du diede."

det."

Tegn gives den uden Jonas's Tegn.

se, her er mere end Jonas.

dets Skin.

sin Glans."

indre?

eder rene.

44. Ve eder, thi I ere som de ukendelige Grave, og Menneskene, som

45. Men en af de lovkyndige svarede og siger til ham: "Mester! idet

Byrderne med een af eders Fingre.

ihjel.

sloge dem ihjel, og I bygge.

forhindret."

Mund om flere Ting;

de kunde anklage ham.

Lukas 12

som er Hykleri.

som jo skal blive kendt.

Tagene.

4. Men jeg siger til eder, mine Venner! frygter ikke for dem, som

5. Men jeg vil vise eder, for hvem I skulle frygte: Frygter for

Helvede; ja, jeg siger eder: Frygter for ham!

glemt hos Gud.

8. Men jeg siger eder: Enhver, som vedkender sig mig for

Engle.

Guds Engle.

ham skal det ikke forlades.

Myndighederne, da bekymrer eder ikke for, hvorledes eller

hvormed I skulle forsvare eder, eller hvad I skulle sige.

sige."

13. Men en af Skaren sagde til ham: "Mester! sig til min Broder, at

han skal dele Arven med mig."

14. Men han sagde til ham: "Menneske! hvem har sat mig til Dommer

eller Deler over eder?"

15. Og han sagde til dem: "Ser til og vogter eder for al Havesyge;

Overflod."

16. Og han sagde en Lignelse til dem: "Der var en rig Mand, hvis

Gods;

Gud."

22. Men han sagde til sine Disciple: "Derfor siger jeg eder:
Bekymrer eder ikke for Livet, hvad I skulle spise; ikke heller

spinde ikke; men jeg siger eder: End ikke Salomon i al sin

Morgen kastes i Ovn, hvor meget mere eder, I lidetroende!

32. Frygt ikke, du lille Hjord! thi det var eders Fader
velbehageligt at give eder Riget.

38. Og dersom han kommer i den anden Nattevagt og kommer i den

salige.

39. Men dette skulle I vide, at dersom Husbonden vidste, i hvilken

skete Indbrud i hans Hus.

ikke mene."

41. Men Peter sagde til ham: "Herre! siger du denne Lignelse til os

42. Og Herren sagde: "Hvem er vel den tro og forstandige Husholder,

bestemte Kost i rette Tid?

ejer.

og drikke og beruse sig,

Lod sammen med de utro:

47. Men den Tjener, som har kendt sin Herres Villie og ikke har

truffet Forberedelser eller handlet efter hans Villie, skal have

mange Hug;

48. men den, som ikke har kendt den og har gjort, hvad der er Hug

forlange mere.

er fuldbyrdet!

jeg eder, men Splid,

imod to, og to imod tre.

med Datter og Datter med Moder, Svigermoder med sin Svigerdatter
og Svigerdatter med sin Svigermoder."

sker.

rette?

Lukas 13

3. Nej, siger jeg eder; men dersom I ikke omvende eder, skulle I

ihjelslog, mene I, at de vare skyldige fremfor alle Mennesker,

som bo i Jerusalem?

5. Nej, siger jeg eder; men dersom I ikke omvende eder, skulle I

fundt ingen.

om!"

priste Gud.

Sabbaten, tog til Orde og sagde til Folkeskaren: "Der er seks

16. Men denne, som er en Abrahams Datter, hvem Satan har bundet, se,

Sabbatsdagen?"

gjordes af ham.

18. Han sagde da: "Hvad ligner Guds Rige, og hvormed skal jeg ligne det?"

19. Det ligner et Sennepskorn, som et Menneske tog og lagde i sin

byggede Rede i dets Grene."

20. Og atter sagde han: "Hvormed skal jeg ligne Guds Rige?"

Mel, indtil det blev syret alt sammen."

Jerusalem.

Da sagde han til dem:

for os! da vil han svare og sige til eder: Jeg kender eder ikke,
hvorfra I ere;

27. og han skal sige: Jeg siger eder, jeg kender eder ikke, hvorfra

og Isak og Jakob og alle Profeterne i Guds Rige, men eder selv
blive kastede udenfor.

og sidde til Bords i Guds Rige.

ikke.

35. Se, eders Hus overlades til eder selv. Men jeg siger eder: I

Lukas 14

2. Og se, der stod en vattersottig Mand foran ham.

5. Og han tog til Orde og sagde til dem: "Hvem er der iblandt eder,

sagde til dem:

buden af ham,

denne Plads, og du da med Skam komme til at sidde nederst.

sidde til Bords med dig.

blinde!

16. Men han sagde til ham: "der var en Mand, som gjorde en stor

budne: Kommer! thi nu er det beredt.

jeg beder dig, hav mig undskyldt!

derfor kan jeg ikke komme.

21. Og Tjeneren kom og meldte sin Herre dette; da blev Husbonden

22. Og Tjeneren sagde: Herre! det er sket, som du befalede, og der er endnu Rum.

smage min Nadver."

25. Men store Skarer gik med ham, og han vendte sig og sagde til dem:

26. "Dersom nogen kommer til mig og ikke hader sin Fader og Moder og

min Discipel.

alle, som se det, skulle begynde at spotte ham og sige:

30. Dette Menneske begyndte at bygge og kunde ikke fuldende det.

tyve Tusinde?

32. Men hvis ikke, sender han, medens den anden endnu er langt borte, Sendebud hen og underhandler om Fred.

Lukas 15

ham.

tager imod Syndere og spiser med dem."

3. Men han talte denne Lignelse til dem og sagde:

Synder, som omvender sig, mere end over ni og halvfemsindstyre

8. Eller hvilken Kvinde, som har ti Drakmer og taber een Drakme,

finder den?

Drakme, som jeg havde tabt.

een Synder, som omvender sig."

12. Og den yngste af dem sagde til Faderen: Fader! giv mig den Del

af Formuen, som tilfalder mig. Og han skiftede Godset imellem

dem.

samme Land; og han begyndte at lide Mangel.

15. Og han gik hen og holdt sig til en af Borgerne der i Landet, og

og ingen gav ham noget.

17. Men han gik i sig selv og sagde: Hvor mange Daglejere hos min

Hunger.

har syndet imod Himmelen og over for dig,

dine Daglejere!

20. Og han stod op og kom til sin Fader. Men da han endnu var langt

faldt ham om Halsen og kyssede ham.

lystige!

26. Og han kaldte en af Karlene til sig og spurgte, hvad dette var?

27. Men han sagde til ham: Din Broder er kommen, og din Fader har

bad ham.

mine Venner.

slagtede du Fedekalven til ham.

31. Men han sagde til ham: Barn! du er altid hos mig, og alt mit er

dit.

Lukas 16

havde en Husholder, og denne blev angiven for ham som en, der

jeg skammer mig ved at tigge.

5. Og han kaldte hver enkelt af sin Herres Skyldnere til sig og

6. Men han sagde: Hundrede Fade Olie. Og han sagde til ham: Tag dit

7. Derefter sagde han til en anden: Men du, hvor meget er du

Tag dit Skyldbrev og skriv firsindstyve!

de evige Boliger.

vil da betro eder den sande?

da give eder noget selv at eje?

13. Ingen Tjener kan tjene to Herrer; thi han vil enten hade den ene

og elske den anden, eller holde sig til den ene og ringeagte den

anden; I kunne ikke tjene Gud og Mammon."

spottede ham.

for Menneskene; men Gud kender eders Hjerter; thi det, som er

16. Loven og Profeterne vare indtil Johannes; fra den Tid forkyndes

skilt fra sin Mand, bedriver Hor.

Linned og levede hver Dag i Fryd og Herlighed.

20. Men en fattig ved Navn Lazarus var lagt ved hans Port, fuld af

begravet.

send Lazarus, for at han kan dyppe det yderste af sin Finger i

du pines.

eder, for at de, som ville fare herfra over til eder, ikke

skulle kunne det, og de ikke heller skulle fare derfra over til

os.

min Faders Hus

29. Men Abraham siger til ham: De have Moses og Profeterne, lad dem

kommer til dem, ville de omvende sig.

Lukas 17

1. Men han sagde til sine Disciple: "Det er umuligt, at Forargelser ikke skulde komme; men ve den, ved hvem de komme!

han er kastet i Havet end at han skulde forarge een af disse

og dersom han angrer, da tilgiv ham!

4. Og dersom han syv Gange om Dagen synder imod dig og syv Gange vender tilbage til dig og siger: Jeg angrer det, da skal du tilgive ham."

5. Og Apostlene sagde til Herren: "Giv os mere Tro!"

6. Men Herren sagde: "Dersom I havde Tro som et Sennepskorn, da plant dig i Havet, og det skulde adlyde eder.

have til Nadver, og bind op om dig, og vart mig op, medens jeg

9. Mon han takker Tjeneren, fordi han gjorde det, som var befaleet?

Jeg mener det ikke.

eder befalede, sige: Vi ere unyttige Tjenere; kun hvad vi vare

som stode langt borte,

over os!"

rensedede.

denne var en Samaritan.

17. Men Jesus svarede og sagde: "Bleve ikke de ti rensede? hvor ere de ni?"

denne fremmede?"

21. Ikke heller vil man sige: Se her, eller: Se der er det; thi se, Guds Rige er inden i eder."

22. Men han sagde til Disciplene: "Der skal komme Dage, da I skulle

solgte, plantede, byggede;

32. Kommer Loths Hustru i Hu!

mister det, skal beholde Livet.

ene skal tages med, og den anden skal lades tilbage.

og den anden skal lades tilbage.

anden skal lades tilbage."

37. Og de svare og sige til ham: "Hvor, Herre?" Men han sagde til

Lukas 18

1. Men han talte til dem en Lignelse om, at de burde altid bede og

2. og sagde: "Der var i en By en Dommer, som ikke frygtede Gud og

3. Og der var en Enke i den By, og hun kom til ham og sagde: Skaf
mig Ret over min Modpart!

jeg end ikke frygter Gud, ej heller undser mig for noget

Menneske,

8. Jeg siger eder, han skal skaffe dem Ret i Hast. Men mon

til.

17. Sandelig, siger jeg eder, den, som ikke modtager Guds Rige
ligesom et lille Barn, han skal ingeniunde komme ind i det."

19. Men Jesus sagde til ham: "Hvorfor kalder du mig god? Ingen er
god uden een, nemlig Gud.

Fader og din Moder."

21. Men han sagde: "Det har jeg holdt alt sammen fra min Ungdom af."

rig.

vanskeligt komme de, som have Rigdom, ind i Guds Rige!

27. Men han sagde: "Hvad der er umuligt for Mennesker, det er muligt for Gud."

28. Men Peter sagde: "Se, vi have forladt vort eget og fulgt dig."

29. Men han sagde til dem: "Sandelig, siger jeg eder, der er ingen,

kommende Verden et evigt Liv."

31. Men han tog de tolv til sig og sagde til dem: "Se, vi drage op til Jerusalem, og alle de Ting, som ere skrevne ved Profeterne,

bespyttes,

34. Og de fattede intet deraf, og dette Ord var skjult for dem, og de forstode ikke det, som blev sagt.

ved Vejen og tiggede.

37. Men de fortalte ham, at Jesus af Nazareth kom forbi.

mig!"

39. Og de, som gik foran, truede ham, for at han skulde tie; men han

42. Og Jesus sagde til ham: "Bliv seende! din Tro har frelst dig."

43. Og straks blev han seende, og han fulgte ham og priste Gud; og

Lukas 19

1. Og han kom ind i Jeriko og drog derigennem.

han var rig.

kunde se ham; thi han skulde komme frem ad den Vej.

blive i dit Hus."

at tage Herberge hos en syndig Mand."

af min Ejendom giver jeg de fattige; og dersom jeg har besveget
nogen for noget, da giver jeg det fire Fold igen."

9. Men Jesus sagde til ham: "I Dag er der blevet dette Hus Frelse

fortabte."

Rige skulde straks komme til Syne.

13. Men han kaldte ti af sine Tjenere og gav dem ti Pund og sagde

14. Men hans Medborgere hadede ham og skikkede Sendebud efter ham og

Kongemagten, sagde han, at disse Tjenere, hvem han havde givet

hvad hver havde vundet.

erhvervet ti Pund til.

tro i det mindste, skal du have Magt over ti Byer.

18. Og den anden kom og sagde: Herre! dit Pund har indbragt fem Pund.

20. Og en anden kom og sagde: Herre! se, her er dit Pund, som jeg

21. Thi jeg frygtede for dig, efterdi du er en streng Mand; du

Tjener! Du vidste, at jeg er en streng Mand, som tager, hvad jeg

24. Og han sagde til dem, som stode hos: Tager Pundet fra ham, og giver det til ham, som har de ti Pund.

25. Og de sagde til ham: Herre! han har ti Pund.

26. Jeg siger eder, at enhver, som har, ham skal der gives; men den, som ikke har, fra ham skal endog det tages, som han har.

28. Og da han havde sagt dette, gik han foran og drog op til Jerusalem.

det Bjerg, som kaldes Oliebjerget, udsendte han to af sine

Disciple og sagde:

hid!

32. Men de udsendte gik hen og fandt det, ligesom han havde sagt dem.

34. Og de sagde: "Herren har Brug for det."

sagde:

40. Og han svarede og sagde til dem: "Jeg siger eder, at hvis disse

43. Thi der skal komme Dage over dig, da dine Fjender skulle kaste

fra;

Tid."

45. Og han gik ind i Helligdommen og begyndte at uddrive dem, som solgte,

46. og sagde til dem: "Der er skrevet: Og mit Hus er et Bedehus; men

til ham.

Ting, eller hvem er det, som har givet dig denne Magt?"

en Ting, siger mig det:

5. Men de overvejede med hverandre og sagde: "Sige vi: Fra Himmelen, da vil han sige: Hvorfor troede I ham ikke?"

6. Men sige vi: Fra Mennesker, da vil hele Folket stene os; thi det er overbevist om, at Johannes var en Profet."

7. Og de svarede, at de vidste ikke hvorfra.

9. Men han begyndte at sige denne Lignelse til Folket: "En Mand

udenlands for lange Tider.

kastede ham ud.

vor.

ham i den samme Time, men de frygtede for Folket; thi de forstode, at han sagde denne Lignelse imod dem.

21. Og de spurgte ham og sagde: "Mester! vi vide, at du taler og

Sandhed.

22. Er det os tilladt at give Kejseren Skat eller ej?"

friste I mig?

de svarede og sagde: "Kejserens."

og Gud, hvad Guds er."

forundrede sig over hans Svar og tav.

til ham og spurgte ham og sagde:

28. "Mester! Moses har foreskrevet os: Dersom en har en Broder, som

og oprejse sin Broder Afkom.

alle syv haft hende til Hustru."

bortgiftes;

bortgiftes.

og Jakobs Gud.

alle."

39. Men nogle af de skriftkloge svarede og sagde: "Mester! du talte vel."

41. Men han sagde til dem: "Hvorledes siger man, at Kristus er

42. David selv siger jo i Salmernes Bog: Herren sagde til min Herre:

Lukas 21

Gaver i Tempelblokken.

3. Og han sagde: "Sandelig, siger jeg eder, at denne fattige Enke lagde mere i end de alle.

4. Thi alle disse lagde af deres Overflod hen til Gaverne; men hun lagde af sin Fattigdom al sin Ejendom, som hun havde."

5. Og da nogle sagde om Helligdommen, at den var prydet med smukke

Sten og Tempelgaver. sagde han:

6. "Disse Ting, som I se - der skal komme Dage, da der ikke lades

10. Da sagde han til dem: "Folk skal rejse sig imod Folk, og Rige
imod Rige.

Pest, og der skal ske frygtelige Ting og store Tegn fra
Himmelen.

13. Det skal falde ud for eder til Vidnesbyrd.

hvorledes I skulde forsvare eder.

15. Thi jeg, vil give eder Mund og Visdom, som alle eders

17. Og I skulle hades af alle for mit Navns Skyld.

opfyldes.

23. Men ve de frugtsommelige og dem, som give Die, i de Dage; thi

Hedningernes Tider fuldkommes.

Brusen,

Herlighed.

pludseligt over eder som en Snare.

Lukas 22

3. Men Satan gik ind i Judas, som kaldes Iskariot og var en af de tolv.

5. Og de bleve glade og lovede at give ham Penge.

9. Men de sagde til ham: "Hvor vil du, at vi skulle berede det?"

11. og I skulle sige til Husbonden i Huset: Mesteren siger: Hvor er

det."

14. Og da Timen kom, satte han sig til Bords, og Apostlene med ham.

16. Thi jeg siger eder, at jeg skal ingen Sinde mere spise det,

17. Og han tog en Kalk, takkede og sagde: "Tager dette, og deler det imellem eder!

18. Thi jeg siger eder, at fra nu af skal jeg ikke drikke af

min Ihukommelse!"

Kalk er den nye Pagt i mit Blod, det, som udgydes for eder.

25. Men han sagde til dem: "Folkenes Konger herske over dem, og de,

tjener? Mon ikke den, som sidder til Bords? Men jeg er iblandt

eder som den, der tjener.

28. Men I ere de, som have holdt ud med mig i mine Fristelser.

eder

sigte eder som Hvede.

34. Men han sagde: "Peter! jeg siger dig: Hanen skal ikke gale i

35. Og han sagde til dem: "Da jeg udsendte eder uden Pung og Taske og Sko, manglede I da noget?" Og de sagde: "Intet."

36. Men han sagde til dem: "Men nu, den, som har en Pung, tage den

mig har det en Ende."

dem: "Det er nok."

Disciplene fulgte ham.

40. Men da han kom til Stedet, sagde han til dem: "Beder om ikke at falde i Fristelse."

42. "Fader, vilde du dog tage denne Kalk fra mig! dog ske ikke min Villie, men din!"

43. Men en Engel fra Himmelen viste sig for ham og styrkede ham.

I ikke skulle falde i Fristelse."

47. Medens han endnu talte, se, da kom der en Skare; og han, som hed

at kysse ham.

et Kys?"

53. Da jeg var daglig hos eder i Helligdommen, udrakte I ikke

sad midt iblandt dem.

dem." Men Peter sagde: "Menneske! det er jeg ikke."

59. Og omtrent en Time derefter forsikrede en anden det og sagde: "I

straks, medens han endnu talte. galede Hanen.

"Profeter! hvem var det, som slog dig?"

65. Og mange andre Ting sagde de spottende til ham.

67. og sagde: "Er du Kristus, da sig os det!" Men han sagde til dem:

"Siger jeg eder det, tro I det ikke.

sige det; jeg er det."

Lukas 23

2. Og de begyndte at anklage ham og sagde: "Vi have fundet, at denne vildleder vort Folk og forbyder at give Kejseren Skat og siger om sig selv at han er Kristus, en Konge."

svarede og sagde til ham: "Du siger det."

finder ingen Skyld hos dette Menneske."

hertil."

heftigt.

Pilatus igen.

Folket

som I anklage ham for,

15. og Herodes ikke heller, thi han sendte ham tilbage til os; og

Barabbas!"

og for Mord.

Jesus.

22. Men han sagde tredje Gang til dem: "Hvad ondt har da denne gjort

27. Men der fulgte ham en stor Hob af Folket, og af Kvinder, som

29. Thi se, der kommer Dage, da man skal sige: Salige ere de

gave Die.

30. Da skulle de begynde at sige til Bjergene: Falder over os! og

med ham.

33. Og da de vare komne til det Sted, som kaldes "Hovedskal",

og den anden ved hans venstre Side.

34. Men Jesus sagde: "Fader! forlad dem; thi de vide ikke, hvad de

sagde: "Andre har han frelst, lad ham frelse sig selv, dersom

han er Guds Kristus, den udvalgte."

ham Eddike og sagde:

ikke Kristus? Frels dig selv og os!"

40. Men den anden svarede og irettesatte ham og sagde: "Frygter

heller ikke du Gud, da du er under den samme Dom?

have forskyldt; men denne gjorde intet uskikkeligt."

43. Og han sagde til ham: "Sandelig, siger jeg dig, i Dag skal du

Landet indtil den niende Time,

over.

48. Og alle Skarerne, som vare komne sammen til dette Skue, sloge

52. han gik til Pilatus og bad om Jesu Legeme.

lagde ham i en Grav, som var hugget i en Klippe, hvor endnu ingen nogen Sinde var lagt. 54 Og det var Beredelsesdag, og Sabbaten stundede til.

56. Og de vendte tilbage og beredte vellugtende Urter og Salver; og Sabbaten over holdt de sig stille efter Budet.

Lukas 24

bragte de vellugtende Urter, som de havde beredt.

3. Men da de gik derind, fandt de ikke den Herres Jesu Legeme.

sagde de til dem: "Hvorfor lede I efter den levende iblandt de

6. Han er ikke her, men han er opstanden; kommer i Hu, hvorledes

8. Og de kom hans Ord i Hu.

9. Og de vendte tilbage fra Graven og kundgjorde alle disse Ting for de elleve og for alle de andre.

10. Men det var Maria Magdalene og Johanna og Maria, Jakobs Moder,

over det, som var sket.

14. Og de talte med hinanden om alle disse Ting, som vare skete.

15. Og det skete, medens de samtalede og spurgte hinanden indbyrdes,

17. Men han sagde til dem: "Hvad er dette for Ord, som I skifte med

18. Men en af dem, som hed Kleofas, svarede og sagde til ham: "Er du alene fremmed i Jerusalem og ved ikke, hvad der er sket der i disse dage?"

19. Og han sagde til dem: "Hvilket?" Men de sagde til ham: "Det med for Gud og alt Folket;

med alt dette er det i Dag den tredje Dag, siden dette skete.

23. og da de ikke fandt hans Legeme, kom de og sagde, at de havde

25. Og han sagde til dem: "O I uforstandige og senhjertede til at

27. Og han begyndte fra Moses og fra alle Profeterne og udlagde dem i alle Skrifterne det, som handlede om ham.

30. Og det skete, da han havde sat sig med dem til Bords, tog han

usynlig for dem.

33. Og de stode op i den samme Time og vendte tilbage til Jerusalem og fandt forsamlede de elleve og dem, som vare med dem, hvilke sagde:

34. "Herren er virkelig opstanden og set af Simon."

36. Men medens de talte dette, stod han selv midt iblandt dem; og

opstiger der Tvivl i eders Hjerter?

sagde han til dem: "Have I her noget at spise?"

42. Og de gave ham et Stykke af en stegt Fisk.

44. Men han sagde til dem: "Dette er mine Ord, som jeg talte til

opfyldes, som ere skrevne om mig i Mose Lov og Profeterne og Salmerne."

Forladelse for alle Folkeslagene og begyndes fra Jerusalem.

48. I ere Vidner om disse Ting.

51. Og det skete, idet han velsignede dem, skiltes han fra dem og

52. Og efter at have tilbedt ham vendte de tilbage til Jerusalem med

53. Og de vare stedse i Helligdommen og priste Gud.

Johannes

Johannes 1

1. I Begyndelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud.

2. Dette var i Begyndelsen hos Gud.

3. Alle Ting ere blevne til ved det, og uden det blev end ikke een
Ting til af det, som er.

4. I det var Liv, og Livet var Menneskenes Lys.

6. Der kom et Menneske, udsendt fra Gud, hans Navn var Johannes.

7. Denne kom til et Vidnesbyrd, for at han skulde vidne om Lyset,
for at alle skulde tro ved ham.

8. Han var ikke Lyset, men han skulde vidne om Lyset.

9. Det sande Lys, der oplyser hvert Menneske, var ved at komme til
Verden.

10. Han var i Verden, og Verden er bleven til ved ham, og Verden
kendte ham ikke.

11. Han kom til sit eget, og hans egne toge ikke imod ham.

heller af Mands Villie, men af Gud.

jeg sagde: Den, som kommer efter mig, er kommen foran mig; thi

Jesus Kristus.

du?"

Kristus."

21. Og de spurgte ham: "Hvad da? Er du Elias?" Han siger: "Det er jeg ikke." "Er du Profeten?" Og han svarede: "Nej."

22. Da sagde de til ham: "Hvem er du? For at vi kunne give dem Svar, som have udsendt os; hvad siger du om dig selv?"

Herrens Vej, som Profeten Esajas har sagt."

du ikke er Kristus, ej heller Elias, ej heller Profeten?"

30. Han er den, om hvem jeg sagde: Efter mig kommer en Mand, som er

Due fra Himmelen, og den blev over ham.

Lam!"

(hvilket udlagt betyder Mester) hvor opholder du dig?"

opholdt sig, og de bleve hos ham den Dag; det var ved den Tiende Time.

ham, var Andreas, Simon Peters Broder.

have fundet Messias" (hvilket er udlagt: Kristus).

Petrus).

44. Men Filip var fra Bethsaida, fra Andreas's og Peters By.

45. Filip finder Nathanael og siger til ham: "Vi have fundet ham,

Filip siger til ham: "Kom og se!"

er sandelig en Israelit, i hvem der ikke er Svig."

48. Nathanael siger til ham: "Hvorfra kender du mig?" Jesus svarede

Konge."

50. Jesus svarede og sagde til ham: "Tror du, fordi jeg sagde dig,

disse."

51. Og han siger til ham: "Sandelig, sandelig, siger jeg eder, I

Johannes 2

Jesu Moder var der.

3. Og da Vinen slap op, siger Jesu Moder til ham: "De have ikke Vin."

4. Jesus siger til hende: "Kvinde! hvad vil du mig? min Time er endnu ikke kommen."

5. Hans Moder siger til Tjenerne: "Hvad som han siger eder, det

Vandkar af Sten, som rummede hvert to eller tre Spande.

7. Jesus siger til dem: "Fylder Vandkarrene med Vand; " og de

de bare det til ham.

blevne drukne, da den ringere; du har gemt den gode Vin indtil nu."

12. Derefter drog han ned til Kapernaum, han og hans Moder og hans

14. Og han fandt siddende i Helligdommen dem, som solgte Okser og

16. Og han sagde til dem, som solgte duer: "Tager dette bort herfra;

19. Jesus svarede og sagde til dem: "Nedbryder dette Tempel, og i tre Dage vil jeg oprejse det."

Tempel, og du vil oprejse det i tre Dage?"

21. Men han talte om sit Legemes Tempel.

han havde sagt dette; og de troede Skriften og det Ord, som Jesus havde sagt.

24. Men Jesus selv betroede sig ikke til dem, fordi han kendte alle,

Mennesket; thi han vidste selv, hvad der var i Mennesket.

Johannes 3

2. Denne kom til ham om Natten og sagde til ham: "Rabbi! vi vide.

3. Jesus svarede og sagde til ham: "Sandelig, sandelig, siger jeg

han er gammel? Mon han kan anden Gang komme ind i sin Moders Liv

5. Jesus svarede: "Sandelig, sandelig, siger jeg dig, uden nogen

9. Nikodemus svarede og sagde til ham: "Hvorledes kan dette ske?"

ikke dette?

11. Sandelig, sandelig, siger jeg dig vi tale det, vi vide, og vidne det, vi have set; og I modtage ikke vort Vidnesbyrd.

13. Og ingen er faren op til Himmelen, uden han, som for ned fra

15. for at hver den, som tror, skal have et evigt Liv i ham.

et evigt Liv.

Verden, men for at Verden skal frelses ved ham.

Navn.

19. Og dette er Dommen, at Lyset er kommet til Verden, og Menneskene

Lyset, for at hans Gerninger ikke skulle revses.

Renselse.

26. Og de kom til Johannes og sagde til ham: "Rabbi! han, som var hos dig hinsides Jordan, han, hvem du gav Vidnesbyrd, se, han

27. Johannes svarede og sagde: "Et Menneske kan slet intet tage,

uden det er ham givet fra Himmelen.

men jeg er udsendt foran ham.

31. Den, som kommer ovenfra, er over alle; den, som er af Jorden, er af Jorden og taler af Jorden; den, som kommer fra Himmelen, er over alle.

hans Vidnesbyrd.

33. Den, som har modtaget hans Vidnesbyrd, har beseglet, at Gud er sanddru.

34. Thi han, hvem Gud udsendte, taler Guds Ord; Gud giver nemlig

Johannes 4

7. En samaritansk Kvinde kommer for at drage Vand op. Jesus siger til hende: "Giv mig noget at drikke!"

9. Da siger den samaritanske Kvinde til ham: "Hvorledes kan dog du,

10. Jesus svarede og sagde til hende: "Dersom du kendte Guds Gave,

og hvem det er, som siger til dig: Giv mig noget at drikke, da
bad du ham, og han gav dig levende Vand."

11. Kvinden siger til ham: "Herre! du har jo intet at drage op med,

13. Jesus svarede og sagde til hende: "Hver den, som drikker af

14. Men den, som drikker af det Vand, som jeg giver ham, skal til

15. Kvinden siger til ham: "Herre! giv mig dette Vand, for at jeg

17. Kvinden svarede og sagde: "Jeg har ingen Mand." Jesus siger til
hende: "Med Rette sagde du: Jeg har ingen Mand.

Mand. Det har du sagt sandt."

19. Kvinden siger til ham: "Herre! jeg ser, at du er en Profet.

21. Jesus siger til hende: "Tro mig, Kvinde, at den Time kommer, da

tilbede Faderen.

22. I tilbede det, I ikke kende; vi tilbede det, vi kende; thi

23. Men den Time kommer, ja, den er nu, da de sande Tilbedere skulle

Faderen vil have.

Sandhed."

25. Kvinden siger til ham: "Jeg ved, at Messias kommer (hvilket

Ting."

26. Jesus siger til hende: "Det er mig, jeg, som taler med dig."

27. Og i det samme kom hans Disciple, og de undrede sig over, at han

"Hvorfor taler du med hende?"

til Menneskene der:

29. "Kommer og ser en Mand, som har sagt mig alt det, jeg har gjort;

31. Imidlertid bade Disciplene ham og sagde: "Rabbi, spis!"

32. Men han sagde til dem, jeg har Mad at spise, som I ikke kende."

33. Da sagde Disciplene til hverandre: "Mon nogen har bragt ham noget at spise?"

udsendte mig, og fuldbyrder hans Gerning.

Kvindens Ord, da hun vidnede: "Han har sagt mig alt det, jeg har gjort."

40. Da nu Samaritanerne kom til ham, bade de ham om at blive hos dem; og han blev der to Dage.

41. Og mange flere troede for hans Ords Skyld.

Verdens Frelser."

Kapernaum.

han til ham og bad om, at han vilde komme ned og helbrede hans

48. Da sagde Jesus til ham: "Dersom I ikke se Tegn og Undergerninger, ville I ikke tro."

det Ord, som Jesus sagde til ham, og gik bort.

og meldte, at hans Barn levede.

52. Da udspurgte han dem om den Time, i hvilken det var blevet bedre

Feberen ham."

54. Dette var det andet Tegn, som Jesus gjorde, da han var kommen

Johannes 5

blev rask, hvilken Sygdom han end led af.)

ligget i lang Tid, sagde han til ham: "Vil du blive rask?"

7. Den syge svarede ham: "Herre! jeg har ingen, som kan bringe mig

9. Og straks blev Manden rask, og han tog sin Seng og gik. Men det

11. Han svarede dem: "Den, som gjorde mig rask, han sagde til mig:

12. Da spurgte de ham: "Hvem er det Menneske, som sagde til dig: Tag

13. Men han; som var bleven helbredt, vidste ikke, hvem det var; thi

14. Derefter finder Jesus ham i Helligdommen, og han sagde til ham:

skal times dig,!"

havde gjort ham rask.

arbejder."

Fader og gjorde sig selv Gud lig.

undre eder.

Dommen,

tror den, som sendte mig, har et evigt Liv og kommer ikke til

25. Sandelig, sandelig, siger jeg eder, den Time kommer, ja den er

skulle leve.

27. Og han har givet ham Magt til at holde Dom, efterdi han er

Opstandelse, men de, som have gjort det onde, til Dommens

Opstandelse.

Villie, men hans Villie, som sendte mig.

31. Dersom jeg vidner om mig selv, er mit Vidnesbyrd ikke sandt".

32. Det er en anden, som vidner om mig, og jeg ved, at det

Vidnesbyrd er sandt, som han vidner om mig.

33. I have sendt Bud til Johannes, og han har vidnet for sandheden.

34. Dog, jeg henter ikke Vidnesbyrdet fra et Menneske; men dette

siger jeg, for at I skulle frelses.

villet fryde eder ved hans Lys.

de Gerninger, som Faderen har givet mig at fuldbyrde, selve de

mig.

37. Og Faderen, som sendte mig, han har vidnet om mig. I have aldrig

38. og hans Ord have I ikke blivende i eder; thi den, som han

udsendte, ham tro I ikke.

39. I ransage Skrifterne, fordi I mene i dem at have evigt Liv; og

det er dem, som vidne om mig.

40. Og I ville ikke komme til mig, for at I kunne have Liv.

43. Jeg er kommen i min Faders Navn, og I modtage mig ikke; dersom

en anden kommer i sit eget Navn, ham ville I modtage.

46. Thi dersom I troede Moses. troede I mig; thi han har skrevet om mig,

47. Men tro I ikke hans Skrifter, hvorledes skulle I da tro mine Ord?"

Johannes 6

8. En af hans Disciple, Andreas, Simon Peters Broder, siger til ham:

Tallet.

vilde.

til Spilde."

13. Da samlede de og fyldte tolv Kurve med Stykker, som bleve

er i Sandhed Profeten, som kommer til Verden."

alene.

var endnu ikke kommen til dem.

19. Da de nu havde roet omtrent fem og tyve eller tredive Stadier,

20. Men han siger til dem: "Det er mig; frygter ikke!"

21. Da vilde de tage ham op i Skibet; og straks kom Skibet til Landet, som de sejlede til.

bort alene,

Jesus.

26. Jesus svarede dem og sagde: "Sandelig, sandelig, siger jeg eder,

eder; thi ham har Faderen, Gud selv, beseglet."

29. Jesus svarede og sagde til dem: "Dette er Guds Gerning, at I tro

32. Da sagde Jesus til dem: "Sandelig, sandelig, siger jeg eder,

Verden Liv."

36. Men jeg har sagt eder, at I have set mig og dog ikke tro.

37. Alt, hvad Faderen giver mig, skal komme til mig; og den, som kommer til mig, vil jeg ingenlunde kaste ud.

men hans Villie, som sendte mig.

39. Men dette er hans Villie, som sendte mig, at jeg skal intet miste af alt det, som han har givet mig, men jeg skal oprejse

den yderste Dag."

som kom ned fra Himmelen,"

Moder vi kende? Hvorledes kan han da sige: Jeg er kommen ned fra Himmelen?"

43. Jesus svarede og sagde til dem: "Knurrer ikke indbyrdes!

44. Ingen kan komme til mig, uden Faderen, som sendte mig, drager

mig.

46. Ikke at nogen har set Faderen, kun den, som er fra Gud, han har set Faderen.

evigt Liv.

53. Jesus sagde da til dem: "Sandelig, sandelig, siger jeg eder,

I ikke Liv i eder.

jeg i ham.

57. Ligesom den levende Fader udsendte mig, og jeg lever i Kraft af

mig.

evindelig."

61. Men da Jesus vidste hos sig selv, at hans Disciple knurrede

derover, sagde han til dem: "Forarger dette eder?"

64. Men der er nogle af eder, som ikke tro." Thi Jesus vidste fra

Begyndelsen, hvem det var, der ikke troede, og hvem den var, der

65. Og han sagde: "Derfor har jeg sagt eder, at ingen kan komme til

mig, uden det er givet ham af Faderen."

ikke mere med ham.

har det evige Livs Ord;

69. og vi have troet og erkendt, at du er Guds Hellige."

70. Jesus svarede dem: "Har jeg ikke udvalgt mig eder tolv, og en af

Johannes 7

6. Da siger Jesus til dem: "Min Tid er endnu ikke kommen; men eders

7. Verden kan ikke hade eder; men mig hader den, fordi jeg vidner om den, at dens Gerninger ere onde.

12. Og der blev mumlet meget om ham iblandt Skarerne; nogle sagde:

som sendte mig.

fra Gud, eller jeg taler af mig selv.

Uret i ham.

19. Har ikke Moses givet eder Loven? Og ingen af eder holder Loven.

21. Jesus svarede og sagde til dem: "Een Gerning gjorde jeg, og I undre eder alle derover.

25. Da sagde nogle af dem fra Jerusalem: "Er det ikke ham, som de

26. Og se, han taler frit, og de sige intet til ham; mon

ingen, hvorfra han er."

ikke kommen, men han, som sendte mig, er sand, han, hvem I ikke kende.

29. Jeg kender ham; thi jeg er fra ham, og han har udsendt mig."

Time var endnu ikke kommen.

ham.

bort til den, som sendte mig.

34. I skulle lede efter mig og ikke finde mig, og der, hvor jeg er, kunne I ikke komme."

36. Hvad er det for et Ord, han siger: I skulle lede efter mig og ikke finde mig, og der, hvor jeg er, kunne I ikke komme?"

endnu ikke var herliggjort.

sandelig Profeten."

41. Andre sagde: "Dette er Kristus;" men andre sagde: "Mon da

Bethlehem, den Landsby, hvor David var?"

dette Menneske."

49. Men denne Hob, som ikke kender Loven, er forbandet."

50. Nikodemus, han, som var kommen til ham om Natten og var en af dem, sagde til dem:

Johannes 8

1. Og de gik hver til sit Hus. Men Jesus gik til Oliebjerget.

i Hor, og stille hende frem i Midten.

fersk Gerning.

nu du?"

6. Men dette sagde de for at friste ham, for at de kunde have noget

Kvinden, som stod der i Midten.

til hende: "Kvinde! hvor ere de henne? Var der ingen, som

11. Men hun sagde: "Herre! ingen." Da sagde Jesus: "Heller ikke jeg

12. Jesus talte da atter til dem og sagde: "Jeg er Verdens Lys; den,

Vidnesbyrd er ikke sandt."

14. Jesus svarede og sagde til dem: "Om jeg end vidner om mig selv, er mit Vidnesbyrd sandt; thi jeg ved, hvorfra jeg kom, og

alene, men mig og Faderen, han, som sendte mig.

er sandt.

18. Jeg er den, der vidner om mig selv, og Faderen, som sendte mig, vidner om mig."

19. Derfor sagde de til ham: "Hvor er din Fader?" Jesus svarede: "I kende hverken mig eller min Fader; dersom I kendte mig, kendte I

Helligdommen; og ingen greb ham, fordi hans Time endnu ikke var

kommen.

I ikke komme."

23. Og han sagde til dem: "I ere nedenfra, jeg er ovenfra; I ere af denne Verden, jeg er ikke af denne Verden.

25. De sagde da til ham: "Hvem er du?" Og Jesus sagde til dem: "Just det, som jeg siger eder.

Verden."

27. De forstode ikke, at han talte til dem om Faderen.

29. Og han, som sendte mig, er med mig; han har ikke ladet mig

"Dersom I blive i mit Ord, ere I sandelig mine Disciple,

34. Jesus svarede dem: "Sandelig, sandelig, siger jeg eder, hver

til evig Tid.

fordi min Tale ikke finder Rum hos eder.

39. De svarede og sagde til ham: "Vor Fader er Abraham." Jesus sagde

Gerninger.

avlede i Hor; vi have een Fader, Gud."

42. Jesus sagde til dem: "Dersom Gud var eders Fader, da elskede I

kommen af mig selv, men han har udsendt mig.

45. Men mig tro I ikke, fordi jeg siger Sandheden.

46. Hvem af eder kan overbevise mig om nogen Synd? Siger jeg

Sandhed, hvorfor tro I mig da ikke?

ere ikke af Gud."

er en Samaritan og er besat?"

51. Sandelig, sandelig, siger jeg eder, dersom nogen holder mit Ord,

og Profeterne, og du siger: Dersom nogen holder mit Ord, han

Gud.

55. Og I have ikke kendt ham, men jeg kender ham. Og dersom jeg

men jeg kender ham og holder hans Ord.

gammel, og du har set Abraham?"

gik ud af Helligdommen.

Johannes 9

2. Og hans Disciple spurgte ham og sagde: "Rabbi, hvem har syndet,

der kommer en Nat, da ingen kan arbejde.

5. Medens jeg er i Verden, er jeg Verdens Lys."

er udlagt: udsendt). Da gik han bort og toede sig, og han kom seende tilbage.

Tigger: "Er det ikke ham, som sad og tiggede?"

9. Nogle sagde: "Det er ham;" men andre sagde: "Nej, han ligner ham." Han selv sagde: "Det er mig."

11. Han svarede: "En Mand, som kaldes Jesus, gjorde Dynd og smurte

12. Da sagde de til ham: "Hvor er han?" Han siger: "Det ved jeg ikke."

jeg toede mig, og nu ser jeg."

efterdi han ikke holder Sabbaten." Andre sagde: "Hvorledes kan

dem.

17. de sige da atter til den blinde: "Hvad siger du om ham, efterdi

21. Men hvorledes han nu er bleven seende, vide vi ikke, og hvem der

ham som Kristus, skulde han udelukkes af Synagogen.

selv!"

Synder."

25. Da svarede han: "Om han er en Synder, ved jeg ikke; een Ting ved jeg, at jeg, som var blind, nu ser."

26. De sagde da til ham igen: "Hvad gjorde han ved dig? Hvorledes

hans Disciple?"

Mose Disciple.

29. Vi vide, at Gud har talt til Moses; men om denne vide vi ikke.

hvorfra han er."

30. Manden svarede og sagde til dem: "Det er dog underligt, at I

ham."

dig, ham er det."

38. Men han sagde: "Jeg tror Herre!" og han kastede sig ned for ham.

39. Og Jesus sagde: "Til Dom er jeg kommen til denne Verden, for at de, som ikke se, skulle blive seende, og de, som se, skulle blive blinde."

41. Jesus sagde til dem: "Vare I blinde, da havde I ikke Synd; men nu sige I: Vi se; eders Synd forbliver."

Johannes 10

6. Denne Lignelse sagde Jesus til dem; men de forstode ikke, hvad det var, som han talte til dem.

7. Jesus sagde da atter til dem: "Sandelig, sandelig, siger jeg

er kommen, for at de skulle have Liv og have Overflod.

og adspreder dem,

14. Jeg er den gode Hyrde, og jeg kender mine, og mine kende mig,

Hjord, een Hyrde.

tage det igen.

igen. Dette Bud modtog jeg af min Fader."

ham?"

22. Men Tempelvielsens Fest indtraf i Jerusalem. Det var Vinter;

ud!"

25. Jesus svarede dem: "Jeg har sagt eder det, og I tro ikke. De

28. og jeg giver dem et evigt Liv, og de skulle i al Evighed ikke

30. Jeg og Faderen, vi ere eet."

32. Jesus svarede dem: "Mange gode Gerninger har jeg vist eder fra min Fader; for hvilken af disse Gerninger stene I mig?"

selv til Gud."

34. Jesus svarede dem: "Er der ikke skrevet i eders Lov: Jeg har sagt: I ere Guder?"

Skriften kan ikke røkkes),

36. sig I da til den, hvem Faderen har Helliget og sendt til

tro mig, for at I kunne indse og erkende, at Faderen er i mig, og jeg i Faderen."

40. Og han drog atter bort hinsides Jordan til det Sted, hvor

41. Og mange kom til ham, og de sagde: "Johannes gjorde vel intet Tegn; men alt, hvad Johannes sagde om denne, var sandt."

Johannes 11

elsker, er syg."

Sted, hvor han var.

igen!

dig, og du drager atter derhen?"

9. Jesus svarede: "Har Dagen ikke tolv Timer? Vandrer nogen om

i ham."

11. Dette sagde han, og derefter siger han til dem: "Lazarus, vor

12. Da sagde Disciplene til ham: "Herre! sover han, da bliver han
helbredt."

15. Og for eders Skyld er jeg glad over, at jeg ikke var der, for at

16. Da sagde Thomas (hvilket betyder Tvilling), til sine

17. Da Jesus nu kom, fandt han, at han havde ligget i Graven
allerede fire Dage.

derfra.

dem over deres Broder.

blev siddende i Huset.

give dig."

25. Jesus sagde til hende: "Jeg er Opstandelsen og Livet; den, som

27. Hun siger til ham: "Ja, Herre! jeg tror, at du er Kristus, Guds

28. Og da hun havde sagt dette, gik hun bort og kaldte hemmeligt sin

at Maria stod hastigt op og gik ud, fulgte de hende, idet de

Indre; og han sagde:

34. "Hvor have I lagt ham?" De sige til ham: "Herre! kom og se!"

siger til ham: "Herre! han stinker allerede; thi han har ligget
der fire Dage:"

40. Jesus siger til hende: " Sagde jeg ikke, at dersom du tror, skal
du se Guds Herlighed?"

udsendt mig."

kom herud!"

Jesus, havde gjort.

dem:

til Grunde."

51. Men dette sagde han ikke af sig selv; men da han var

Folket;

Efraim; og han blev der med sine Disciple.

56. Da ledte de efter Jesus og sagde mellem hverandre, da de stode i

dersom nogen vidste, hvor han var, skulde han give det til Kende

for at de kunde gribe ham.

Johannes 12

men Lazarus var en af dem, som sad til Bords med ham.

blev fuldt af Salvens Duft.

5. "Hvorfor blev denne Salve ikke solgt for tre Hundrede Denarer og given til fattige?"

fordi han var en Tyv og havde Pungen og bar, hvad der blev lagt

deri.

7. Da sagde Jesus: "Lad hende med Fred, hun har jo bevaret den til min Begravelsesdag!

8. De fattige have I jo altid hos eder; men mig have I ikke altid."

skrevet:

herliggjort, da kom de i Hu, at dette var skrevet om ham, og at de havde gjort dette for ham.

17. Skaren, som var med ham, vidnede nu, at han havde kaldt Lazarus

22. Filip kommer og siger det til Andreas, Andreas og Filip komme og sige det til Jesus.

23. Men Jesus svarede dem og sagde: "Timen er kommen, til at

24. Sandelig, sandelig, siger jeg eder, hvis ikke Hvedekornet falder megen Frugt.

25. Den, som elsker sit Liv, skal miste det; og den, som hader sit

Liv i denne Verden, skal bevare det til et evigt Liv.

mig fra denne Time? Dog, derfor er jeg kommen til denne Time.

andre sagde: "En Engel har talt til ham."

kommen, men for eders Skyld.

kastes ud,

mig."

35. Da sagde Jesus til dem: "Endnu en liden Tid er Lyset hos eder.

dem.

38. for at Profeten Esajas's Ord skulde opfyldes, som han har sagt:

39. Derfor kunde de ikke tro, fordi Esajas har atter sagt:

de ikke skulde blive udelukkede af Synagogen;

45. og den, som ser mig, ser den, som sendte mig.

46. Jeg er kommen som et Lys til Verden, for at hver den, som tror

frelse Verden.

48. Den, som foragter mig og ikke modtager mine Ord, har den, som

yderste Dag.

49. Thi jeg har ikke talt af mig selv; men Faderen, som sendte mig,

han har givet mig Befaling om, hvad jeg skal sige, og hvad jeg

skal tale.

Johannes 13

elskede han dem indtil Enden.

ombunden med.

6. Han kommer da til Simon Peter; og denne siger til ham: "Herre!

Jesus svarede ham: "Dersom jeg ikke tor dig, har du ikke Lod

sammen med mig."

ikke alle."

ikke alle rene."

atter sat sig til Bords, sagde han til dem: "Vide I, hvad jeg har gjort ved eder?"

13. I kalde mig Mester og Herre, og I tale ret, thi jeg er det.

15. Thi jeg har givet eder et Eksempel, for at, ligesom jeg gjorde

ham.

18. Jeg taler ikke om eder alle; jeg ved, hvilke jeg har udvalgt;

er sket, skulle tro, at det er mig.

20. Sandelig, sandelig, siger jeg eder, den, som modtager, hvem jeg sender, modtager mig; men den, som modtager mig, modtager ham, som har sendt mig."

vidnede og sagde: "Sandelig, sandelig, siger jeg eder, en af

om.

23. Men der var en iblandt hans Disciple, som sad til Bords ved Jesu Side, han, hvem Jesus elskede.

24. Til denne nikker da Simon Peter og siger til ham: "Sig, hvem det er, han taler om?"

hvem er det?"

28. Men ingen af dem, som sad til Bords, forstod, hvorfor han sagde ham dette.

29. Thi nogle mente, efterdi Judas havde Pungen, at Jesus sagde til give noget til de fattige.

Nat.

herliggjort, og Gud er herliggjort i ham.

34. Jeg giver eder en ny Befaling, at I skulle elske hverandre, at

Johannes 14

Sted.

hvorledes kunne vi vide Vejen?"

6. Jesus siger til ham: "Jeg er Vejen og Sandheden og Livet; der kommer ingen til Faderen uden ved mig.

kende I ham og have set ham."

8. Filip siger til ham: "Herre! vis os Faderen, og det er os nok."

du kender mig ikke, Filip? Den, som har set mig, har set

Faderen; hvorledes kan du da sige: Vis os Faderen?

10. Tror du ikke, at jeg er i Faderen, og Faderen er i mig? De Ord, som jeg siger til eder, taler jeg ikke af mig selv; men Faderen,

11. Tror mig, at jeg er i Faderen, og Faderen er i mig; men ville I

15. Dersom I elske mig, da holder mine Befalinger!

16. Og jeg vil bede Faderen, og han skal give eder en anden Talsmand

ikke og kender den ikke; men I kende den, thi den bliver hos

19. Endnu en liden Stund, og Verden ser mig ikke mere, men I se mig;

thi jeg lever, og I skulle leve.

og jeg i eder.

21. Den, som har mine Befalinger og holder dem, han er den, som

elsker mig; men den, som elsker mig, skal elskes af min Fader;

22. Judas (ikke Iskariot) siger til ham: "Herre! hvor kommer det, at

23. Jesus svarede og sagde til ham: "Om nogen elsker mig, vil han holde mit Ord; og min Fader skal elske ham, og vi skulle komme til ham og tage Bolig hos ham.

24. Den, som ikke elsker mig, holder ikke mine Ord; og det Ord, som

25. Dette har jeg talt til eder, medens jeg blev hos eder.

har sagt eder.

27. Fred efterlader jeg eder, min Fred giver jeg eder; jeg giver

forsage ikke!

30. Jeg skal herefter ikke tale meget med eder; thi denne Verdens

Fyrste kommer, og han har slet intet i mig;

herfra!"

Johannes 15

Frukt.

eder.

kunne I ikke heller, uden I blive i mig.

6. Om nogen ikke bliver i mig, han bliver udkastet som en Gren og

7. Dersom I blive i mig, og mine Ord blive i eder, da beder, om
hvad som helst I ville, og det skal blive eder til Del.

skulle blive mine Disciple.

ligesom jeg har holdt min Faders Befalinger og bliver i hans

12. Dette er min Befaling, at I skulle elske hverandre, ligesom jeg
har elsket eder.

for sine Venner.

16. I have ikke udvalgt mig, men jeg har udvalgt eder og sat eder
ved, for at Faderen skal give eder, hvad som helst I bede ham om
i mit Navn.

17. Dette befaler jeg eder, at I skulle elske hverandre.

19. Vare I af Verden, da vilde Verden elske sit eget; men fordi I
ikke ere af Verden, men jeg har valgt eder ud af Verden, derfor
hader Verden eder.

20. Kommer det Ord i Hu, som jeg har sagt eder: En Tjener er ikke

de ikke kende den, som sendte mig.

22. Dersom jeg ikke var kommen og havde talt til dem, havde de ikke Synd; men nu have de ingen Undskyldning for deres Synd.

24. Havde jeg ikke gjort de Gerninger iblandt dem, som ingen anden har gjort, havde de ikke Synd; men nu have de set dem og dog

mig uforskyldt.

Johannes 16

1. "Dette har jeg talt til eder, for at I ikke skulle forarges.

2. De skulle udelukke eder af Synagogerne, ja, den Tid skal komme,

Dyrkelse.

mig.

skulle komme i Hu, at jeg har sagt eder det; men dette sagde jeg eder ikke fra Begyndelsen, fordi jeg var hos eder.

eders Hjerte.

hele Sandheden; thi han skal ikke tale af sig selv, men hvad som

forkynde eder.

eder.

15. Alt, hvad Faderen har, er mit; derfor sagde jeg, at han skal tage af mit og forkynde eder.

liden Stund skulle I se mig."

17. Da sagde nogle af hans Disciple til hverandre: "Hvad er dette, som han siger os: Om en liden Stund skulle I ikke se mig, og

Faderen?"

skulle I ikke se mig, og atter om en liden Stund skulle I se mig.

sandelig, siger jeg eder, hvad som helst I bede Faderen om, skal han give eder i mit Navn.

24. Hidindtil have I ikke bedt om noget i mit Navn; beder, og I

25. Dette har jeg talt til eder i Lignelser; der kommer en Time, da jeg ikke mere skal tale til eder i Lignelser, men frit ud forkynde eder om Faderen.

at jeg vil bede Faderen for eder;

27. thi Faderen selv elsker eder, fordi I have elsket mig og troet,

28. Jeg udgik fra Faderen og er kommen til Verden; jeg forlader

29. Hans Disciple sige til ham: "Se, nu taler du frit ud og siger
ingen Lignelse.

31. Jesus svarede dem: "Nu tro !

32. Se, den Time kommer, og den er kommen, da I skulle adspredes

hver til sit og lade mig alene; dog, jeg er ikke alene, thi

Faderen er med mig.

33. Dette har jeg talt til eder, for at I skulle have Fred i mig. I

Verden."

Johannes 17

alle dem, som du har givet ham, evigt Liv.

3. Men dette er det evige Liv, at de kende dig, den eneste sande

Gud, og den, du udsendte, Jesus Kristus.

mig ud af Verden; de vare dine, og du gav mig dem. og de have

holdt dit Ord.

7. Nu vide de, at alt det, som du har givet mig, er fra dig.

8. Thi de Ord, som du har givet mig, har jeg givet dem; og de have modtaget dem og erkendt i Sandhed, at jeg udgik fra dig, og de have troet, at du har udsendt mig.

9. Jeg beder for dem; jeg beder ikke for Verden, men for dem, som du har givet mig; thi de ere dine.

10. Og alt mit er dit, og dit er mit; og jeg er herliggjort i dem.

11. Og jeg er ikke mere i Verden, men disse ere i Verden, og jeg kommer til dig. Hellige Fader! bevar dem i dit Navn, hvilket du

12. Da jeg var hos dem, bevarede jeg dem i dit Navn, hvilket du har givet mig, og jeg vogtede dem, og ingen af dem blev fortabt,

13. Men nu kommer jeg til dig, og dette taler jeg i Verden, for at

14. Jeg har givet dem dit Ord; og Verden har hadet dem, fordi de ikke ere af Verden, ligesom jeg ikke er af Verden.

15. Jeg beder ikke om, at du vil tage dem ud af Verden, men at du vil bevare dem fra det onde.

16. De ere ikke af Verden, ligesom jeg ikke er af Verden.

17. Hellige dem i Sandheden; dit Ord er Sandhed.

dem til Verden.

helligede i Sandheden.

udsendt mig.

22. Og den Herlighed, som du har givet mig, har jeg givet dem, for

dem, ligesom du har elsket mig.

kendt dig, og disse have kendt, at du har udsendt mig.

jeg i dem."

Johannes 18

1. Da Jesus havde sagt dette, gik han ud med sine Disciple over

sine Disciple.

samledes ofte der med sine Disciple.

4. Da nu Jesus vidste alt, hvad der skulde komme over ham, gik han frem og sagde til dem: "Hvem lede I efter?"

5. De svarede ham: "Jesus af Nazareth." Jesus siger til dem: "Det

6. Som han da sagde til dem: "Det er mig," vege de tilbage og faldt til Jorden.

7. Han spurgte dem nu atter: "Hvem lede I efter?" Men de sagde: "Jesus af Nazareth."

8. Jesus svarede: "Jeg har sagt eder, at det er mig; dersom I da

9. for at det Ord skulde opfyldes, som han havde sagt: "Jeg mistede

ingen af dem, som du har givet mig."

Tjeneren hed Malkus.

ikke drikke den Kalk, som min Fader har givet mig?"

Jesus og bandt ham.

15. Men Simon Peter og en anden Discipel fulgte Jesus, og den

dette Menneskes Disciple?" Han siger: "Nej, jeg er ikke."

18. Men Tjenerne og Svendene stode og havde gjort en Kulild (thi det

varmede sig.

20. Jesus svarede ham: "Jeg har talt frit ud til Verden; jeg har

til dem; se, de vide, hvad jeg har sagt."

22. Men som han sagde dette, gav en af Svendene, som stode hos,

23. Jesus svarede ham: "Har jeg talt ilde, da bevis, at det er ondt:

25. Men Simon Peter stod og varmede sig. Da sagde de til ham: "Er

er ikke."

ham?"

mod dette Menneske?"

30. De svarede og sagde til ham: "Var han ikke en Ugerningsmand, da havde vi ikke overgivet ham til dig."

aflive nogen; "

32. for at Jesu Ord skulde opfyldes, det, som han sagde, da han gav

34. Jesus svarede: "Siger du dette af dig selv, eller have andre sagt dig det om mig?"

gjort?"

36. Jesus svarede: "Mit Rige er ikke af denne Verden. Var mit Rige af denne verden, havde mine Tjenere stridt for, at jeg ikke var

dertil kommen til Verden, at jeg skal vidne om Sandheden. Hver

38. Pilatus siger til ham: "Hvad er Sandhed?" Og da han havde sagt

finder ingen Skyld hos ham.

Johannes 19

1. Nu tog da Pilatus Jesus og lod ham hudstryge.

Hoved og kastede en Purpurkappe om ham, og de gik hen til ham og sagde:

ham ud til eder, for at I skulle vide, at jeg finder ingen Skyld hos ham."

til dem: "Se, hvilket Menneske!"

9. Og han gik ind igen i Borgen og siger til Jesus: "Hvorfra er du?" Men Jesus gav ham intet Svar.

10. Pilatus siger da til ham: "Taler du ikke til mig? Ved du ikke,

11. Jesus svarede: "Du havde aldeles ingen Magt over mig, dersom den ikke var givet dig ovenfra; derfor har den, som overgav mig til

Gabbatha;

svarede: "Vi have ingen Konge uden Kejseren."

Jesus;

men Jesus midt imellem.

22. Pilatus svarede: "Hvad jeg skrev, det skrev jeg."

og gjorde fire Dele, een Del for hver Stridsmand, og ligeledes

igennem.

Klopas's Hustru, og Maria Magdalene.

27. Derefter siger han til Disciplen: "Se, det er din Moder." Og fra den time tog Disciplen hende hjem til sit.

28. Derefter, da Jesus vidste, at alting nu var fuldbragt, for at

29. Der stod et Kar fuldt af Eddike; de satte da en Svamp fuld af

30. Da nu Jesus havde taget Eddiken, sagde han: "Det er fuldbragt;"

de ikke hans Ben.

35. Og den, der har set det, har vidnet det, og hans Vidnesbyrd er

36. Thi disse Ting skete, for at Skriften skulde opfyldes: "Intet

37. Og atter et andet Skriftord siger: "De skulle se hen til ham,
hvem de have gennemstunget."

Jesu Legeme, og Pilatus tillod det. Da kom han og tog Jesu
Legeme.

Natten, kom og bragte en Blanding af Myrra og Aloe, omtrent
hundrede Pund.

Haven en ny Grav, hvori endnu aldrig nogen var lagt.

Johannes 20

fra Graven,

Discipel, ham, hvem Jesus elskede, og siger til dem: "De have
borttaget Herren af Graven, og vi vide ikke, hvor de have lagt
ham."

3. Da gik Peter og den anden Discipel ud, og de kom til Graven.

dog ikke ind.

6. Da kommer Simon Peter, som fulgte ham, og han gik ind i Graven

10. Da gik Disciplene atter bort til deres Hjem.

kiggede hun ind i Graven,

dem: "Fordi de have taget min Herre bort, og jeg ved ikke, hvor de have lagt ham."

der, og hun vidste ikke, at det var Jesus.

efter?" Hun mente, det var Havemanden, og siger til ham: "Herre!

16. Jesus siger til hende: "Maria!" Hun vender sig om og siger til

farer op til min Fader og eders Fader og til min Gud og eders Gud."

18. Maria Magdalene kommer og forkynder Disciplene: "Jeg har set Herren," og at han havde sagt hende dette.

24. Men Thomas, hvilket betyder Tvilling, en af de tolv, var ikke hos dem, da Jesus kom.

25. De andre Disciple sagde da til ham: "Vi have set Herren." Men vil jeg ingenlunde tro."

26. Og otte Dage efter vare hans Disciple atter inde, og Thomas med vantro, men troende!"

28. Thomas svarede og sagde til ham: "Min Herre og min Gud!"

29. Jesus siger til ham: "Fordi du har set mig, har du troet; salige ere de, som ikke have set og dog troet."

som ikke ere skrevne i denne Bog.

31. Men dette er skrevet, for at I skulle tro, at Jesus er Kristus,

Johannes 21

2. Simon Peter og Thomas, hvilket betyder Tvilling, og Nathanael

Disciple vare sammen.

den Nat fangede de intet.

Disciplene ikke, at det var Jesus.

svarede ham: "Nej."

7. Den Discipel, som Jesus elskede, siger da til Peter: "Det er

8. Men de andre Disciple kom med Skibet, thi de vare ikke langt fra

Garnet med Fiskene.

10. Jesus siger til dem: "Bringer hid af de Fisk, som I nu fangede."

det var Herren.

Fiskene.

ham: "Vogt mine Lam!"

elsker du mig?" Han siger til ham: "Ja, Herre! du ved, at jeg

18. Sandelig, sandelig, siger jeg dig, da du var yngre, bandt du

22. Jesus siger til ham: "Dersom jeg vil, at han skal blive, indtil

ikke;" og Jesus havde dog ikke sagt til ham, at han ikke skulde

hvad vedkommer det dig?"

24. Dette er den Discipel, som vidner om disse Ting og har skrevet

dette; og vi vide, at hans Vidnesbyrd er sandt.

de skulde skrives enkeltvis. mener jeg, at ikke hele Verden

Apostelenes gerninger

Apostelenes gerninger 1

2. indtil den Dag, da han blev optagen, efter at han havde givet

levende ved mange Beviser, idet han viste sig for dem i

6. Som de nu vare forsamlede, spurgte de ham og sagde: "Herre!

7. Men han sagde til dem: "Det tilkommer ikke eder at kende Tider eller Timer, hvilke Faderen har fastsat i sin egen Magt.

Samaria og indtil Jordens Ende."

10. Og som de stirrede op imod Himmelen, medens han for bort, se, da

Himmelen? Denne Jesus, som er optagen fra eder til Himmelen,

Himmelen."

12. Da vendte de tilbage til Jerusalem fra det Bjerg, som kaldes

opholde sig, Peter og Johannes og Jakob og Andreas, Filip og

Personer):

Vejleder for dem, som grebe Jesus;

det er Blodager.

Tilsynsgering."

da den Herre Jesus gik ind og gik ud hos os,

os, blive Vidne sammen med os om hans Opstandelse."

23. Og de fremstillede to, Josef, som kaldtes Barsabbas med Tilnavn Justus, og Matthias.

24. Og de bade og sagde: "Du Herre! som kender alles Hjerter, vis os den ene, som du har udvalgt af disse to

han blev regnet sammen med de elleve Apostle.

Apostelenes gerninger 2

2. Og der kom pludseligt fra Himmelen en Lyd som af et fremfarende

3. Og der viste sig for dem Tunger som af Ild, der fordelte sig og

alle Folkeslag under Himmelen.

7. Og de forbavsedes alle og undrede sig og sagde: "Se, ere ikke

vi her boende Romere,

15. Thi disse ere ikke drukne, som I mene; det er jo den tredje Time

16. men dette er, hvad der er sagt ved Profeten Joel:

17. "Og det skal ske i de sidste Dage, siger Gud, da vil jeg udgyde

profetere, og de unge iblandt eder skulle se Syner, og de gamle

nedentil, Blod og Ild og rygende Damp.

Herrens store og herlige Dag kommer.

frelses."

Mand, som fra Gud var godtgjort for eder ved kraftige Gerninger
og Undere og Tegn, hvilke Gud gjorde ved ham midt iblandt eder,
som I jo selv vide,

eftersom det ikke var muligt, at han kunde fastholdes af den.

rokkes,

er hos os indtil denne Dag.

30. Da han nu var en Profet og vidste, at Gud med Ed havde tilsvoret

31. talte han, forudseende, om Kristi Opstandelse, at hverken blev

32. Denne Jesus oprejste Gud, hvorom vi alle ere Vidner.

34. Thi David for ikke op til Himmelen; men han siger selv: "Herren

36. Derfor skal hele Israels Hus vide for vist, at denne Jesus, hvem

38. Men Peter sagde til dem: "Omvender eder, og hver af eder lade

og Tegn ved Apostlene.

45. Og de solgte deres Ejendom og Gods og delte det ud iblandt alle,
efter hvad enhver havde Trang til.

Enfold,

47. idet de lovede Gud og havde Yndest hos hele Folket. Men Herren

Apostelenes gerninger 3

1. Men Peter og Johannes gik op i Helligdommen ved Bedetimen, den niende Time.

om Almisse.

os!"

stod og gik omkring og gik med dem ind i Helligdommen, hvor han gik omkring og sprang og lovede Gud.

Salomons.

som om vi af egen Magt eller Gudfrygtighed havde gjort, at han

hvorom vi ere Vidner.

og kende, og Troen, som virkedes ved ham, har givet denne hans

alle Profeternes Mund, at hans Salvede skulde lide.

21. hvem Himmelen skal modtage indtil alle Tings Genoprettelses

Tider, hvorom Gud har talt ved sine hellige Profeters Mund fra

22. Moses sagde: "En Profet skal Herren eders Gud oprejse eder af

vil tale til eder.

udryddes af Folket."

Apostelenes gerninger 4

skriftkloge forsamlede sig i Jerusalem,

7. Og de stillede dem midt iblandt sig og spurgte: "Af hvad Magt

eller i hvilket Navn have I gjort dette?"

Mand, om hvorved han er bleven helbredt;

11. Han er den Sten, som blev agtet for intet af eder, I

12. Og der er ikke Frelse i nogen anden; thi der er ikke noget andet

Navn under Himmelen, givet iblandt Mennesker, ved hvilket vi
skulle blive frelste."

intet at sige derimod.

hverandre og sagde:

17. Men for at det ikke skal komme videre ud iblandt Folket, da

lader os true dem til ikke mere at tale til noget Menneske i
dette Navn."

Jesu Navn.

det er ret for Gud at lyde eder mere end Gud.

udfinde, hvorledes de skulde straffe dem, for Folkets Skyld; thi
alle priste Gud for det, som var sket.

sagde: "Herre, du, som har gjort Himmelen og Jorden og Havet og alle Ting, som ere i dem,

25. du, som har sagt ved din Tjener Davids Mund: "Hvorfor fnyste

26. Jordens Konger rejste sig, og Fyrsterne samlede sig til Hobe imod Herren og imod hans Salvede."

27. Ja, de have i Sandhed forsamlet sig i denne Stad imod din

Pontius Pilatus tillige med Hedningerne og Israels Folkestammer

skulde ske.

29. Og nu, Herre! se til deres Trusler, og giv dine Tjenere at tale dit Ord med al Frimodighed,

Undere ved din hellige Tjeners Jesu Navn."

31. Og da de havde bedt, rystedes Stedet, hvor de vare forsamlede;

med Frimodighed.

een kaldte noget af det, han ejede, sit eget; men de havde alle

33. Og med stor Kraft aflagde Apostlene Vidnesbyrdet om den Herres

som vare Ejere af Jordstykker eller Huse, solgte dem og bragte Salgssummerne

enhver, efter hvad han havde Trang til.

36. Og Josef, som af Apostlene fik Tilnavnet Barnabas, (det er

37. som ejede en Jordlod, solgte den og bragte Pengene og lagde dem

Apostelenes gerninger 5

1. Men en Mand, ved Navn Ananias, tillige med Safira, hans Hustru, solgte en Ejendom

3. Men Peter sagde: "Ananias! hvorfor har Satan fyldt dit Hjerte,

Summen for Jordstykket?

men for Gud."

og begravede ham.

7. Men det skete omtrent tre Timer derefter, da kom hans Hustru ind uden at vide, hvad der var sket.

8. Da sagde Peter til hende: "Sig mig, om I solgte Jordstykket til den Pris?" Og hun sagde: "Ja, til den Pris."

9. Men Peter sagde til hende: "Hvorfor ere I dog blevne enige om at

begravede hende hos hendes Mand.

dette.

13. Men af de andre turde ingen holde sig til dem; dog priste Folket

kunde overskygge nogen af dem.

de bleve alle helbredte.

Forvaring.

dem ud og sagde:

Livets Ord for Folket!"

kom tilbage og meldte det og sagde:

derinde."

til.

med Magt; thi de frygtede for Folket, at de skulde blive
stenede.

dette Menneskes Blod over os!"

mere end Mennesker.

ihjel.

for at give Israel Omvendelse og Syndernes Forladelse.

som Gud har givet dem, der adlyde ham."

36. Thi for nogen Tid siden fremstod Theudas, som udgav sig selv for

38. Og nu siger jeg eder: Holder eder fra disse Mennesker, og lader

bliver det til intet;

dog ikke findes som de, der endog ville stride mod Gud!"

Husene og at forkynde Evangeliet om Kristus Jesus.

Apostelenes gerninger 6

tilsidesatte ved den daglige Uddeling.

2. Da sammenkaldte de tolv Disciplenes Skare og sagde: "Det huer os

ikke at forlade Guds Ord for at tjene ved Bordene.

Nikaiior og Timon og Parmenas og Nikolaus, en Proselyt fra
Antiokia;

6. dem stillede de frem for Apostlene; og disse bade og lagde

iblandt Folket,

9. Da stod der nogle frem af den Synagoge, som kaldes de frigivnes

og Asien, og de tvistedes med Stefanus.

tale bespottelige Ord imod Moses og imod Gud."

13. og de fremstillede falske Vidner, som sagde: "Dette Menneske
holder ikke op med at tale Ord imod dette hellige Sted og imod
Loven.

nedbryde dette Sted og forandre de Skikke, som Moses har
overgivet os."

Ansigt som en Engels Ansigt.

Apostelenes gerninger 7

Gud viste sig for vor Fader Abraham, da han var i Mesopotamien,

kom til det Land, som jeg vil vise dig."

I nu bo.

5. Og han gav ham ikke Ejendom deri, end ikke en Fodsbred; dog

omskar ham den ottende Dag, og Isak avlede Jakob, og Jakob de tolv Patriarker.

og Gud var med ham,

16. og de bleve flyttede til Sikem og lagte i den Grav, som Abraham

18. indtil der fremstod en anden Konge, som ikke kendte Josef.

skulde holdes i Live.

21. Men da han var sat ud, tog Faraos Datter ham op og opfostrede

sine Ord og Gerninger.

"Hvem har sat dig til Hersker og Dommer over os?

29. Da flygtede Moses for denne Tales Skyld og boede som fremmed i

Suk, og jeg er stegen ned for at udfri dem; og nu kom, lad mig

Tornebusken.

levende Ord at give os;

Aron:

41. Og de gjorde en Kalv i de Dage og bragte Offer til Gudebilledet

42. Men Gud vendte sig fra dem og gav dem hen til at tjene Himmelens

43. Og I bare Moloks Telt og Guden Remfans Stjerne, de Billeder, som

I havde gjort for at tilbede dem; og jeg vil flytte eder bort

hinsides Babylon."

Forbillede, som han havde set.

Landet, som Hedningerne besade, hvilke Gud fordrev fra vore

Jakobs Gud.

47. Men Salomon byggede ham et Hus.

siger:

ville I bygge mig? siger Herren, eller hvilket er min Hviles

Sted?

den!"

59. Og de stenede Stefanus, som bad og sagde: "Herre Jesus, tag imod

ikke denne Synd!" Og som han sagde dette, sov han hen. (Kap.8)

1 Men Saulus fandt Behag i hans Mord.

Apostelernes gerninger 8

undtagen Apostlene.

over ham.

4. Imidlertid gik de, som bleve adspredte, omkring og forkyndte

Evangeliets Ord.

helbredte.

9. Men en Mand, ved Navn Simon, var i Forvejen i Byen og drev

Trolddom og satte Samarias Folk i Forbavselse, idet han udgav

man kalder Guds store Kraft."

Forbavselse ved sine Trolddomskunster.

12. Men da de troede Filip, som forkyndte Evangeliet om Guds Rige og

Guds Ord, sendte de Peter og Johannes til dem,

med dig, fordi du mente at kunne erhverve Guds Gave for Penge.

21. Du har ikke Del eller Lod i dette Ord; thi dit Hjerte er ikke ret for Gud.

22. Omvend dig derfor fra denne din Ondskab og bed Herren, om dog

24. Men Simon svarede og sagde: "Beder I for mig til Herren, for at intet af det, som I have sagt, skal komme over mig."

25. Men da de havde vidnet og talt Herrens Ord, vendte de tilbage til Jerusalem, og de forkyndte Evangeliet i mange af Samaritanernes Landsbyer.

over alle hendes Skatte; han var kommen til Jerusalem for at tilbede.

Esajas.

31. Men han sagde: "Hvorledes skulde jeg kunne det, uden nogen

34. Men Hofmanden talte til Filip og sagde: "Jeg beder dig, om hvem siger Profeten dette? om sig selv eller om en anden?"

35. Da oplod Filip sin Mund, og idet han begyndte fra dette Skriftsted, forkyndte han ham Evangeliet om Jesus.

36. Men som de droge frem ad Vejen, kom de til noget Vand; og Hofmanden siger: "Se, her er Vand, hvad hindrer mig fra at blive

Hjerte, kan det ske." Men han svarede og sagde: "Jeg tror, at

40. Men Filip blev funden i Asdod, og han drog omkring og forkyndte

Apostelenes gerninger 9

2. og bad ham om Breve til Damaskus til Synagogerne, for at han, om

et Lys fra Himmelen ham pludseligt.

5. Og han sagde: "Hvem er du, Herre?" Men han svarede: "Jeg er

Damaskus.

9. Og han kunde i tre Dage ikke se, og han hverken spiste eller

drak.

10. Men der var en Discipel i Damaskus, ved Navn Ananias, og Herren sagde til ham i et Syn: "Ananias!" Og han sagde: "Se, her er jeg, Herre!"

Tarsus; thi se, han beder.

12. Og han har i et Syn set en Mand, ved Navn Ananias, komme ind og

Mand, hvor meget ondt han har gjort dine hellige i Jerusalem.

Skyld."

og sagde: "Saul, Broder! Herren har sendt mig, den Jesus, der

Disciplene i Damaskus.

Damaskus, idet han beviste, at denne er Kristus.

ihjel.

25. Men hans Disciple toge ham ved Nattetid og bragte ham ud igennem

Muren, idet de firede ham ned i en Kurv.

Disciplene; men de frygtede alle for ham, da de ikke troede, at han var en Discipel.

havde talt til ham, og hvorledes han i Damaskus havde vidnet frimodigt i Jesu Navn.

28. Og han gik ind og gik ud med dem i Jerusalem

29. og vidnede frimodigt i Herrens Navn. Og han talte og tvistedes

og sendte ham videre til Tarsus.

Samaria, og den opbyggedes og vandrede i Herrens Frygt, og ved

kom ned til de hellige, som boede i Lydda.

op, og red selv din Seng!" Og han stod straks op.

Herren.

36. Men i Joppe var der en Discipelinde ved Navn Tabitha, hvilket

Almisser.

viste ham alle de Kjørtler og Kapper, som "Hinden" havde forarbejdet, medens hun var hos dem.

hellige og Enkerne og fremstillede hende levende for dem.

Herren.

43. Og det skete, at han blev mange Dage i Joppe hos en vis Simon,
en Garver.

Apostelenes gerninger 10

Afdeling, som kaldes den italienske,

2. en from Mand, der frygtede Gud tillige med hele sit Hus og gav
Folket mange Almisser og altid bad til Gud,

Guds Engel, som kom ind til ham og sagde til ham: "Kornelius!"

ere opstegne til Ihukommelse for Gud.

Tilnavn Peter.

6. Han har Herberge hos en vis Simon, en Garver, hvis Hus er ved
Havet."

af sine Husfolk og en gudfrygtig Stridsmand af dem, som stadig
vare om ham.

8. Og han fortalte dem det alt sammen og sendte dem til Joppe.

10Og han blev meget hungrig og vilde have noget at spise; men
medens de lavede det til, kom der en Henrykkelse over ham,

og Himmelens Fugle.

14. Men Peter sagde: "Ingenlunde, Herre! thi aldrig har jeg spist noget vanhelligt og urent."

renset, holde du ikke for vanhelligt!"

16. Og dette skete tre Gange, og straks blev dugen igen optagen til Himmelen.

udsendte af Kornelius, opspurgt Simons Hus og stode for Porten.

Herberge der.

mig, som har sendt dem."

droge med ham.

Menneske."

27. Og under Samtale med ham gik han ind og fandt mange samlede.

fremmede Folk; men mig har Gud vist, at jeg ikke skulde kalde noget Menneske vanhelligt eller urent.

30. Og Kornelius sagde: "For fire Dage siden fastede jeg indtil denne Time, og ved den niende Time bad jeg i mit Hus; og se, en

ihukkommede for Gud.

32. Send derfor Bud til Joppe og lad Simon med Tilnavn Peter kalde,
til dig; han har Herberge i Garveren Simons Hus ved Havet; han

33. Derfor sendte jeg straks Bud til dig, og du gjorde vel i at

ikke anser Personer;

velkommen for ham;

ved Jesus Kristus: han er alles Herre.

38. det om Jesus fra Nazareth, hvorledes Gud salvede ham med den

med ham;

41. ikke for hele Folket, men for de Vidner, som vare forud udvalgte
af Gud, for os, som spiste og drak med ham, efter at han var

vel som vi?"

de ham om at blive der nogle Dage.

Apostelenes gerninger 11

med ham og sagde:

noget, der dalede ned, ligesom en stor Dug, der ved de fire

slagt og spis!

8. Men jeg sagde: Ingenlunde, Herre! thi aldrig kom noget
vanhelligt eller urent i min Mund.

renset, holde du ikke for vanhelligt!

til Himmelen.

i Mandens Hus.

Hus og sige: Send Bud til Joppe og lad Simon med Tilnavn Peter
hente!

14. Han skal tale Ord til dig, ved hvilke du og hele dit Hus skal
frelses.

Herre Jesus Kristus, hvem var da jeg, at jeg skulde kunne hindre

Gud?"

Kypern og Antiokia, og de talte ikke Ordet til nogen uden til

om den Herre Jesus.

omvendte sig til Herren.

sendte Barnabas ud til Antiokia.

Antiokia bleve kaldte Kristne.

27. Men i disse Dage kom der Profeter ned fra Jerusalem til Antiokia

29. Men Disciplene besluttede at sende, hver efter sin Evne, noget

Apostelernes gerninger 12

8. Og Engelen sagde til ham: "Bind op om dig, og bind dine Sandaler

9. Og han gik ud og fulgte ham, og han vidste ikke, at det, som

sig selv, og de kom ud og gik en Gade frem, og straks skiltes

Engelen fra ham.

11. Og da Peter kom til sig selv, sagde han: "Nu ved jeg i Sandhed,

12. Og da han havde besindet sig, gik han til Marias Hus, hun, som

var Moder til Johannes, med Tilnavn Markus, hvor mange vare

forsamlede og bade.

Porten.

og bleve forbavsede.

drog til et andet Sted.

18. Men da det blev Dag, var der ikke liden Uro iblandt

23. Men straks slog en Herrens Engel ham, fordi han ikke gav Gud

24. Men Guds Ord havde Fremgang og udbredtes.

25. Og Barnabas og Saulus vendte tilbage fra Jerusalem efter at have

med sig.

Apostelenes gerninger 13

Herodes, og Saulus.

"Udtager mig Barnabas og Saulus til den Gerning, hvortil jeg har kaldet dem."

til Seleukia og sejlede derfra til Kypern.

5. Og da de vare komne til Salamis, forkyndte de Guds Ord i

7. Han var hos Statholderen Sergius Paulus, en forstandig

8. Men Elimas, Troldkarlen, (thi dette betyder hans Navn), stod dem

Herrens de lige Veje?

lede ham.

13. Paulus og de, som vare med ham, sejlede da ud fra Pafus og kom til Perge i Pamfylien. Men Johannes skiltes fra dem og vendte tilbage til Jerusalem.

14. Men de droge videre fra Perge og kom til Antiokia i Pisidien og

Arm.

iblandt dem,

han dem Dommere indtil Profeten Samuel.

22. Og da han havde taget ham bort, oprejste han dem David til

Villie."

Jesus,

som frygte Gud! Til os er Ordet om denne Frelse sendt.

hver Sabbat.

29. Men da de havde fuldbragt alle Ting, som ere skrevne om ham,

Folket.

Jesus;

36. David sov jo hen, da han i sin Livstid havde tjent Guds

forkyndes der eder Syndernes Forladelse;

40. Ser nu til, at ikke det, som er sagt ved Profeterne, kommer over
eder:

41. "Ser, I Foragtere, og forundrer eder og bliver til intet; thi en

dersom nogen fortalte eder den."

gudfrygtige Proselyter Paulus og Barnabas, som talte til dem og

spottede.

46. Men Paulus og Barnabas talte frit ud og sagde: "Det var

Jordens Ende."

49. og Herrens Ord udbredtes over hele Landet.

Ikonium.

Apostelernes gerninger 14

3. De opholdt sig nu en Tid lang der og talte med Frimodighed i

med Apostlene.

6. og de fik dette at vide, flygtede de bort til Byerne i

Lykaonien, Lystra og Derbe, og til det omliggende Land,

7. og der forkyndte de Evangeliet.

stegne ned til os."

12. Og de kaldte Barnabas Zens, men Paulus Hermes, fordi han var

og Kranse hen til Portene og vilde ofre tillige med Skarerne.

Evangeliet om at vende om fra disse tomme Ting til den levende Gud, som har gjort Himmelen og Jorden og Havet og alt, hvad der er i dem;

16. han, som i de forbigangne Tider lod alle Hedningerne vandre deres egne Veje,

gjorde godt og gav eder Regn og frugtbare Tider fra Himmelen og

Skarerne fra at ofre til dem.

20. Men da Disciplene omringede ham, stod han op og gik ind i

21. Og da de havde forkyndt Evangeliet i denne By og vundet mange Disciple, vendte de tilbage til Lystra og Ikonium og Antiokia

givet deres Tro.

24. Og de droge igennem Pisidien og kom til Pamfylien.

25. Og da de havde talt Ordet i Perge, droge de ned til Attalia.

26. Og derfra sejlede de til Antiokia, hvorfra de vare blevne

27. Men da de kom derhen og havde forsamlet Menigheden, forkyndte de, hvor store Ting Gud havde gjort med dem, og at han havde

28. Men de opholdt sig en ikke liden Tid sammen med Disciplene.

Apostelenes gerninger 15

frelste."

2. Da nu Paulus og Barnabas kom i en ikke ringe Splid og Strid med

3. Disse bleve da sendte af Sted af Menigheden og droge igennem

4. Men da de kom til Jerusalem, bleve de modtagne af Menigheden og

havde gjort med dem.

Lov."

Sag.

7. Men da man havde tvistet meget herom, stod Peter op og sagde til

Evangeliets Ord og tro.

8. Og Gud, som kender Hjerterne, gav dem Vidnesbyrd ved at give dem

9. Og han gjorde ingen Forskel imellem os og dem, idet han ved

Troen rensede deres Hjerter.

hvor store Tegn og Undere Gud havde gjort iblandt Hedningerne

ved dem.

ud af Hedninger et Folk for sit Navn.

15. Og dermed stemme Profeternes Tale overens, som der er skrevet:

16. "Derefter vil jeg vende tilbage og atter opbygge Davids faldne Hytte, og det nedrevne af den vil jeg atter opbygge og oprejse den igen,

18. Gud kender fra Evighed af alle sine Gerninger.

som omvende sig til Gud,

20. men skrive til dem, at de skulle afholde sig fra Besmittelse med Afguderne og fra Utugt og fra det kvalte og fra Blodet.

Antiochia tillige med Paulus og Barnabas, nemlig Judas, kaldet

Kilikien.

nogen Befaling fra os,

Paulus,

forkynde det samme.

eder godt. Lever vell!"

fare med Fred til dem, som havde udsendt dem. (34 Men Silas besluttede at blive der.)

35. Men Paulus og Barnabas opholdt sig i Antiokia, hvor de tillige

38. Men Paulus holdt for, at de ikke skulde tage den med, som havde forladt dem i Pamfylien og ikke havde fulgt med dem til Arbejdet.

Barnabas tog Markus med sig og sejlede til Kypem.

41. Men han rejste omkring i Syrien og Kilikien og styrkede Menighederne.

Apostelenes gerninger 16

1. Og han kom til Derbe og Lystra, og se, der var der en Discipel

3. Ham vilde Paulus have til at drage med sig, og han tog og omskar

4. Men alt som de droge igennem Byerne, overgave de dem de Bestemmelser at holde, som vare vedtagne af Apostlene og de

6. Men de droge igennem Frygien og det galatiske Land, da de af den

8. De droge da Mysien forbi og kom ned til Troas.

9. Og et Syn viste sig om Natten for Paulus: En makedonisk Mand

os!"

til Makedonien; thi vi sluttede, at Gud havde kaldt os derhen

til at forkynde Evangeliet for dem.

11. Vi sejlede da ud fra Troas og styrede lige til Samothrake og den

Makedonien, en Koloni. I denne By opholdt vi os nogle Dage.

mente, at der var et Bedested", og vi satte os og talte til de

Kvinder, som kom sammen.

Paulus.

18. Og dette gjorde hun i mange Dage. Men Paulus blev fortrydelig

Jesu Kristi Navn at fare ud af hende." Og den for ud i den samme

Stund.

21. og de forkynde Skikke, som det ikke er tilladt os, der ere

rive af dem og befalede at piske dem.

befalede Fangevogteren at holde dem sikkert bevogtede.

25. Men ved Midnat bade Paulus og Silas og sang Lovsange til Gud; og

at Fangerne vare flygtede.

ondt; thi vi ere her alle."

Paulus og Silas.

for at jeg kan blive frelst?"

frelst, du og dit Hus."

32. Og de talte Herrens Ord til ham og til alle dem, som vare i hans

Hus.

33. Og han tog dem til sig i den samme Stund om Natten og aftoede

frydede sig over, at han med hele sit Hus var kommen til Troen

Fred!"

37. Men Paulus sagde til dem: "De have ladet os piske offentligt og

os ud!"

at drage bort fra Byen.

Apostelenes gerninger 17

1. Men de rejste igennem Amfipolis og Apollonia og kom til

samtalede han med dem ud fra Skrifterne,

han er Kristus."

4. Og nogle af dem bleve overbeviste og sluttede sig til Paulus og

Folket.

7. dem har Jason taget ind til sig; og alle disse handle imod

Kejserens Befalinger og sige, at en anden er Konge, nemlig

Jesus."

Synagoge.

11. Men disse vare mere velsindede end de i Thessalonika, de modtog

Ordet med al Redebonhed og ransagede daglig Skrifterne, om disse

muligt skulde komme til ham, droge de bort.

sig i Ordstrid med ham; og nogle sagde: ""Hvad vil denne

fremmede Guddomme;"" fordi han forkyndte Evangeliet om Jesus og Opstandelsen.

vide, hvad dette skal betyde.""

21. Men alle Atheniensere og de fremmede, som opholdt sig der, gave

for eders Gudsyndelse.

23. Thi da jeg gik omkring og betragtede eders Helligdommen, fandt

forkynder jeg eder.

24. Gud, som har gjort Verden og alle Ting, som ere i den, han, som er Himmelens og Jordens Herre, bor ikke i Templer, gjorde med

26. Og han har gjort, at hvert Folk iblandt Mennesker bor ud af eet

Opfindsomhed.

Tider, byder han nu Menneskene at de alle og alle Vegne skulle omvende sig.

var Areopagiten Dionysius og en Kvinde ved Navn Damaris og andre med dem.

Apostelernes gerninger 18

1. Derefter forlod Paulus Athen og kom til Korinth

var kommen fra Italien med sin Hustru Priskilla, fordi Klaudius han.

5. Men da Silas og Timotheus kom ned fra Makedonien, var Paulus

Kristus.

7. Og han gik bort derfra og gik ind til en Mand ved Navn Justus,

9. Men Herren sagde til Paulus i et Syn om Natten: "Frygt ikke, men tal og ti ikke,

iblandt dem.

13. "Denne overtaler Folk til en Gudsdyrkelse imod Loven."

disse Ting."

16. Og han drev dem bort fra Domstolen.

17. Men alle grebe Synagogeforstanderen Sosthenes og sloge ham lige

18. Men Paulus blev der endnu i mange dage; derefter tog han Afsked

19. Men de kom til Efesus; og der lod han hine blive tilbage; men

ikke;

til eder, om Gud vil." Og han sejlede ud fra Efesus

ned til Antiokia.

23. Og da han havde opholdt sig der nogen Tid, drog han bort og rejste fra Sted til Sted igennem det galatiske Land og Frygien og styrkede alle Disciplene.

26. Og han begyndte at tale frimodigt i Synagogen. Men da Priskilla

Disciplene og opmuntrede dem til at tage imod ham. Da han var

Skrifterne, at Jesus er Kristus.

Apostelenes gerninger 19

1. Men det skete, medens Apollos var i Korinth, at Paulus efter at

Efesus

2. og fandt nogle Disciple, og han sagde til dem: "Fik I den

Navn.

og de talte i Tunger og profeterede.

7. Men de vare i det hele omtrent tolv Mand.

Guds Rige.

talte ilde om Vejen, forlod han dem og skilte Disciplene fra dem

og holdt daglig Samtaler i Tyrannus's Skole.

om Paulus ved jeg; men I, hvem ere I?"

18. og mange af dem, som vare blevne troende, kom og bekendte og fortalte om deres Gerninger.

Erastus, til Makedonien; men selv blev han nogen Tid i Asien.

Vejen.

og skaffede Kunstnerne ikke ringe Fortjeneste.

dette Arbejde.

Helligdom skal blive agtet for intet, og at den Gudindes

sagde: "Stor er Efesiernes Artemis!"

med sig.

Disciplene ham det ikke.

til ham og formanede ham til ikke at vove sig hen til Teatret.

32. Da skrege nogle eet, andre et andet; thi Forsamlingen var i

komne sammen.

Forsvarstale til Folket.

hvilket Menneske er der vel, som ikke ved, at Efesiernes By er

foretage eder noget fremfusende.

eller bespotte eders Gudinde.

38. Dersom nu Demetrius og hans Kunstnere have Klage imod nogen, da

holdes der Tingdage, og der er Statholdere; lad dem kalde

hinanden for Retten!

afgjort i den lovlige Forsamling.

41. Og da han havde sagt dette, lod han Forsamlingen fare.

Apostelernes gerninger 20

og formanede dem, tog Afsked og begav sig derfra for at rejse

til Makedonien.

2. Og da han var dragen igennem disse Egne og havde formanet dem

imod ham, just som han skulde til at sejle til Syrien, blev han til Sinds at vende tilbage igennem Makedonien.

Aristarkus og Sekundus og Kajus fra Derbe og Timotheus og af Asiaterne Tykikus og Trofimus fulgte med ham til Asien.

fem Dage efter til dem i Troas, hvor vi tilbragte syv Dage.

rejse derfra, og han blev ved med at tale indtil Midnat.

9. Og der sad i Vinduet en ung Mand ved Navn Eutykus; han faldt i

10. Men Paulus gik ned og kastede sig over ham og omfavnede ham og

12. Men de bragte det unge Menneske levende op og vare ikke lidet

13. Men vi gik forud til Skibet og sejlede til Assus og skulde

Mitylene.

16. Thi Paulus havde besluttet at sejle Efesus forbi, for at det

17. Men fra Milet sendte han Bud til Efesus og lod Menighedens

18. Og da de kom til ham, sagde han til dem: "I vide, hvorledes jeg

jeg kom til Asien,

20. hvorledes jeg ikke har unddraget mig fra at forkynde eder noget

offentligt og i Husene,

25. Og nu se, jeg ved, at I ikke mere skulle se mit Ansigt, alle I,

Blod;

Menighed, som han erhvervede sig med sit eget Blod.

29. Jeg ved, at der efter min Bortgang skal komme svare Ulve ind
iblandt eder, som ikke ville spare Hjorden.

forvendte Ting for at drage Disciplene efter sig.

at opbygge eder og at give eder Arven iblandt alle de helligede.

og for dem, som vare med mig.

har sagt: "Det er saligere at give end at tage."

alle.

kysede ham.

38. Og mest smertede dem det Ord, han havde sagt, at de ikke mere

Apostelenes gerninger 21

om Bord og afsejlede.

venstre for os, sejlede vi til Synen og landede i Tyrus; thi der skulde Skibet losse sin Ladning.

5. Men da vi havde tilendebragt disse Dage, droge vi derfra og

6. toge vi Afsked med hverandre; og vi gik om Bord i Skibet, men de vendte tilbage til deres Hjem.

7. Men vi fuldendte Sejladsen og kom fra Tyrus til Ptolemais, og vi

gik ind i Evangelisten Filips Hus, han, som var en af de syv, og bleve hos ham.

ved Navn Agabus.

ikke at drage op til Jerusalem.

14. Da han nu ikke vilde lade sig overtale, bleve vi stille og

sagde: "Herrens Villie ske!"

15. Men efter disse Dage gjorde vi os rede og droge op til Jerusalem.

os til Mnason, en Mand fra Kypern, en gammel Discipel, hos hvem vi skulde have Herberge.

18. Og Dagen efter gik Paulus ind med os til Jakob, og alle de

hvad Gud havde gjort iblandt Hedningerne ved hans Tjeneste.

Hedningerne at falde fra Moses og siger, at de ikke skulle

Loven.

25. Men om de Hedninger, som ere blevne troende, have vi udsendt en

Utugt."

sig sammen med dem gik han ind i Helligdommen og anmeldte

dem.

Helligdommen og gjort dette hellige Sted urent;"

29. de havde nemlig i Forvejen set Efesieren Trofimus i Staden

Helligdommen.

havde gjort.

ikke ubekendt By i Kilikien. Men jeg beder dig, tilsted mig at tale til Folket!"

tiltalte han dem i det hebraiske Sprog og sagde:

Apostelenes gerninger 22

holdt de sig end mere stille. Og han siger:

mig.

8. Men jeg svarede: Hvem er du, Herre? Og han sagde til mig: Jeg er

11. Men da jeg havde mistet Synet ved Glansen af hint Lys, blev jeg

Damaskus.

12. Men en vis Ananias, en Mand, gudfrygtig efter Loven, som havde

13. kom til mig og stod for mig og sagde: Saul, Broder, se op! Og

17. Og det skete, da jeg var kommen tilbage til Jerusalem og bad i

Helligdommen, at jeg faldt i Henrykkelse

af Jerusalem, thi de skulle ikke af dig modtage Vidnesbyrd om

mig.

ihjel.

21. Og han sagde til mig: Drag ud; thi jeg vil sende dig langt bort

til Hedninger."

leve.""

Luften,

romersk Mand, og det uden Dom?"

Mand er jo en Romer."

Romer?" Han sagde: "Ja."

Apostelenes gerninger 23

med al god Samvittighed vandret for Gud indtil denne Dag."

ikke tale ondt imod."

har talt til ham!"

forpligtede sig under Forbandelser til hverken at spise eller

fyrretyve i Tal.

have under Forbandelser forpligtet os til ikke at smage noget,

derhen."

gik ind i Borgen og fortalte Paulus det.

melde ham."

dig, da han har noget at tale med dig om."

spurgte: "Hvad er det, som du har at melde mig?"

ingen sige, at du har givet mig dette til Kende."

halvfjerdsindstyre Ryttere og to Hundrede Spydkastere fra den tredje Time i Nat; "

24. og at de skulde bringe Lastdyr for at kunne lade Paulus ride og

men jeg kom til med Krigsfolket og udfriede ham, da jeg erfarede, at han var en Romer.

for dig, hvad de have imod ham."

ham om Natten til Antipatris.

selv tilbage til Borgen.

var, og havde erfaret, at han var fra Kilikien, sagde han:

Apostelenes gerninger 24

2. Da han nu var kaldt ind, begyndte Tertullus at anklage ham og sagde:

3. "At vi ved dig nyde megen Fred, og at Forbedringer i alle Retninger og alle Vegne skaffes dette Folk ved din Omsorg,

5. Vi have nemlig fundet, at denne Mand er en Pest og en

for dette Folk, vil jeg frimodigt forsvare min Sag,

11. da du kan forvise dig om, at det er ikke mere end tolv Dage,
siden jeg kom op for at tilbede i Jerusalem.

Synagogerne eller omkring i Staden.

13. Og de kunne ej heller bevise dig det, som de nu anklage mig for.

14. Men dette bekender jeg for dig, at jeg efter den Vej, som de

Profeterne,

for Gud og Menneskene.

til mit Folk og Ofre,

fra Asien,

20. Eller lad disse her selv sige, hvad Uret de have fundet hos mig,

22. Nu udsatte Feliks Sagen, da han vidste ret god Besked om Vejen,

24. Men nogle Dage efter kom Feliks med sin Hustru Drusilla, som var

Jesus.

Apostelenes gerninger 25

ham imod Paulus og henvendte sig til ham,

3. idet de med ondt i Sinde imod Paulus bade ham om at bevise dem den Gunst, at han vilde lade ham hente til Jerusalem; thi de

at han selv snart vilde drage derned.

dertil, drage med ned og anklage ham, dersom der er noget uskikkeligt ved Manden."

6. Og da han havde opholdt sig hos dem ikke mere end otte eller ti

Lov eller imod Helligdommen eller imod Kejseren har jeg syndet i noget Stykke."

Paulus og sagde: "Er du villig til at drage op til Jerusalem og

helt vel.

dem. Jeg skyder mig ind under Kejseren."

under Kejseren; du skal rejse til Kejseren."

14. Og da de opholdt sig der i flere Dage, forelagde Festus Kongen

Paulus's Sag og sagde: "Der er en Mand, efterladt af Feliks som

Fange;

var i Jerusalem, og bade om Dom over ham.

16. Dem svarede jeg, at Romere ikke have for Skik at prisgive noget

Beskyldning, som jeg havde formodet;

er i Live.

jeg, om han vilde rejse til Jerusalem og der lade denne Sag

Kendelse, befalede jeg, at han skulde holdes bevogtet, indtil jeg kan sende ham til Kejseren."

ham derhen.

26. Dog har jeg intet sikkert at skrive om ham til min Herre. Derfor

angive Beskyldningerne imod ham."

Apostelenes gerninger 26

1. Men Agrippa sagde til Paulus: "Det tilstedes dig at tale om dig

2. "Jeg agter mig selv lykkelig, fordi jeg i Dag skal forsvare mig

Parti i vor Gudsdyrkelse.

Stemme dertil.

11. Og i alle Synagogerne lod jeg dem ofte straffe og tvang dem til at tale bespotteligt, og rasende end mere imod dem forfulgte jeg dem endog til de udenlandske Byer.

mig.

15. Og jeg sagde: Hvem er du, Herre? Men Herren sagde: Jeg er Jesus,

17. idet jeg udfrier dig fra Folket og fra Hedningerne, til hvilke jeg udsender dig

mig.

19. Derfor, Kong Agrippa! blev jeg ikke ulydig imod det himmelske Syn;

skulde ske,

Hedningerne."

26. Thi Kongen ved Besked om dette, og til ham taler jeg frimodigt,

27. Tror du, Kong Agrippa, Profeterne? Jeg ved, at du tror dem."

28. Men Agrippa sagde til Paulus: "Der fattes lidet i, at du overtaler mig til at blive en Kristen."

hos dem.

31. Og da de gik bort, talte de med hverandre og sagde: "Denne Mand

dersom han ikke havde skudt sig ind under Kejseren."

Apostelenes gerninger 27

1. Men da det var besluttet, at vi skulde afsejle til Italien,

ved Navn Julius af den kejserlige Afdeling.

Stederne langs med Asiens Kyster, og vi sejlede af Sted; og

Aristarkus, en Makedonier fra Thessalonika, var med os.

Pleje.

4. Og vi fore bort derfra og sejlede ind under Kypem, fordi Vinden var imod.

5. Og vi sejlede igennem Farvandet ved Kilikien og Pamfylien og kom til Myra i Lykien.

Italien, og bragte os over i det.

ned under Kreta ved Salmone.

dem og sagde:

det, som Paulus sagde.

12. Og da Havnen ikke egnede sig til Vinterleje, besluttede de

Sydvest og Nordvest,

Kreta.

15. Og da Skibet reves med og ikke kunde holde op imod Vinden,

opgave vi det og lode os drive.

omsurrede Skibet; og da de frygtede for, at de skulde blive

drive.

kaste over Bord.

Redskaber.

20. Men da hverken Sol eller Stjerner lode sig se i flere Dage, og

vi havde et Uvejr over os; som ikke var ringe, blev fra nu af

Ulykke og Skade.

23. Thi i denne Nat stod der en Engel hos mig fra den Gud, hvem jeg

24. "Frygt ikke, Paulus! du skal blive stillet for Kejseren; og

27. Men da den fjortende Nat kom, og vi dreve i det adriatiske Hav,
kom det Skibsfolkene for ved Midnatstid, at der var Land i

fremme atter loddede, fik de femten Favne.

ud fra Forstavnen,

disse ikke blive i Skibet, kunne I ikke reddes."

33. Men indtil det vilde dages, formanede Paulus alle til at tage

ventet og tilbragt uden at spise og intet taget til eder.

for nogen af eder."

37. Men vi vare i Skibet i alt to Hundrede og seks og

satte de Skibet, og Forstavnen borede sig fast og stod

kaste sig ud og slippe i Land,

Apostelenes gerninger 28

og Kuldens Skyld.

5. Men han rystede Dyret af i Ilden, og der skete ham intet ondt.

6. Men de ventede, at han skulde hovne op eller pludseligt falde

var en Gud.

venligt Herberge i tre Dage.

ham og helbredte ham.

til ham og bleve helbredte.

13. Derfra sejlede vi videre og kom til Regium, og efter en Dags

Gud og fattede Mod.

sig selv sammen med den Stridsmand, der bevogtede ham.

ind under Kejseren, dog ikke, som om jeg havde noget at anklage
mit Folk for.

eller sagt noget ondt om dig.

er det os bekendt, at det alle Vegne finder Modsigelse."

24. Og nogle lode sig overbevise af det, som blev sagt, men andre
troede ikke.

25. Og under indbyrdes Uenighed gik de bort, da Paulus havde sagt

som kom til ham,

Frimodighed, uhindret.

Romerne

Romerne 1

forkynde Guds Evangelium,

Skrifter,

Tros-Lydighed iblandt alle Hedningerne for hans Navns Skyld,

med eder og Fred fra Gud vor Fader og den Herre Jesus Kristus!

eders Tro omtales i den hele Verden.

Evangelium, hvor uafslægt jeg kommer eder i Hu,

12. det vil sige, for sammen at opmuntres hos eder ved hinandens

ofte har sat mig for at komme til eder (men hidindtil er jeg

16. Thi jeg skammer mig ikke ved Evangeliet; thi det er en Guds

krybende dyr.

Kvinder ombyttede den naturlige Omgang med den unaturlige,

af Avind, Mord, Kiv, Svig, Ondsindethed;

Romerne 2

1. Derfor er du uden Undskyldning, o Menneske! hvem du end er, som

2. Vi vide jo, at Guds Dom er, stemmende med Sandhed, over dem, som

Rigdom og ved ikke, at Guds Godhed leder dig til Omvendelse?

6. han, som vil betale enhver efter hans Gerninger:

11. Thi der er ikke Persons Anseelse hos Gud.

uden Loven; og alle de, som have syndet under Loven, de skulle

15. de vise jo Lovens Gerning skreven i deres Hjerter, idet deres
Samvittighed vidner med, og Tankerne indbyrdes anklage eller

Evangelium ved Jesus Kristus.

roser dig af Gud

undervises af Loven,

Udtrykket for Erkendelsen og Sandheden,

Loven!

24. Thi "for eders Skyld bespottes Guds Navn iblandt Hedningerne",
som der er skrevet.

26. Dersom nu Forhuden holder Lovens Forskrifter, vil da ikke hans

ikke i Bogstav - hans Ros er ikke af Mennesker, men af Gud,

Romerne 3

betroede.

Trofasthed til intet?

Vrede komme? (Jeg taler efter menneskelig Vis).

Verden?

8. Og hvorfor skulde vi da ikke, som man bagvasker os for, og som

9. Hvad da? have vi noget forud? Aldeles ikke; vi have jo ovenfor

12. alle ere afvegne, til Hobe ere de blevne uduelige, der er ingen,

14. "deres Mund er fuld af Forbandelse og Beskhed;"

17. og Freds Vej have de ikke kendt."

19. Men vi vide, at alt, hvad Loven siger, taler den til dem, som
ere under Loven, for at hver Mund skal stoppes og hele Verden
blive strafskyldig for Gud,

Gerninger; thi ved Loven kommer Erkendelse af Synd.

vidnes af Loven og Profeterne.

over alle dem, som tro; thi der er ikke Forskel.

Jesus.

Gerningernes? Nej, men ved Troens Lov.

uden Lovens Gerninger.

Romerne 4

1. Hvad skulle vi da sige, at vor Stamfader Abraham har vundet

Ros, men ikke for Gud.

3. Thi hvad siger Skriften?"Og Abraham troede Gud, og det blev

som Skyldighed;

skjulte;

8. salig den Mand, hvem Herren ikke vil tilregne Synd."

Forhud.

14. Thi dersom de, der ere af Loven, ere Arvinger, da er Troen

15. Thi Loven virker Vrede; men hvor der ikke er Lov, er der heller

os alle

17. (som der er skrevet: "Jeg har sat dig til mange Folkeslags

Moderliv var udlevet;

23. Men det blev, ikke skrevet for hans Skyld alene, at det blev ham
tilregnet,

Romerne 5

Jesus Krist,

bestemte Tid for ugudelige.

for os, medens vi endnu vare Syndere.

forligte, frelses ved hans Liv,

12. Derfor, ligesom Synden kom ind i Verden ved eet Menneske, og

Mennesker, efterdi de syndede alle

13. thi inden Loven var der Synd i Verden; men Synd tilregnes ikke.

hvor der ikke er Lov;

de mange.

16. Og Gaven er ikke som igennem en enkelt, der syndede; thi Dommen

19. Thi ligesom ved det ene Menneskes Ulydighed de mange bleve til

Kristus, vor Herre.

Romerne 6

1. Hvad skulle vi da sige? skulde vi blive ved i Synden, for at

skulle vi endnu leve i den?

med ham, for at Syndens Legeme skulde blive til intet, for at vi ikke mere skulde tjene Synden.

leve med ham,

lever, lever han for Gud.

levende for Gud i Kristus Jesus.

for Gud.

14. Thi Synd skal ikke herske over eder I ere jo ikke under Lov, men

15. Hvad da? skulde vi Synde, fordi vi ikke ere under Lov, men under

overgivne.

20. Thi da I vare Syndens Tjenere, vare I frie over for

21. Hvad for Frugt havde I da dengang? Ting, ved hvilke I nu skamme

22. Men nu, da I ere blevne frigjorde fra Synden og ere blevne Guds

et evigt Liv;

Kristus Jesus, vor Herre.

Romerne 7

lever?

2. Den gifte Kvinde er jo ved Loven bunden til sin Mand, medens han

3. Derfor skal hun kaldes en Horkvinde, om hun bliver en anden

Mands.

Legeme, for at I skulle blive en andens, hans, som blev oprejst

jeg kendte ikke Synden uden ved Loven; thi jeg kendte jo ikke

9. Og jeg levede engang uden Lov, men da Budet kom, levede Synden

op;

godt.

blev det, for at den skulde vise sig som Synd, idet den ved det

under Synden.

i, at den er god.

bor i mig.

ikke;

23. men jeg ser en anden Lov i mine Lemmer, som strider imod mit

Sinds Lov og tager mig fangen under Syndens Lov, som er i mine

Lemmer.

Legeme?

Romerne 8

Jesus.

4. for at Lovens Krav skulde opfyldes i os, som ikke vandre efter

til.

Villie, men for hans Skyld, som lagde den derunder,

22. Thi vi vide, at hele Skabningen tilsammen sukker og er tilsammen
i Veer indtil nu.

Udholdenhed.

28. Men vi vide, at alle Ting samvirke til gode for dem, som elske
Gud, dem, som efter hans Beslutning ere kaldede.

31. Hvad skulle vi da sige til dette? Er Gud for os, hvem kan da

Ting?

37. Men i alt dette mere end sejre vi ved ham, som elskede os.

Romerne 9

1. Sandhed siger jeg i Kristus, jeg lyver ikke, min Samvittighed

2. at jeg har en stor Sorg og en uafladelig Kummer i mit Hjerte.

6. Ikke dog som om Guds Ord har glippet; thi ikke alle, som stamme fra Israel, ere Israel;

da hun var frugtsommelig ved een, Isak, vor Fader.

kalder,

13. som der er skrevet: ""Jakob elskede jeg, men Esau hadede jeg."

hvem jeg er barmhjertig imod, og forbarme mig over den, hvem jeg forbarmer mig over."

den, som han vil.

19. Du vil nu sige til mig: Hvad klager han da over endnu? thi hvem

mon noget, som blev dannet, kan sige til den, som dannede det:

beredte til Fortabelse,

Barmhjertigheds-Kar, som han forud havde beredt til Herlighed?

Hedninger,

jeg kalde mit Folk, og hende, som ikke var den elskede; den

elskede;

29. Og som Esajas forud har sagt: "Dersom den Herre Zebaoth ikke

lige med Gomorra."

30. Hvad skulle vi da sige? At Hedninger, som ikke jagede efter

Skamme."

Romerne 10

Frelse.

men ikke med Forstand;

tror.

er af Loven, skal leve ved den.

Hvem vil fare op til Himmelen? nemlig for at hente Kristus ned;

7. eller: Hvem vil fare ned i Afgrunden? nemlig for at hente

9. Thi dersom du med din Mund bekender Jesus som Herre og tror i

frelst.

bekender man til Frelse.

til Skamme."

forkynde godt Budskab."

igennem Kristi Ord.

et uforstandigt Folk vil jeg opirre eder."

20. Men Esajas drister sig til at sige: "Jeg blev funden af dem, som

mig."

imod et ulydigt og genstridigt Folk."

Romerne 11

2. Gud har ikke forskudt sit Folk, som han forud kendte. Eller vide

I ikke, hvad Skriften siger i Stykket om Elias? hvorledes han

mit Liv."

4. Men hvad siger det guddommelige Gensvar til ham?"Jeg har levnet

Ryg!"

12. Men dersom deres Fald er Verdens Rigdom, og deres Tab er

af dem.

15. Thi dersom deres Forkastelse er Verdens Forligelse, hvad bliver

17. Men om nogle af Grenene bleve afbrudte, og du, en vild

Oliekvist, blev indpodet iblandt dem og blev meddelagtig i

jo ikke du Roden, men Roden dig.

19. Du vil vel sige: Grene bleve afbrudte, for at jeg skulde blive

indpodet.

spare dig.

Streghed, men over dig Guds Godhed, hvis du bliver i hans

skal Befriren komme, han skal afvende Ugudeligheder fra Jakob;

28. Efter Evangeliet er de vel Fjender for eders Skyld, men efter

30. Thi ligesom I tilforn bleve ulydige imod Gud, men nu fik

Barmhjertighed ved disses Ulydighed,

Barmhjertighed ved den Barmhjertighed, som er bleven eder til

Del.

32. Thi Gud har indesluttet alle under Ulydighed, for at han kunde

forbarme sig over alle.

33. O Dyb af Guds Rigdom og Visdom og Kundskab! hvor uransagelige

ere hans Domme, og hans Veje usporlige!

derfor?

Evighed! Amen.

Romerne 12

fremstille eder Legemer som et levende, helligt, Gud

velbehageligt Offer; dette er eders fornuftige Gudsdyrkelse.

2. Og skikker eder ikke lige med denne Verden, men vorder

Guds Villie, det gode og velbehagelige og fuldkomne.

ikke alle have den samme Gerning,

hverandres Lemmer.

til vor Tro;

det gode;

Herren;

holder eder til det lave; vorder ikke kloge i eders egne Tanker!

med alle Mennesker:

Herren."

21. Lad dig ikke overvinde af det onde, men overvind det onde med
det gode!

Romerne 13

onde.

7. Betaler alle, hvad I ere dem skyldige: den, som I ere Skat
skyldige, Skat; den, som Told, Told; den, som Frygt, Frygt; den,

8. Bliver ingen noget skyldige, uden det, at elske hverandre; thi
den, som elsker den anden, har opfyldt Loven.

selv,"

Lovens Fylde.

bleve troende.

Romerne 14

hans Meninger!

Urter.

taget sig af ham.

5. En agter den ene Dag fremfor den anden, en anden agter alle dage
lige; enhver have fuld Vished i sit eget Sind!

ringeagter du din Broder? Vi skulle jo alle fremstilles for Guds
Domstol.

selv; dog, for den, som agter noget for urent, for ham er det
urent.

16. Lader derfor ikke eders Gode blive bespottet!

18. Thi den, som deri tjener Kristus, er velbehagelig for Gud og

19. Derfor, lader os trage efter det, som tjener til Fred og

indbyrdes Opbyggelse!

22. Den Tro, du har, hav den hos dig selv for Gud! Salig er den, som

ikke er at Tro; men alt det, som ikke er af Tro, er Synd.

Romerne 15

Opbyggelse.

4. Thi alt, hvad der er skrevet tilforn, det er skrevet til vor

indbyrdes, som Kristus Jesus vil det,

Jesu Kristi Fader.

9. men at Hedningerne skulle prise Gud for hans Barmhertigheds

Skyld, som der er skrevet: "Derfor vil jeg bekende dig iblandt

Hedninger og lovsynge dit Navn,"

10. Og atter siges der: "Fryder eder, I Hedninger, med hans Folk!"

11. Og atter: "Lover Herren, alle Hedninger, og alle Folkene skulle prise ham."

12. Og atter siger Esajas: "Komme skal Isajs Rodskud og han, der

15. Dog har jeg for en Del tilskrevet eder noget dristigere for at

18. Thi jeg vil ikke driste mig til at tale om noget af det, som

Lydighed, ved Ord og Handling,

jeg fra Jerusalem og trindt omkring indtil Illyrien har til

fulde forkyndt Kristi Evangelium;

andens Grundvold,

21. men, som der er skrevet: "De, for hvem der ikke blev kundgjort

til eder.

eder.

25. Men nu rejser jeg til Jerusalem i Tjeneste for de hellige.

Sammenskud til de fattige iblandt de hellige i Jerusalem.

vil jeg derfra drage om ad eder til Spanien.

Kristi Velsignelses Fylde.

til Gud,

Romerne 16

mig selv med.

3. Hilser Priska og Akvila, mine Medarbejdere i Kristus Jesus,

4. som jo for mit Liv have sat deres egen Hals i Vove, hvem ikke

6. Hilser Maria, som har arbejdet meget for eder.

8. Hilser Ampliatus, min elskede i Herren!

9. Hilser Urbanus, vor Medarbejder i Kristus, og Stakys, min

elskede!

Aristobulus's Hus.

ere i Herren.

den elskede, som jo har arbejdet meget i Herren.

13. Hilser Rufus, den udvalgte i Herren, og hans og min Moder!

hos dem!

alle de hellige hos dem!

16. Hilser hverandre med et helligt Kys! Alle Kristi Menigheder

hilse eder!

gode og enfoldige med Hensyn til det onde.

20. Men Fredens Gud skal hastelig knuse Satan under eders

21. Timotheus, min Medarbejder, og Lukius og Jason og Sosipater,

22. Jeg, Tertius, som har nedskrevet dette Brev, hilser eder i

Herren.

Stadens Rentemester, hilser eder, og Broderen Kvartus.

25. Men ham, som kan styrke eder i mit Evangelium og Forkyndelsen af

Hemmelighed, som var fortiet fra evige Tider,

26. men nu er bragt for Dagen og ved profetiske Skrifter efter den

evige Guds Befaling kundgjort for alle Hedningerne til

TrosLydighed:

Evighed! Amen.

1.Korinterne

1.Korinterne 1

1. Paulus, Jesu Kristi kaldede Apostel ved Guds Villie, og Broderen

Sosthenes

2. til Guds Menighed, som er i Korinth, helligede i Kristus Jesus,

Kristus!

givet eder i Kristus Jesus,

5. at I ved ham ere blevne rige i alt, i al Tale og al Kundskab,

9. Trofast er Gud, ved hvem I bleve kaldede til Samfund med hans

samme Sind og i den samme Mening.

Husfolk, at der er Splidagtighed iblandt eder.

og jeg Apollos, og jeg Kefas, og jeg Kristus.

Krispus og Kajus,

Evangeliet, ikke med vise Ord, for at Kristi Kors ikke skulde
tabe sin Kraft.

for dem, som frelses, for os er det en Guds Kraft.

20. Hvor er der en viis? hvor er der en skriftklog? hvor er der en

21. Thi efterdi Verden ved sin Visdom ikke erkendte Gud i hans

som tro,

Kraft og Guds Visdom.

de vise, og det, som var svagt for Verden, udvalgte Gud for at

30. Men ud af ham ere I i Kristus Jesus, som blev os Visdom fra Gud,

31. for at, som der er skrevet: "Den, som roser sig, rose sig af Herren!"

1.Korinterne 2

2. thi jeg agtede ikke at vide noget iblandt eder uden Jesus

Guds Kraft.

6. Dog, Visdom tale vi iblandt de fuldkomne, men en Visdom, der ikke stammer fra denne Verden, ikke heller fra denne Verdens Herskere, som blive til intet;

7. men vi tale Visdom fra Gud, den hemmelige, den, som var skjult,

8. hvilken ingen af denne Verdens Herskere har erkendt; thi; havde

har beredt dem, som elske ham."

11. Thi hvilket Menneske ved, hvad der er i Mennesket, uden

af ingen.

ham? Men vi have Kristi Sind.

1.Korinterne 3

5. Hvad er da Apollos? og hvad er Paulus? Tjenere, ved hvilke I bleve troende og det, efter som Herren gav enhver.

9. Thi Guds Medarbejdere ere vi; Guds Ager, Guds Bygning ere I.

hvilken er Jesus Kristus.

men selv skal han blive frelst, dog som igennem Ild.

Guds Tempel er helligt, og det ere jo I.

viis.

20. og atter:"Herren kender de vises Tanker, at de ere

21. Derfor rose ingen sig af Mennesker! Alle Ting ere jo eders,

ere eders;

23. men I ere Kristi, og Kristus er Guds.

1.Korinterne 4

Hemmeligheder!

4. Thi vel ved jeg intet med mig selv, dog er jeg ikke dermed

9. Thi mig synes, at Gud har fremstillet os Apostle som de

13. spotter man os, give vi gode Ord; som Verdens Fejeskarn ere vi
blevne, et Udskud for alle indtil nu.

15. Thi om I end have ti Tusinde Opdragere i Kristus, have I dog
Evangeliet.

17. Derfor har jeg sendt Timotheus til eder, som er mit elskede og
trofaste Barn i Herren, og han skal minde eder om mine Veje i

til eder;

21. Hvad ville I? Skal jeg komme til eder med Ris eller med

1.Korinterne 5

Utugt, som end ikke findes iblandt Hedningerne, at en lever med
sin Faders Hustru.

med vor Herres Jesu Kraft

6. Det er ikke noget smukt, I rose eder af! Vide I ikke, at en liden Surdejg syrer hele Dejgen?

nemlig Kristus.

heller med Sletheds og Ondskabs Surdejg, men med Renheds og

9. Jeg skrev eder til i mit Brev, at I ikke skulle have Samkvem med utugtige,

10. ikke i al Almindelighed denne Verdens utugtige eller havesyge og

11. Men nu skrev jeg til eder, at I ikke skulle have Samkvem, om nogen, der har Navn af Broder, er en utugtig eller en havesyg

I ikke dem, som ere indenfor?

selv!

1.Korinterne 6

i de ringeste Sager?

Ting!

Dommere, som ere agtede for intet i Menigheden?

5. Til Skam for eder siger jeg det: Er der da slet ingen viis

7. Overhovedet er jo allerede det en Fejl hos eder, at I have
Retssager med hverandre. Hvorfor lide I ikke hellere Uret?
hvorfor lade I eder ikke hellere plyndre?

Farer ikke vild! Hverken utugtige eller Afgudsdyrkere eller
Horkarle eller de som lade sig bruge til unaturlig Utugt, eller

12. Alt er mig tilladt, men ikke alt er gavnligt; alt er mig
tilladt, men jeg skal ikke lade mig beherske af noget.

Herren, og Herren for Legemet;

15. Vide I ikke, at eders Legemer ere Kristi Lemmer? Skal jeg da

fra!

Legeme med hende?"Thi de to," hedder det,"skulle blive til eet

Legemet; men den, som bedriver Utugt, synder imod sit eget
Legeme.

19. Eller vide I ikke, at eders Legeme er et Tempel for den

ere eders egne?

1.Korinterne 7

2. men for Utugts Skyld have hver Mand sin egen Hustru, og hver Kvinde have sin egen Mand.

Manden.

8. Til de ugifte og til Enkerne siger jeg, at det er godt for dem, om de forblive som jeg.

er bedre at gifte sig end at lide Brynde.

10. Men de gifte byder ikke jeg, men Herren, at en Hustru ikke skal skille sig fra sin Mand; (11 men om hun virkelig skiller sig fra ham, da forblive hun ugift eller forlige sig med Manden;) og at en Mand ikke skal forlade sin Hustru.

12. Men til de andre siger jeg, ikke Herren: Dersom nogen Broder har han hende ikke!

13. Og dersom en Hustru har en vantro Mand, og denne samtykker i at

14. Thi den vantro Mand er helliget ved Hustruen, og den vantro

men nu ere de hellige.

kaldet os til Fred.

16. Thi hvad ved du, Hustru! om du kan frelse din Mand? eller hvad

ved du, Mand! om du kan frelse din Hustru?

det at holde Guds Bud.

20. Hver blive i den Stand, hvori han blev kaldet!

for Gud!

25. Men om Jomfruene har jeg ikke nogen Befaling fra Herren, men

giver min Mening til Hende som den, hvem Herren barmhjertigt har

ingen have,

besidde,

behage Herren;

hvorledes han kan behage Hustruen.

35. Men dette siger jeg til eders eget Gavn, ikke for at kaste en

36. Men dersom nogen mener at volde sin ugifte Datter Skam, om hun

han synder ikke; lad dem gifte sig!

Manden sover hen, er hun fri til at gifte sig med hvem hun vil,

kun at det sker i Herren.

1.Korinterne 8

2. Dersom nogen tykkes at kende noget, han kender endnu ikke

3. Men dersom nogen elsker Gud, han er kendt af ham.)

ingen, Afgud i Verden, og at der ingen Gud er uden een.

Jorden, som der jo er mange Guder og mange Herrer,

ere, og vi til ham, og een Herre, Jesus Kristus, ved hvem alle
Ting ere, og vi ved ham.

8. Men Mad skal ikke bestemme vor Stilling over for Gud; hverken
spise.

10. Thi dersom nogen ser dig, som har Kundskab, sidde til Bords i et

Samvittighed, Synde I imod Kristus.

13. Derfor, om Mad forarger min Broder, vil jeg aldrig i Evighed

1.Korinterne 9

1. Er jeg ikke fri? er jeg ikke Apostel? har jeg ikke set Jesus,
vor Herre? er I ikke min Gerning i Herren?

4. Have vi ikke Ret til at spise og drikke?

arbejde?

8. Taler jeg vel dette blot efter menneskelig Vis, eller siger ikke

Alteret?

Evangeliet, at de skulle leve af Evangeliet.

15. Jeg derimod har ikke gjort Brug af noget af dette. Jeg skriver

16. Thi om jeg forkynder Evangeliet, har jeg ikke noget at rose mig

ikke forkynder det!

i Evangeliet.

til Tjener for alle, for at jeg kunde vinde des flere.

er under Loven, for at jeg kunde vinde dem, som ere under Loven;

Lov for God, men under Kristi Lov, for at jeg kunde vinde dem,
som ere uden for Loven.

ethvert Fald kunde frelse nogle.

meddelagtig deri.

25. Enhver, som deltager i Kamplegene, er afholdende i alt; hine nu

1.Korinterne 10

Klippe, som fulgte med; men Klippen var Kristus.

5. Alligevel fandt Gud ikke Behag i de fleste af dem; thi de bleve

6. Men disse Ting skete som Forbilleder for os, for at vi ikke

7. Bliver ej heller Afgudsdyrkere som nogle af dem, ligesom der er skrevet: "Folket satte sig ned at spise og drikke, og de stode op at lege."

8. Lader os ej heller bedrive Utugt, som nogle af dem bedreve

9. Lader os ej heller friste Herren, som nogle af dem fristede ham

11. Men dette skete dem forbilledligt, men det blev skrevet til Advarsel for os, til hvem Tidernes Ende er kommen.

13. Der er ikke kommet andre end menneskelige Fristelser over eder, og trofast er Gud, som ikke vil tillade, at I fristes over Evne,

14. Derfor, mine elskede, flyr fra Afgudsdyrkelsen!

16. Velsignelsens Kalk, som vi velsigne, er den ikke Samfund med

Kristi Legeme?

Samfund med Alteret?

er noget?

han?

23. Alt er tilladt, men ikke alt er gavnligt; alt er tilladt, men ikke alt opbygger.

noget af Samvittigheds-Hensyn;

26. thi Herrens er Jorden og dens Fylde.

af Samvittigheds-Hensyn.

Samvittighedens Skyld.

29. Samvittigheden siger jeg, ikke ens egen, men den andens; thi

for det, som jeg takker for?

Menighed,

1.Korinterne 11

2. Men jeg roser eder, fordi I komme mig i Hu i alt og holde fast

3. Men jeg vil, at I skulle vide, at Kristus er enhver Mands Hoved;
men Manden er Kvindens Hoved; men Gud er Kristi Hoved.

hun raget.

8. Mand er jo ikke af Kvinde, men Kvinde af Mand.

9. Ej heller er jo Mand skabt for Kvindens Skyld, men Kvinde for
Mandens Skyld.

Englenes Skyld.

11. Dog er hverken Kvinde uden Mand eller Mand uden Kvinde i Herren.

Kvinden; men alt sammen er det af Gud.

Skik, og Guds Menigheder ej heller.

Menighedsforsamling, er der Splittelser iblandt eder; og for en
Del tror jeg det.

ene hungrer, den anden beruser sig.

22. Have I da ikke Huse til at spise og drikke i? eller foragte I

sige eder? Skal jeg rose eder? I dette roser jeg eder ikke.

I drikke det, til min Ihukommelse!"

og drikke af Kalken!

sover hen.

hverandre!

kommer.

1.Korinterne 12

2. I vide, at da I vare Hedninger, droges I hen til de stumme

Afguder, som man drog eder.

siger: "Jesus er en Forbandelse," og ingen kan sige: "Jesus er

Gud, som virker alt i alle.

gavnligt.

12. Thi ligesom Legemet er eet og har mange Lemmer, men alle

14. Legemet er jo heller ikke eet Lem, men mange.

Legemet.

Legemet.

som han vilde.

19. Men dersom de alle vare eet Lem, hvor blev da Legemet?

20. Nu er der derimod mange Lemmer og dog kun eet Legeme.

skulle have samme Omsorg for hverandre;

26. og hvad enten eet Lem lider, lide alle Lemmerne med, eller eet

29. Mon alle ere Apostle? mon alle ere Profeter? mon alle ere

30. mon alle have Gaver til at helbrede? mon alle tale i Tunger? mon

eder en ypperlig Vej.

1.Korinterne 13

1. Taler jeg med Menneskers og Engles Tunger, men ikke har

2. Og har jeg profetisk Gave og kender alle Hemmelighederne og al

3. Og uddeler jeg alt, hvad jeg ejer, til de fattige og giver mit

mig intet.

tilregner ikke det onde;

Sandheden;

9. thi vi kende stykkevis og profetere stykkevis;

aflagt det barnagtige.

til Ansigt; nu kender jeg stykkevis, men da skal jeg erkende,
ligesom jeg jo blev erkendt.

1.Korinterne 14

mest efter at profetere.

2. Thi den; som taler i Tunger, taler ikke for Mennesker, men for

3. Men den, som profeterer, taler Mennesker til Opbyggelse og

4. Den, som taler i Tunger, opbygger sig selv; men den, som
profeterer, opbygger en Menighed.

hvad vil jeg da gavne eder, hvis jeg ikke taler til eder enten

sig til Krig?

jo tale hen i Vejret.

er intet af dem, som ikke har sin Betydning.

11. Dersom jeg nu ikke kender Sprogets Betydning, bliver jeg en Barbar for den, som taler, og den, som taler, bliver en Barbar for mig.

men min Forstand er uden Frugt.

lovsynge med Forstanden.

indtager den uindviedes Plads, kunne sige sit Amen til din

Taksigelse, efterdi han ikke ved, hvad du siger?

17. Thi vel er din Taksigelse smuk, men den anden opbygges ikke.

18. Jeg takker Gud for, at jeg mere end I alle taler i Tunger.

19. Men i en Menighed vil jeg hellere tale fem Ord med min Forstand,

Tunger.

Forstand derimod vorder fuldvoksne!

for de vantro; men den profetiske Gave er det ikke for de

vantro, men for dem, som tro.

Tunger, men der kommer uindviede eller vantro ind, ville de da

ikke sige, at I rase?

24. Men dersom alle profetere, og der kommer nogen vantro eller

sit Ansigt og tilbede Gud og forkynde, at Gud er virkelig i

eder.

Opbyggelse!

Menigheden, men han tale for sig selv og for Gud!

31. Thi I kunne alle profetere, den ene efter den anden, for at alle

33. Thi Gud er ikke Forvirringens, men Fredens Gud. Ligesom i alle
de helliges Menigheder

34. skulle eders Kvinder tie i Forsamlingerne; thi det tilstedes dem

siger.

Menighedsforsamling.

eder alene, at det er kommet?

erkende, at hvad jeg skriver til eder, er Herrens Bud.

ikke Talen i Tunger!

1.Korinterne 15

Skrifterne;

4. og at han blev begravet; og at han er bleven oprejst den tredje

Dag, efter Skrifterne;

5. og at han blev set af Kefas, derefter af de tolv;

af hvilke de fleste endnu ere i Live, men nogle ere hensovede;.

Foster;

kaldes Apostel, fordi jeg har forfulgt Guds Menighed.

Opstandelse?

oprejst.

have vidnet imod Gud, at han oprejste Kristus, hvem han ikke har

oprejst.

ere I endnu i eders Synder;

hensøvede.

kommen ved et Menneske.

han har tilintetgjort hver Magt og hver Myndighed og Kraft.

underlagde ham alt -

Kristus Jesus, vor Herre.

ikke Gud; til Skam for eder siger jeg det.

komme de med?"

40. Og der er himmelske Legemer og jordiske Legemer; men een er de

himmelskes Herlighed, en anden de jordiskes.

Stjernernes Glans; thi den ene Stjerne er forskellig fra den anden i Glans.

fra Himmelen.

51. Se, jeg siger eder en Hemmelighed: Alle skulle vi ikke hensove, men vi skulle alle forvandles

forvandles.

57. Men Gud ske Tak, som giver os Sejren ved vor Herre Jesus Kristus!

rige i Herrens Gerning, vidende, at eders Arbejde er ikke

1.Korinterne 16

ligesom jeg forordnede for Menighederne i Galatien!

dertil, med Breve for at bringe eders Gave til Jerusalem.

rejse med mig.

Makedonien; thi jeg drager igennem Makedonien;

forblive nogen Tid hos eder, om Herren vil tilstede det.

8. Men i Efesus vil jeg forblive indtil Pinsen;

Modstandere.

belejlige Tid.

de hellige -

19. Menighederne i Asien hilse eder. Akvila og Priska hilse eder meget i Herren tillige med Menigheden i deres Hus.

Atha.

2.Korinterne

2.Korinterne 1

1. Paulus, ved Guds Villie Kristi Jesu Apostel, og Broderen Timotheus til Guds Menighed, som er i Korinth, tillige med alle de hellige, som ere i hele Akaja:

Kristus!

7. efterdi vi vide, at ligesom I ere delagtige i Lidelserne,

er bevist os.

12. Thi dette er vor Ros, vor Samvittigheds Vidnesbyrd, at i Guds

16. og om ad eder at drage til Makedonien og atter fra Makedonien at

Letsindighed? Eller hvad jeg beslutter, beslutter jeg det efter

os, ved mig og Silvanus og Timotheus, han blev ikke Ja og Nej,
men Ja er vorden i ham.

21. Men den, som holder os med eder fast til Kristus og salvede os,
er Gud,

2.Korinterne 2

1. Men jeg beslutte dette hos mig selv, at jeg vilde ikke atter

eder.

fleste,

jeg selv har tilgivet, om jeg har tilgivet noget, det har jeg

11. for at vi ikke skulle bedrages af Satan; thi hans Anslag ere os ikke ubekendte.

Broder; men jeg tog Afsked med dem og drog til Makedonien.

15. Thi en Kristi Vellugt ere vi for Gud, iblandt dem, som frelses, og iblandt dem, som fortabes,

Liv. Og hvem er dygtig dertil?

Kristus.

2.Korinterne 3

nogle, Anbefalingsbreve til eder eller fra eder?

2. I ere vort Brev, som er indskrevet i vore Hjerter, og som kendes

3. idet det ligger klart som Dagen, at I ere et Kristi Brev,

os selv; men vor Dygtighed er af Gud,

forsvandt,

Herlighed?

Frimodighed

forsvandt, fik Ende.

uden at tages bort; thi i Kristus er det, at det svinder.

i et Spejl, blive forvandlede til det samme Billede, fra

2.Korinterne 4

1. Derfor, da vi have denne Tjeneste efter den Barmhjertighed, som

iblandt dem, som fortabes,

4. dem, i hvem denne Verdens Gud har forblindet de vantro Tanker,

for at Lyset ikke skulde skinne fra Evangeliet om Kristi

Herlighed, han, som er Guds Billede.

derimod som eders Tjenere for Jesu Skyld.

ladet det skinne i vore Hjerter for, at bringe Kundskaben om

9. forfulgte, men ikke forladte, nedslagne, men ikke ihjelslagne,

oprejse os med Jesus og fremstille os tillige med eder.

synlige ere timelige, men de usynlige ere evige.

2.Korinterne 5

1. Thi vi vide, at dersom vor jordiske Teltbolig nedbrydes, have vi

evig i Himlene.

vor Bolig fra Himmelen,

opslugt af Livet.

5. Men den, som har sat os i Stand just til dette, er Gud, som gav

6. Derfor ere vi altid frimodige og vide, at medens vi ere hjemme i

Legemet, ere vi borte fra Herren

7. thi i Tro vandre vi, ikke i Beskuelse

8. ja, vi ere frimodige og have snarere Lyst til at vandre bort fra

12. Ikke anbefale vi atter os selv til eder; men vi give eder
Anledning til at rose eder af os, for at I, kunne have noget at
svare dem, som rose sig af det udvortes og ikke af Hjertet.

ere besindige, er det for eders Skyld.

dem.

17. Derfor, om nogen er i Kristus, da er han en ny Skabning; det
gamle er forbigangent, se, det er blevet nyt!

18. Men alt dette er fra Gud, som forligte os med sig selv ved
Kristus og gav os Forligelsens Tjeneste,

19. efterdi det jo var Gud, som i Kristus forligte Verden med sig
nedlagt Forligelsens Ord i os.

vi bede i Kristi Sted: Bliver forligte med Gud!

21. Den, som ikke kendte Synd, har han gjort til Synd for os, for at

2.Korinterne 6

Frelsens Dag hjalp jeg dig." Se, nu er det en velbehagelig Tid,
se, nu er det en Frelsens Dag;)

skal blive lastet;

4. men i alting anbefale vi som Guds Tjenere os selv ved stor

6. ved Renhed, ved Kundskab, ved Langmodighed, ved Velvillighed,

til Angreb og Forsvar;

og dog sanddru;

rige; som de, der intet have, og dog eje alt.

11. Vor Mund er opladt over for eder, Korinthiere! vort Hjerter er udvidet.

Hjerter.

udvide eders Hjerter!

15. Hvad Samklang er der mellem Kristus og Belial? eller hvad

Delagtighed har en troende med en vantro?

16. Hvad Samstemning har Guds Tempel med Afguder? Thi vi ere den levende Guds Tempel, ligesom Gud har sagt: "Jeg vil bo og vandre

Folk."

Hellighed i Guds Frygt!

2.Korinterne 7

bedraget.

4. Jeg har stor Frimodighed over for eder; jeg roser mig meget af

Titus's Komme;

mig end mere.

stor en Iver virkede det ikke hos eder, ja Forsvar, ja Harme, ja

beviste I, at I selv vare rene i den Sag.

gjorde Uret, ikke heller for hans Skyld, som led Uret, men for

14. Thi i hvad jeg end har rost mig af eder for ham, er jeg ikke

bleven til Skamme; men ligesom vi i alle Ting have talt Sandhed

Lydigheden hos eder alle, hvorledes I modtog ham med Frygt og

2.Korinterne 8

Makedoniens Menigheder,

Rigdom.

3. Thi efter Evne (det vidner jeg) gave de, ja, over Evne af egen

Drift,

7. Men ligesom I ere rige i alt, i Tro og Tale og Erkendelse og al

denne Gave!

8. Jeg siger det ikke som en Befaling, men for ved andres Iver at

blev fattig, da han var rig, for at I ved hans Fattigdom skulde

blive rige.

10. Og jeg giver min Mening herom til Kende; thi dette er eder

Evne.

hvad den evner, ikke efter, hvad den ikke evner.

13. Det er nemlig ikke Meningen, at andre skulle have Lettelse og I

at der kan blive Ligelighed,

15. som der er skrevet: "Den, som sankede meget, fik ikke for meget,

og den, som sankede lidet, fik ikke for lidt."

16. Men Gud ske Tak, som giver den samme Iver for eder i Titus's

Hjerte!

igennem alle Menighederne,

22. Men sammen med dem sende vi vor Broder, hvis Iver vi ofte i

2.Korinterne 9

eder;

2. jeg kend eders Redebonhed, for hvilken jeg roser mig af eder hos

beredte.

eder uforberedte, vi (for ej at sige I) da skulle blive til

Skamme med denne Tillidsfuldhed.

ikke som Karrighed.

Velsignelser.

7. Enhver give, efter som han har sat sig for i sit Hjerte, ikke

for at I i alting altid kunne have til fuld Tilfredshed og have
rigeligt til al god Gerning,

9. som der er skrevet: "Han spredte ud, han gav de fattige, hans

os virker Taksigelse til Gud.

Gud,

at prise Gud for Lydigheden i eders Bekendelse til Kristi

Evangelium og for Oprigtigheden i eders Samfund med dem og med
alle,

15. Gud ske Tak for hans uudsigelige Gave!

2.Korinterne 10

1. Men jeg selv, Paulus, formaner eder ved Kristi Sagtmodighed og

imod Erkendelsen af Gud, og tage enhver Tanke til Fange til

Lydighed imod Kristus

bleven fuldkommen.

Kristus til, da slutte han igen fra sig selv, at ligesom han

8. Ja, dersom jeg endog vilde rose mig noget mere af vor Magt, som

Herren gav os til eders Opbyggelse og ikke til eders

Nedbrydelse, skal jeg dog ikke blive til Skamme,

12. Thi vi driste os ikke til at regne os iblandt eller sammenligne

os med somme af dem, der anbefale sig selv; men selv indse de

selv.

16. og forkynde Evangeliet i Landene hinsides eder, men ikke rose os

17. Men den, som roser sig, rose sig af Herren!

Herren anbefaler.

2.Korinterne 11

Jo nok.

trolovet eder med een Mand for at fremstille en ren Jomfru for Kristus.

3. Men jeg frygter for, at ligesom Slangen bedrog Eva ved sin oprigtige Sindelag over for Kristus.

finde eder deri.

Apostle.

alle Stykker.

7. Eller gjorde jeg Synd i at fornede mig selv, for at I skulde

8. Andre Menigheder plyndrede jeg, idet jeg tog Sold af dem for at

Trang, faldt jeg ingen til Byrde;

alt har jeg holdt og vil jeg holde mig uden Tynge for eder.

fratages mig i Akajas Egne.

11. Hvorfor? mon fordi jeg ikke elsker eder? Gud ved det.

lige i det, hvoraf de rose sig.

sig Skikkelse af Kristi Apostle.

en Lysets Engel.

efter deres Gerninger.

mig en Smule.

17. Hvad jeg nu taler, taler jeg ikke efter Herrens Sind, men som i

mig.

23. Ere de Kristi Tjenere? Jeg taler i Vanvid: jeg er det mere. Jeg

25. Tre Gange er jeg bleven pisket, een Gang stenet, tre Gange har

Farer fra mit Folk, i Farer fra Hedninger, i Farer i By, i Farer

for alle Menighederne.

30. Dersom jeg skal rose mig, da vil jeg rose mig af min

jeg ikke lyver.

32. I Damaskus holdt Kong Aretas's Statholder Damaskenernes Stad

bevogtet for at gribe mig;

33. men jeg blev igennem en Luge firet ned over Muren i en Kurv og

2.Korinterne 12

han var i Legemet, det ved jeg ikke, eller uden for Legemet, det ved jeg ikke, Gud ved det blev borttrykket indtil den tredje Himmel.

3. Og jeg ved, at dette Menneske (om han var i Legemet, eller uden Legemet, det ved jeg ikke, Gud ved det),

Ord, som det ikke er et Menneske tilladt at udtale.

Udholdenhed, ved Tegn og Undere og kraftige Gerninger.

13. Thi hvad er det vel, hvori I bleve stillede ringere end de andre Menigheder; uden at jeg ikke selv faldt eder til Byrde? Tilgiver mig denne Uret!

17. Har jeg da gjort mig Fordel af eder ved nogen af dem, jeg har sendt til eder?

18. Jeg opfordrede Titus og sendte Broderen med; har Titus da gjort samme Fodspor?

eders Opbyggelses Skyld.

Klammerier,

syndet og ikke have omvendt sig fra den Urenhed og Utugt og Uterlighed, som de bedreve.

2.Korinterne 13

2. Jeg har sagt det forud og siger det forud, ligesom da jeg anden

ved Guds Kraft over for eder.

erkende I ikke om eder selv, at Jesus Kristus er i eder? ellers ere I udygtige.

skal bruge Strenghed, efter den Magt, som Herren har givet mig
til Opbyggelse, og ikke til Nedbrydelse.

12. Hilser hverandre med et helligt Kys! Alle de hellige hilse eder.

Galaterne

Galaterne 1

1. Paulus, Apostel, ikke af Mennesker, ikke heller ved noget
Menneske, men ved Jesus Kristus og Gud Fader, som oprejste ham

Kristus,

4. som gav sig selv for vore Synder, for at han kunde udfri os af

Evangelium;

7. hvilket dog ikke er et andet, men det er kun nogle, som forvirre

8. Men selv om vi eller en Engel fra Himmelen forkynder eder

en Forbandelse!

forkynder eder Evangeliet anderledes, end I have modtaget det,

at behage Mennesker? Dersom jeg endnu vilde behage Mennesker, da var jeg ikke en Kristi Tjener.

12. thi heller ikke jeg har modtaget det eller er bleven undervist

Overleveringer.

15. Men da det behagede Gud, som fra min Moders Liv havde udtaget

Apostle, men jeg drog bort til Arabien og vendte atter tilbage til Damaskus.

kendt med Kefas og blev hos ham i femten Dage.

Broder.

jeg ikke lyver.

21. Derefter kom jeg til Syriens og Kilikiens Egne.

Evangeliet om den Tro, som han forhen vilde udrydde;

24. og de priste Gud for mig.

Galaterne 2

8. (thi han, som gav Peter Kraft til Apostelgerning for de

Hedningerne; men da de kom, trak han sig tilbage og skilte sig

blev dragen med af deres Hykleri.

Gud.

selv hen for mig.

Galaterne 3

1. O, I uforstandige Galatere! hvem har fortryllet eder, I, hvem
2. Kun dette vil jeg vide af eder: Var det ved Lovens Gerninger, I

6. ligesom jo "Abraham troede Gud, og det blev regnet ham til

Hedningerne, forkyndte den forud Abraham det Evangelium: "I dig
skulle alle Folkeslagene velsignes",

Abraham.

Forbandelse; thi der er skrevet: "Forbandet hver den, som ikke
dem."

leve ved dem."

Forbandelse for os (thi der er skrevet: "Forbandet er hver den,

hvilken er Kristus.

20. Men en Mellemand er ikke kun for een Part; Gud derimod er een.

25. Men efter at Troen er kommen, ere vi ikke mere under
Tugtemester.

Kristus.

er ikke Mand og Kvinde; thi alle ere I een i Kristus Jesus.

Galaterne 4

Godset;

Faderen bestemte Tid.

som af Natur ikke ere det.

kendte af Gud, hvor kunne I da atter vende tilbage til den svage

beder eder. I have ikke gjort mig nogen Uret.

og afskyede I ikke, men I modtog mig som en Guds Engel, som
Kristus Jesus.

15. Hvor er da nu eders Saligprisning? Thi jeg giver eder det

vundet Skikkelse i eder!

Tjenestekvinden og en med den frie Kvinde.

24. Dette har en billedlig Betydning. Thi disse Kvinder ere tvende

Hagar.

25. Thi "Hagar" er Sinai Bjerg i Arabien, men svarer til det

26. Men Jerusalem heroventil er frit, og hun er vor Moder.

27. Thi der er skrevet: "Fryd dig, du ufrugtbare, du, som ikke

Kvindes.

Galaterne 5

Kristus intet gavne eder.

at han er skyldig at opfylde hele Loven.

8. Den Overtalelse kom ikke fra ham, som kaldte eder.

9. En liden Surdejg syrer hele Dejgen.

10. Jeg har den Tillid til eder i Herren, at I ikke ville mene noget

end er.

intet.

hverandres Tjenere!

14. Thi hele Loven er opfyldt i eet Ord, i det: "Du skal elske din

af hverandre!

til.

Uterlighed,

20. Afgudsdyrkelse, Trolddom, Fjendskaber, Kiv, Nid, Hidsighed,

21. Avind, Drukkenskab, Svir og deslige; hvorom jeg forud siger

Ting, skulle ikke arve Guds Rige.

Mildhed, Godhed, Trofasthed,

Galaterne 6

fristet!

bedrager han sig selv.

6. Men den, som undervises i Ordet skal dele alt godt med den, som underviser ham.

7. Farer ikke vild; Gud lader sig ikke spotte; thi hvad et Menneske

imod alle, men mest imod Troens egne!

11. Ser nu, med hvor store Bogstaver jeg skriver til eder med min

Kristi Kors's Skyld.

Verden.

Skabning.

Fred og Barmhjertighed, og over Guds Israel!

mit Legeme:

Efeserne

Efeserne 1

1. Paulus, Kristi Jesu Apostel ved Guds Villie, til de hellige, som
ere i Efesus og ere troende i Kristus Jesus:

Kristus!

Kristus,

ved Jesus Kristus, efter sin Villies Velbehag,

elskede,

8. som han rigelig tildelte os i al Visdom og Forstand,

9. idet han kundgjorde os sin Villies Hemmelighed, efter sin
velbehagelige Beslutning, som han havde fattet hos sig selv,

10. for at oprette en Husholdning i Tidernes Fylde, nemlig at sammenfatte sig alt i Kristus, det, som er i Himlene, og det,

hans Herlighed.

er, som han kaldte eder til, hvilken hans Arvs Herligheds Rigdom er iblandt de hellige,

21. langt over al Magt og Myndighed og Kraft og Herredom og hvert

kommende,

alting til Menigheden,

23. der er hans Legeme, fyldt af ham, som fylder alt i alle.

Efeserne 2

6. og medoprejst os og sat os med ham i det himmelske i Kristus

Jesus,

Guds er Gaven;

9. ikke af Gerninger, for at ikke nogen skal rose sig.

som Gud forud beredte, for at vi skulde vandre i dem.

Gud i Verden.

13. Nu derimod, i Kristus Jesus, ere I, som fordem vare langt borte,

Befalinger, for at han i sig kunde skabe de to til eet nyt

Menneske ved at stifte Fred

16. og for at forlige dem begge i eet Legeme med Gud ved Korset,

17. Og han kom og forkyndte Fred for eder, som vare langt borte, og

helliges Medborgere og Guds Husfolk,

Tempel i Herren,

Efeserne 3

1. Det er for denne Sags Skyld, at jeg, Paulus, Kristi Jesu Fange

for eder, I Hedninger,

given mig til eder,

jeg foran kortelig har skrevet,

Hemmelighed,

6. nemlig at Hedningerne ere Medarvinger og medindlemmede og

given mig ved hans Magts Virkekraft.

forkynde Hedningerne Evangeliet om Kristi uransagelige Rigdom

9. og at oplyse alle om, hvilken Husholdningen med den Hemmelighed

Ting,

10. for at Guds mangfoldige Visdom skulde nu ved Menigheden blive

kundgjort for Magterne og Myndighederne i det himmelske,

vor Herre,

ham.

I kunne fyldes indtil hele Guds Fylde.

Efeserne 4

1. Jeg formaner eder derfor, jeg, der fangne i Herren, til at

i eders Kaldelse;

6. een Gud og alles Fader, som er over alle og igennem alle og i alle!

Fanger og gav Menneskene Gaver."

Jordens nedre Egne.

Himlene, for at han skulde fylde alle Ting.

11. Og han gav nogle som Apostle, andre som Profeter, andre som

12. til de helliges fuldkomne Beredelse, til en Tjenestegerning, til

Kristi Legemes Opbyggelse,

opvokse til ham, som er Hovedet, Kristus,

17. Dette siger jeg da og vidner i Herren, at I skulle ikke mere

som Sandhed er i Jesus,

efterdi vi ere hverandres Lemmer.

Forbitrelse;

meddele den, som er i Trang.

blive langt fra eder tillige med al Ondskab!

32. Men vorder velvillige imod hverandre, barmhjertige, tilgivende

hverandre, ligesom jo Gud har tilgivet eder i Kristus.

Efeserne 5

sig selv hen for os som en Gave og et Slagtoffer, Gud til en velbehagelig Lugt.

5. Thi dette vide og erkende I, at ingen utugtig eller uren eller havesyg, hvilket er en Afgudsdyrker, har Arv i Kristi og Guds Rige.

6. Ingen bedrage eder med tomme Ord; thi for disse Ting kommer Guds

7. Derfor, bliver ikke meddelagtige med dem!

Sandhed,)

revser dem hellere;

sige;

vise,

Villie er.

18. Og drikker eder ikke drukne i Vin, i hvilket der er

og synge og spille i eders Hjerter for Herren

20. og altid sige Gud og Faderen Tak for alle Ting i vor Herres Jesu

Kristi Navn

21. og underordne eder under hverandre i Kristi Frygt;

under Herren;

Menighedens Hoved. Han er sit Legemes Frelser.

Ting.

Menigheden og hengav sig selv for den,

26. for at han kunde hellige den, idet han rensede den ved Vandbadet

med et Ord,

27. for at han selv kunde fremstille Menigheden for sig som herlig,

deres egne Legemer; den, som elsker sin egen Hustru, elsker sig

selv.

31. Derfor skal et Menneske forlade sin Fader og Moder og holde fast

32. Denne Hemmelighed er stor - jeg sigter nemlig til Kristus og til

Menigheden.

Efeserne 6

Tugt og Formaning!

eders Hjertes Enfold som Kristus;

Mennesker,

er ikke Persons Anseelse hos ham.

kunne slukke alle den ondes gloende Pile,

mig, da skal Tykikus, den elskede Broder og tro Tjener i Herren

Hjerter.

Herre Jesus Kristus!

Filipperne

Filipperne 1

1. Paulus og Timotheus, Kristi Jesu Tjener, til alle de hellige i

Menighedstjenere.

Kristus!

6. forvisset om dette, at han, som begyndte en god Gerning i eder,

tjent til Evangeliets Fremme,

end mere Dristighed til at tale Guds Ord uden Frygt.

forsvare Evangeliet;

meget bedre;

25. Og i Forvisning herom ved jeg, at jeg skal blive i Live og

26. for at eders Ros ved mig kan blive rig i Kristus Jesus, ved at jeg atter kommer til Stede iblandt eder.

og det fra Gud.

mig.

Filipperne 2

6. han, som, da han var i Guds Skikkelse ikke holdt det for et Rov

blev Mennesker lig;

som er over alle Navne,

11. og hver Tunge skal bekende, at Jesus Kristus er Herre, til Gud

efter sit Velbehag.

Himmellys i Verden,

17. Ja, selv om jeg bliver ofret under Ofringen og Betjeningen af

til.

Sag.

komme.

min Broder og Medarbejder og Medstrider, og eders Udsending og
Tjener for min Trang,

28. Derfor skynder jeg mig desto mere med at sende ham, for at I og

sit Liv i Vove for at udfylde Savnet af eder i eders Tjeneste
imod mig.

Filipperne 3

eder.

kan jeg det mere.

Loven udadlelig.

7. Men hvad der var mig Vinding, det har jeg for Kristi Skyld agtet
for Tab;

Kristus

af Troen,

12. Ikke at jeg allerede har grebet det eller allerede er
fuldkommen; men jeg jager derefter, om jeg dog kunde gribe det,

er der noget, hvori I ere anderledes sindede, da skal Gud

Frelser den Herre Jesus Kristus,

21. der skal forvandle vort Fornedrelses-Legeme til at blive
ligedannet med hans Herligheds-Legeme, efter den Kraft, ved

Herren.

de have med mig stridt i Evangeliet, tillige med Klemens og mine

Taksigelse;

og eders Tanker i Kristus Jesus.

det, jeg har.

Begyndelse, da jeg drog ud fra Makedonien, var der ingen

Menighed, som havde Regning med mig over givet og modtaget, uden

I alene.

rigelig til eders Fordel.

18. Nu har jeg nok af alt og har Overflod; jeg har fuldt op efter ved Epafroditus at have modtaget eders Gave, en Vellugts-Duft, et velkomment Offer, velbehageligt for Gud.

19. Men min Gud skal efter sin Rigdom fuldelig give eder alt, hvad I

Amen.

21. Hilser hver hellig i Kristus Jesus.

eder, men mest de af Kejserens Hus.

Kolossenserne

Kolossenserne 1

1. Paulus, Kristi Jesu Apostel ved Guds Villie, og Broderen

Timotheus.

med eder og Fred fra Gud vor Fader!

for eder,

som I have til alle de hellige

en tro Kristi Tjener for eder,

Frugt og vokse i al god Gerning ved Erkendelsen af Gud,

11. idet I styrkes med al Styrke efter hans Herligheds Kraft til al

12. og takke Faderen, som gjorde os dygtige til at have Del i de
helliges Arvelod i Lyset,

Magter eller Myndigheder. Alle Ting ere skabte ved ham og til
ham;

18. Og han er Legemets Hoved, nemlig Menighedens, han, som er

den ypperste i alle Ting;

19. thi det behagede Gud, at i ham skulde hele Fylden bo,

eller dem i Himlene, idet han stiftede Fred ved hans Kors's
Blod.

i eders onde Gerninger,

fremstille eder hellige og ulastelige og ustraffelige for sit

Tjener jeg Paulus er bleven.

Legeme, som er Menigheden,

25. hvis Tjener jeg er bleven efter den Guds Husholdning, som blev
given mig over for eder, nemlig fuldelig at forkynde Guds Ord,

Hedningerne der ligger i denne Hemmelighed, som er Kristus i

Menneske med al Visdom, for at vi kunne fremstille hvert

Menneske som fuldkomment i Kristus;

Kolossenserne 2

1. Thi jeg vil, at I skulle vide, hvor stor en Kamp jeg har for
eder og for dem i Laodikea og for alle, som ikke have set mit

Erkendelse af Guds Hemmelighed, Kristus.

3. i hvem alle Visdommens og Kundskabens Skatte findes skjulte.

4. Dette siger jeg, for at ingen skal bedrage eder med lokkende
Tale.

vandrer i ham,

Taksigelse.

den verdslige Visdom og tomt Bedrag efter Menneskers

9. thi i ham bor Guddommens hele Fylde legemlig,

10. og i ham have I eders Fylde, ham, som er Hovedet for al Magt og Myndighed;

Forhud, eder gjorde han levende tillige med ham, idet han tilgav

hvilket gik os imod, og han har taget det bort ved at nagle det til Korset;

17. hvilket er en Skygge af det, som skulde komme, men Legemet er Kristi.

19. og ikke holder fast ved Hovedet, ud fra hvem hele Legemet, idet

23. thi alt dette har Ord for Visdom ved selvgjort Dyrkelse og

Kolossenserne 3

Jorden.

ham i Herlighed.

6. for disse Tings Skyld kommer Guds Vrede.

Menneske med dets Gerninger

Billede, der skabte det;

Barmhjertighed, Godhed, Ydmyghed, Sagtmodighed, Langmodighed,

kaldede i eet Legeme; og vorder taknemmelige!

idet I synge med Ynde i eders Hjerter for Gud.

Herres Jesu Navn, takkende Gud Fader ved ham.

sig i Herren.

velbehageligt i Herren.

Modet.

Enfold, frygtende Herren.

Herren og ikke for Mennesker,

den Herre Kristus, I tjene.

der er ikke Persons Anseelse.

Kolossenserne 4

Taksigelse.

bunden,

belejlige Tid.

Hjerter,

9. tillige med Onesimus, den tro og elskede Broder, som er fra

10. Aristarkus, min Medfange, hilser eder, og Markus, Barnabas's

til eder, da tager imod ham -

12. Epafra hilser eder, han, som er fra eders By, en Kristi Jesu

og dem i Laodikea og dem i Hierapolis,

Brevet fra Laodikea.

modtaget i Herren, at du fuldbyrder den.

1.Tessalonikerne

1.Tessalonikerne 1

1. Paulus og Silvanus og Timotheus til Thessalonikernes Menighed i

Fred!

3. idet vi uafslædig mindes eders Gerning i Troen og eders Arbejde

Makedonien og Akaja;

8. thi fra eder har Herrens Ord lydt ud, ikke alene i Makedonien og

9. Thi de forkynde selv om os, hvordan en Indgang vi vandt hos

eder, og hvorledes I vendte om til Gud fra Afguderne for at

tjene den levende og sande Gud

Jesus, som frier os fra den kommende Vrede.

1. Tessalonikerne 2

mishandlede i Filippi, fik vi Frimodighed i vor Gud til at tale

Guds Evangelium til eder under megen Kamp.

ikke forbunden med Svig;

vide - ej heller var den et Skalkeskjul for Havesyge - Gud er

Vidne;

Byrde.

Liv, fordi I vare blevne os elskelige.

Guds Evangelium for eder.

11. ligesom I vide, hvorledes vi formanede og opmuntrede hver enkelt

eder til sit Rige og sin Herlighed.

virksomt i eder, som tro.

16. idet de forhindre os i at tale til Hedningerne til deres Frelse,

kommen over dem fuldtud.

det ydre, ikke i Hjertet, vi have gjort os des mere Flid for at

18. efterdi vi have haft i Sinde at komme til eder, jeg, Paulus,

Tilkommelse?

1. Tessalonikerne 3

lades alene tilbage i Athen,

2. og vi sendte Timotheus, vor Broder og Guds Tjener i Kristi

Tro,

jo selv, at dertil ere vi bestemte.

I vide.

6. Men nu, da Timotheus er kommen til os fra eder og har bragt os

efter eder:

11. Men han selv, vor Gud og Fader, og vor Herre Jesus Kristus styre

vor Vej til eder!

eder,

Hellighed for Gud og vor Fader i vor Herres Jesu Tilkommelse med
alle hans hellige!

1. Tessalonikerne 4

yderligere Fremgang.

2. I vide jo, hvilke Bud vi gave eder ved den Herre Jesus.

fra Utugt;

4. at hver af eder veed at vinde sig sin egen Hustru i Hellighed og

6. at ingen foruretter og bedrager sin Broder i nogen Sag; thi

vidnet for eder.

15. Thi dette sige vi eder med Herrens Ord, at vi levende, som blive

tilbage til Herrens Tilkommelse, vi skulle ingenlunde komme forud for de hensovede.

17. derefter skulle vi levende, som blive tilbage, bortrykkes

1. Tessalonikerne 5

til eder;

2. thi I vide selv grant, at Herrens Dag kommer som en Tyv om Natten.

pludselig, over dem ligesom Veeerne over den frugtsommelige, og de skulle ingenlunde undfly.

eder som en Tyv.

7. Thi de, som sove, sove om Natten, og de, som beruse sig, ere berusede om Natten.

9. Thi Gud bestemte os ikke til Vrede, men til at vinde Frelse ved vor Herre Jesus Kristus,

skulle leve sammen med ham.

11. Formaner derfor hverandre og opbygger den ene den anden, ligesom

Fred med hverandre!

alle!

17. beder uafladelig,

18. takker i alle Forhold; thi dette er Guds Villie med eder i Kristus Jesus.

20. ringeagter ikke Profetier,

22. Holder eder fra det onde under alle Skikkelser!

Dadel i vor Herres Jesu Kristi Tilkommelse!

2.Tessalonikerne

2.Tessalonikerne 1

1. Paulus og Silvanus og Timotheus til Thessalonikernes Menighed i

Gud vor Fader og den Herre Jesus Kristus:

Kristus!

over dem, som ikke lyde vor Herres Jesu Evangelium,

9. de, som jo skulle lide Straf, evig Undergang bort fra Herrens

beundres i alle dem, som have troet; thi troet blev vort

Vidnesbyrd til eder.

Troens Gerning,

2. Tessalonikerne 2

Tilkommelse og vor Samling til ham,

5. Komme I ikke i Hu, at jeg sagde eder dette, da jeg endnu var hos eder?

i sin Tid.

Tegn og Undere

frelste.

13. Men vi ere skyldige at takke Gud altid for eder, I af Herren

14. hvortil han kaldte eder ved vort Evangelium, for at I skulde vinde vor Herres Jesu Kristi Herlighed.

16. Men han selv, vor Herre Jesus Kristus og Gud vor Fader, som har

Tale!

2.Tessalonikerne 3

forherliges ligesom hos eder,

er ikke alles.

3. Men trofast er Herren, som skal styrke eder og bevare eder fra det onde;

Udholdenhed!

holde eder borte fra enhver Broder, som vandrer uskikkeligt og ikke efter den Overlevering, som de modtog af os.

levet uskikkeligt iblandt eder,

til Byrde.

9. Ikke fordi vi ikke have Ret dertil; men vi vilde give eder et

de ikke arbejde, men tage sig uvedkommende Ting for.

Broder!

16. Men han selv, Fredens Herre, give eder Freden altid, i alle

1. Timoteus

1. Timoteus 1

1. Paulus, Kristi Jesu Apostel efter Befaling af Gud, vor Frelser,

Gud Fader og Kristus Jesus vor Herre!

3. Det var derfor, jeg opfordrede dig til at blive i Efesus, da jeg

fremme Stridigheden end Guds Husholdning i Tro.

6. hvorfra nogle ere afvegne og have vendt sig til intetsigende

Snak,

Manddrabere,

11. efter den salige Guds Herligheds Evangelium, som er blevet mig

betroet.

fordi han agtede mig for tro, idet han satte mig til en

Tjeneste,

Voldsmand; men der blev vist mig Barmhertighed, thi jeg gjorde

det vitterligt i Vantro,

kom til Verden for at frelse Syndere, iblandt hvilke jeg er den

16. Men derfor blev der vist mig Barmhjertighed, for at Jesus

Profetier, som tilforn ere udtalte over dig, at du efter dem

strider den gode Strid,

til Satan, for at de skulle tugtes til ikke at bespotte.

1. Timoteus 2

3. dette er smukt og velbehageligt for Gud, vor Frelser,

4. som vil, at alle Mennesker skulle frelses og komme til Sandheds
Erkendelse.

Mennesker, Mennesket Kristus Jesus,

er Vidnesbyrdet i sin Tid,

Sandhed.

med gode Gerninger.

14. og Adam blev ikke bedraget, men Kvinden blev bedraget og er

1.Timoteus 3

kivagtig, ikke pengegridsk;

Snare.

ikke hengivne til megen Vin, ikke til slet Vinding,

9. bevarende Troens Hemmelighed i en ren Samvittighed.

de ere ustrafelige.

tro i alle Ting.

13. Thi de, som have tjent vel i Menigheden, de erhverve sig selv en

snart til dig;

16. Og uden Modsigelse stor er den Gudsfrygtens Hemmelighed: Han,

Herlighed.

1.Timoteus 4

Samvittighed,

fra Spiser, hvilke Gud har skabt til at nydes med Taksigelse af

dem, som tro og have erkendt Sandheden.

tages med Taksigelse;

du har efterfulgt;

selv i Gudsfrygt!

nu er, og for det, som kommer.

deres, som tro.

12. Lad ingen ringeagte dig for din Ungdoms Skyld, men bliv et

Tro, i Renhed!

Undervisningen.

for alle.

dig.

1.Timoteus 5

har lagt sig efter al god Gerning.

Kristus, ville de giftes

sladderagtige og blande sig i uvedkommende Ting, idet de tale,

Hus, ingen Anledning give Modstanderen til slet Omtale.

15. Thi allerede have nogle vendt sig bort efter Satan.

virkelige Enker.

tre Vidner.

delagtig i andres Synder; hold dig selv ren!

forholder sig anderledes med, kunne ikke skjules.

1.Timoteus 6

forman dertil!

Gudsfrygt.

Vinding.

ej heller kunne bringe noget ud derfra.

Undergang og Fortabelse;

10. thi Pengegridskheden er en Rod til alt ondt; og ved at hige derefter ere nogle farne vild fra Troen og have gennemstunget sig selv med mange Smerter.

11. Men du, o Guds Menneske! fly disse Ting; jag derimod efter

Sagtmodighed;

12. strid Troens gode Strid, grib det evige Liv, til hvilket du er bleven kaldet og har aflagt den gode Bekendelse for mange Vidner.

Kristus Jesus, som vidnede den gode Bekendelse for Pontius

Pilatus,

14. at du holder Budet uplettet, ulasteligt indtil vor Herres Jesu

Herrernes Herre skal lade til Syne i sin Tid;

evig Magt! Amen!

Gud, som giver os rigeligt alle Ting at nyde;

Tid, for at de kunne gribe det sande Liv.

fra den vanhellige, tomme Snak og Indvendingerne fra den

21. hvilken nogle have bekendt sig til og ere afvegne fra Troen.

2.Timoteus

2.Timoteus 1

1. Paulus; Kristi Jesu Apostel ved Guds Villie, for at bringe

fra Gud Fader og Kristus Jesus, vor Herre!

Samvittighed, ligesom jeg uafledelig har dig i Erindring i mine

8. Derfor, skam dig ikke ved Vidnesbyrdet om vor Herre eller ved mig, hans Fange, men lid ondt med Evangeliet ved Guds Kraft,
9. han, som frelste os og kaldte os med en hellig Kaldelse, ikke blev given os i Kristus Jesus fra evige Tider,
10. men nu er kommen for Dagen ved vor Frelasers Jesu Kristi

os.

15. Du ved dette, at alle de i Asien have vendt sig fra mig, iblandt hvilke ere Fygelus og Hermogenes.

16. Herren vise Onesiforus's Hus Barmhjertighed; thi han har ofte

Og hvor megen Tjeneste han har gjort i Efesus, ved du bedst.

2.Timoteus 2

andre.

for at han kan behage den, som tog ham i Sold.

Ting.

efter mit Evangelium,

kan han ikke.

de ikke kives om Ord, hvilket er til ingen Nytte, men til

Sandhedens Ord.

og Filetus,

18. som ere afvegne fra Sandheden, idet de sige, at Opstandelsen er allerede sket, og de forvende Troen hos nogle.

Gerning.

ved, at de avle Kampe,

dog engang vilde give dem Omvendelse til Sandheds Erkendelse,

2.Timoteus 3

1. Men vid dette,at i de sidste Dage skulle vanskelige Tider

Vellyst, end de elske Gud,

fra disse skal du vende dig bort!

forkastelige i Troen.

15. og efterdi du fra Barn af kender de hellige Skrifter, som kunne

god Gerning.

2.Timoteus 4

3. Thi den Tid skal komme, da de ikke skulle fordrage den sunde

Fablerne.

Gerning, fuldbyrd din Tjeneste!

Troen.

Verden, og drog til Thessalonika; Kreskens drog til Galatien,

Titus til Dalmatien.

11. Lukas er alene hos mig. Tag Markus og bring ham med dig; thi han

er mig nyttig til Tjenesten.

12. Men Tykikus har jeg sendt til Efesus.

14. Smeden Aleksander har gjort mig meget ondt; Herren vil betale ham efter hans Gerninger.

18. Herren vil fri mig fra al ond Gerning og frelse mig til sit

19. Hils Priska og Akvila og Onesiforus's Hus!

20. Erastus blev i Korinth, men Trofimmus efterlod jeg syg i Milet.

Titus

Titus 1

1. Paulus, Guds Tjener og Jesu Kristi Apostel til at virke Tro hos

fra evige Tider,

bleven mig betroet efter Guds, vor Frelsers Befaling:

Fader og Kristus Jesus vor Frelser!

ikke selvbehagelig, ikke vredagtig, ikke hengiven til Vin, ikke

afholdende;

at gendrive dem, som sige imod.

12. En af dem, en af deres egne Profeter, har sagt: "Kretere ere

sig bort fra Sandheden.

15. Alt er rent for de rene; men for de besmittede og vantro er

ham, vederstyggelige, som de ere, og ulydige og uduelige til al
god Gerning.

Titus 2

undergivne, for at Guds Ord ikke skal bespottes.

12. og opdrager os til at forsage Ugudeligheden og de verdslige

Gerninger.

ringeagte dig!

Titus 3

udvise al Sagtmodighed imod alle Mennesker.

og Avind, vare forhadte og hadede hverandre.

Arvinger til evigt Liv.

selv.

for at komme til mig i Nikopolis; thi der har jeg besluttet at
overvintre.

Vej, for at intet skal fattes dem.

15. Alle, som ere hos mig, hilse dig. Hils dem, som elske os i

Filemon 1

1. Paulus, Kristi Jesu Fange, og Broderen Timotheus til Filemon,
vor elskede og Medarbejder,

i dit Hus;

Kristus!

den Herre Jesus og til alle de hellige,

Erkendelse af alt det gode, som er i eder.

jeg er, som den gamle Paulus, og nu tilmed Kristi Jesu Fange;

Onesimus,

og for mig, ham, som jeg sender dig tilbage,

12. ham, det er mit eget Hjerte.

13. Ham vilde jeg gerne beholde hos mig, for at han i dit Sted kunde

18. Men har han gjort dig nogen Uret eller er dig noget skyldig, da

Hjerte i Kristus!

21. I Tillid til din Lydighed skriver jeg til dig, idet jeg ved, at

23. Epafra, min medfangne i Kristus Jesus,

24. Markus, Aristarkus, Demas, Lukas, mine Medarbejdere, hilse dig.

skabt Verden;

arvet et herligere Navn fremfor dem.

5. Thi til hvilken af Englene sagde han nogen Sinde: "Du er min

"Og alle Guds Engle skulle tilbede ham".

Tjenere til Ildslue";

Kongestav er dit Riges Kongestav.

deres Skyld, der skulle arve Frelse?

skulle rives bort.

Villie.

5. Thi det var ikke Engle, han underlagde den kommende Verden; om hvilken vi tale.

6. Men en har vidnet et Sted og sagt: "Hvad er et Menneske, at du

7. Du gjorde ham en kort Tid ringere end Engle; med Herlighed og

underlagt. Nu se vi imidlertid endnu ikke alle Ting underlagte

ham;

9. men ham, som en kort Tid var bleven gjort ringere end Engle,

at fuldkomme deres Frelses Ophavsmand igennem Lidelser.

i en Menighed vil jeg lovsynge dig."

al deres Livs Tid.

tager han sig af.

til at sone Folkets Synder.

18. Thi idet han har lidt, kan han som den, der selv er fristet,

det i hele hans Hus.

selv.

4. Thi hvert Hus indrettes af nogen; men den, som har indrettet

alt, er Gud.

5. Og Moses var vel tro i hele hans Hus, som en Tjener, til

Vidnesbyrd om, hvad der skulde tales;

Enden.

i Hjertet; men de kendte ikke mine Veje,

Hvile" -

Gud.

eders Hjerter som i Forbitrelsen":

Hvile, uden dem, som vare blevne genstridige?

at han er kommen for silde.

min Hvile."

for deres Genstridigheds Skyld:

8. Thi dersom Josva havde skaffet dem Hvile, da vilde han ikke tale om en anden Dag siden efter.

fra sine Gerninger, ligesom Gud fra sine.

ikke nogen skal falde ved den samme Genstridighed, som hine gave

12. Thi Guds Ord er levende og kraftigt og skarpere end noget

Bekendelsen!

Ting i Lighed med os, dog uden Synd.

Gaver og Slagtofre for Synder,

efter Melkisedeks Vis,"

led,

dem, som lyde ham,

11. Herom have vi meget at sige, og det er vanskeligt at forklare,

ondt.

evig Dom.

4. Thi dem, som een Gang ere blevne oplyste og have smagt den

som ere faldne fra, - dem er det umuligt atter at forny til

Omvendelse

9. Dog, i Henseende til eder, I elskede! ere vi overbeviste om det

I have tjent og tjene de hellige.

14. "Sandelig, jeg vil rigeligt velsigne dig og rigeligt

18. for at vi ved to uforanderlige Ting, i hvilke det var umuligt,
at Gud kunde lyve, skulde have en kraftig Opmuntring, vi, som

os,

Nederlag, og velsignede ham,

Konge, det er: Freds Konge,

4. Ser dog, hvor stor denne er, hvem endog Patriarken Abraham gav
Tiende af Byttet.

have et Bud om at tage Tiende efter Loven af Folket, det er af

7. Men uden al Modsigelse er det den ringere, som velsignes af den ypperligere.

det en, om hvem der vidnes, at han lever.

Abraham givet Tiende;

Vis?

14. thi det er vitterligt, at af Juda er vor Herre oprunden, og for

Melkisedeks Vis."

svagt og unyttigt

som siger til ham: "Herren svor, og han skal ikke angre det: Du

evig Tid,

over Himlene;

thi dette gjorde han een Gang for alle, da han ofrede sig selv.

1. Men Hovedpunktet ved det, hvorom her tales, er dette: vi have en

2. som Tjener ved Helligdommen og det sande Tabernakel, hvilket Herren har oprejst, og ikke et Menneske.

5. hvilke jo tjene ved en Afbildning og Skygge af det himmelske,

8. Thi dadlende siger han til dem: "Se, der kommer Dage, siger Herren, da jeg vil slutte en ny Pagt med Israels Hus og med Judas Hus;

Herren.

10. Thi dette er den Pagt, som jeg vil oprette med Israels Hus efter de Dage, siger Herren: Jeg vil give mine Love i deres Sind, og

sige: Kend Herren; thi de skulle alle kende mig, fra den mindste

ihukomme deres Synder."

en jordisk Helligdom.

2. Thi der var indrettet et Telt, det forreste, hvori Lysestagen

Allerhelligste,

og Arons Stav, som havde blomstret, og Pagtens Tavler,

5. men oven over den var Herlighedens Keruber, som overskyggede

ikke uden Blod, hvilket han ofrer for sig selv og Folkets

Forseelser,

Henseende til Samvittigheden kunne fuldkomme den, der forretter

sin Gudsdyrkelse,

10. men som kun, ved Siden af Mad og Drikke og forskellige

Ordnings Tid.

12. og gik ikke heller med Blod af Bukke eller Kalve, men med sit eget Blod een Gang for alle ind i Helligdommen og vandt en evig

13. Thi dersom Blodet af Bukke og Tyre og Aske af en Kvie ved at

15. Og derfor er han Mellemand for en ny Pagt, for at de kaldede,

19. Thi da hvert Bud efter Loven var forkyndt af Moses for hele

sagde:

ligeledes med Blodet.

Udgydelse sker der ikke Forladelse.

Ting skulde renses herved, men selve de himmelske Ting ved bedre

Ofre end disse.

24. Thi Kristus gik ikke ind i en Helligdom, som var gjort med

25. ikke heller for at han skulde ofre sig selv mange Gange, ligesom

Blod;

derefter Dom,

dem, som foruente ham til Frelse.

1. Thi da Loven kun har en Skygge af de kommende Goder og ikke

dermed.

Gang vare rensede?

4. Thi det er umuligt, at Blod af Tyre og Bukke kan borttage

Synder.

Madoffer havde du ikke Lyst til; men et Legeme beredte du mig;

7. Da sagde jeg: Se, jeg er kommen (i Bogrullen er der skrevet om

Syndofre havde du ikke Lyst til og ej heller Behag i" (og disse

10. Og ved denne Villie ere vi helligede ved Ofringen af Jesu Kristi

Legeme een Gang for alle.

samme Ofre, som dog aldrig kunne borttage Synder.

12. Men denne har efter at have ofret eet Offer for Synderne sat sig

14. Thi med et eneste Offer har han for bestandig fuldkommet dem,
som helliges.

sagt:

16. "Dette er den Pagt, som jeg vil oprette med dem efter de Dage,"
siger Herren: "Jeg vil give mine Love i deres Hjerter, og jeg
vil indskrive dem i deres Sind,

ihukomme."

18. Men hvor der er Forladelse for disse, er der ikke mere Offer for
Synd.

Helligdommen ved Jesu Blod,

25. og ikke forlade vor egen Forsamling, som nogle have for Skik,

26. Thi Synde vi med Villie, efter at have modtaget Sandhedens

Erkendelse, er der intet Offer mere tilbage for Synder,

eller tre Vidners Udsagn;

Folk."

32. Men kommer de forrige Dage i Hu, i hvilke I, efter at I vare
blevne oplyste, udholdt megen Kamp i Lidelser,

bedre og blivende Ejendom.

39. Men vi ere ikke af dem, som unddrage sig, til Fortabelse, men af

om Ting, som ikke ses.

2. Ved den fik jo de gamle godt Vidnesbyrd.

ikke er af synlige Ting, at det, som ses, er blevet til.

4. Ved Tro ofrede Abel Gud et bedre Offer end Kain, og ved den fik

Gud.

6. Men uden Tro er det umuligt at behage ham; thi den, som kommer

7. Ved Tro var det, at Noa, advaret af Gud om det, som endnu ikke

vidste, hvor han kom hen.

og boede i Telte med Isak og Jakob, som vare Medarvinger til

10. thi han forventede den Stad, som har fast Grundvold, hvis

11. Ved Tro fik endog Sara selv Kraft til at undfange endog ud over
sin Alders Tid; thi hun holdt ham for trofast, som havde

Stjerner i Mangfoldighed og som Sandet ved Havets Bred, det, som

havde de vel haft Tid til at vende tilbage;

16. men nu hige de efter et bedre, det er et himmelsk; derfor
skammer Gud sig ikke ved dem, ved at kaldes deres Gud; thi han
har betedt dem en, Stad.

kommende Ting.

gav Befaling om sine Ben.

frygtede ikke for Kongens Befaling.

Faraos Datter

25. og valgte hellere at lide ondt med Guds Folk end at have en kortvarig Nydelse af Synd,

hun modtog Spejderne med Fred.

32. Dog, hvorfor skal jeg tale mere? Tiden vil jo fattes mig, hvis

Samuel og Profeterne,

vige.

bedre Opstandelse.

mishandlede

40. efterdi Gud forud havde udset noget bedre for os, for at de ikke skulde fuldkommes uden os.

2. idet vi se hen til Troens Begynder og Fuldender, Jesus, som for

Guds Trone.

Synden,

5. og I have glemt Formaningen, der jo dog taler til eder som til

7. Holder ud og lader eder tugte; Gud handler med eder som med

vrides af Led, men snarere helbredes.

hvilken ingen skal se Herren;

16. at ikke nogen er en utugtig eller en vanhellig som Esau, der for

Velsignelsen, blev forkastet (thi han fandt ikke Rum for

22. Men I ere komne til Zions Bjerg og til den levende Guds Stad,
til det himmelske Jerusalem og til Englenes Titusinder i

og til en Dommer, som er alles Gud, og til de fuldkommede

Blod, som taler bedre end Abel.

bort fra ham, der taler fra Himlene,

og sagt: "Endnu een Gang vil jeg ryste, ikke alene Jorden, men

27. Men dette "endnu een Gang" giver til Kende, at de Ting, der
rystes, skulle omskiftes, efterdi de ere skabte, for at de Ting,
der ikke rystes, skulle blive.

3. Kommer de fangne i Hu, som vare I selv medfangne; dem, der lide

thi han har selv sagt: "Jeg vil ingelunde slippe dig og
ingelunde forlade dig,"

7. Kommer eders Vejledere i Hu, som have forkyndt eder Guds Ord, og

Tro!

thi deraf have de, som holdt sig dertil, ingen Nytte haft.

10. Vi have et Alter, hvorfra de, som tjene ved Tabernaklet, ikke
have Ret til at spise.

Folket ved sit eget Blod.

har Gud Velbehag.

gavnligt.

18. Beder for os; thi vi ere forvissede om, at vi have en god

desto snarere kan gives eder igen.

Villie, og han virke i eder det, som er velbehageligt for hans

Amen.

thi jeg har jo skrevet til eder i Korthed.

se eder, dersom han snart kommer.

24. Hilser alle eders Vejledere og alle de hellige! De fra Italien

hilse eder.

Jakob

Jakob 1

1. Jakob, Guds og den Herres Jesu Kristi Tjener, hilser de tolv

Stammer i Adspredelsen.

5. Men dersom nogen af eder fattes Visdom, han bede derom til Gud,

6. Men han bede i Tro, uden at tvivle; thi den, som tvivler, ligner

Blomst.

der elske ham.

ikke fristes af det onde, og selv frister han ingen;

17. Al god Gave og al fuldkommen Gave er ovenfra og kommer ned fra
Lysenes Fader, hos hvem der ikke er Forandring eller skiftende
Skygge.

20. thi en Mands Vrede udretter ikke det, som er ret for Gud.

bedrage eder selv.

en Mand, der betragter sit legemlige Ansigt i et Spejl;

dan han var.

25. Men den, som skuer ind i Frihedens fuldkomne Lov og holder ved

26. Dersom nogen synes, at han dyrker Gud, og ikke holder sin Tunge

27. En ren og ubesmittet Gudsdyrkelse for Gud og Faderen er dette,

uplettet af Verden.

Jakob 2

slette Tanker?

Domstolene?

over eder?

8. Ganske vist, dersom I opfylde den kongelige Lov efter Skriften:

bleven skyldig i alle.

Frihedens Lov.

ikke har Gerninger? mon Troen kan frelse ham?

selv.

18. Men man vil sige: Du har Tro, og jeg har Gerninger. Vis mig din

Tro uden Gerningerne, og jeg vil af mine Gerninger vise dig

Troen.

20. Men vil du vide, du tomme Menneske! at Troen uden Gerninger er

unyttig?

22. Du ser, at Troen virkede sammen med hans Gerninger, og ved

Gerningerne blev Troen fuldkommet,

23. og Skriften blev opfyldt, som siger: "Abraham troede Gud, og det

alene.

Gerninger, da hun tog imod Sendebudene og lod dem slippe bort ad

en anden Vej?

uden Gerninger.

Jakob 3

hele Legemet i Tomme.

Livets Hjul i Brand, selv sat i Brand af Helvede.

9. Med den velsigne vi Herren og Faderen, og med den forbande vi
Menneskene, som ere blevne til efter Guds Lighed.

Figener? Heller ikke kan en Salt Kilde give fersk Vand.

13. Er nogen viis og forstandig iblandt eder, da vise han ved god

eder ikke og lyver ikke imod Sandheden!

15. Dette er ikke den Visdom, som kommer ovenfra, men en jordisk,

Handel.

Jakob 4

1. Hvoraf kommer det, at den er Krige og Stridigheder iblandt eder?
mon ikke deraf, af eders Lyster, som stride i eders Lemmer?

Lyster.

4. I utro! vide I ikke, at Venskab med Verden er Fjendskab imod

skal han fly fra eder;

Dommer.

14. I, som ikke vide, hvad der skal ske i Morgen; thi hvordan er
eders Liv? I ere jo en Damp, som er til Syne en liden Tid, men
derefter forsvinder;

15. i Stedet for at I skulle sige: Dersom Herren vil, og vi leve, da

det Synd.

Jakob 5

eder.

Skatte i de sidste Dage.

medlidende og barmhjertig.

13. Lider nogen iblandt eder ondt, han bede; er nogen vel til Mode,
han synge Lovsang!

og de skulle bede over ham og salve ham med Olie i Herrens Navn.

og har han gjort Synder, skulle de forlades ham.

16. Bekender derfor Synderne for hverandre og beder for hverandre,

den er alvorlig.

18. Og han bad atter, og Himmelen gav Regn, og Jorden bar sin Frugt.

og nogen omvender ham,

20. han vide, at den, som omvender en Synder fra hans Vejs

Mangfoldighed af Synder.

1.Peter

1.Peter 1

Pontus, Galatien, Kappadokien, Asien og Bithynien,

eder mangfoldig til Del!

bevaret i Himlene til eder,

5. I, som ved Guds Kraft bevogtes ved Tro til en Frelse, som er

6. i hvilken I skulle fryde eder, om I end nu en liden Stund, hvis

ikke se, men tro, skulle fryde eder over med en udsigelig og

10. Om denne Frelse have Profeter gransket og ransaget, de, som

de tjente med disse Ting, som nu ere blevne eder kundgjorte ved

Lyster i eders Vankundighed;

hellige i al eders Vandel;

25. men Herrens Ord bliver evindelig." Og dette er det Ord, som er forkyndt eder ved Evangeliet.

1.Peter 2

Bagtalelse,

I kunne vokse ved den til Frelse,

3. om I da have smagt, at Herren er god.

4. Kommer til ham, den levende Sten, der vel er forkastet af Menneskene, men er udvalgt og dyrebar for Gud,

velbehagelige for Gud ved Jesus Kristus.

ham, skal ingenlunde blive til Skamme."

Folk, et Folk til Ejendom, for at I skulle forkynde hans Dyder,

10. I, som fordem ikke vare et Folk, men nu ere Guds Folk, I, som ikke fandt Barmhertighed, men nu have fundet Barmhertighed.

13. Underordner eder under al menneskelig Ordning for Herrens Skyld,

bringe de uforstandige Menneskers Vankundighed til at tie;

16. som frie, og ikke som de, der have Friheden til Ondskabs Skjul,
men som Guds Tjenere.

19. Thi dette finder Yndest, dersom nogen, bunden til Gud i sin

derfor, dette finder Yndest hos Gud.

hans Fodspor,

22. han, som ikke gjorde Synd, ikke heller blev der fundet Svig i
hans Mund,

1.Peter 3

at, selv om nogle ere genstridige imod Ordet, de kunne vindes
uden Ord ved Hustruernes Vandel,

hindres.

arve Velsignelse.

10. Thi "den, som vil elske Livet og se gode Dage, skal holde sin

den!

for det gode?

15. men helliger den Herre Kristus i eders Hjerter, altid rede til

16. idet I have en god Samvittighed, for at de, der laste eders gode

Forvaring,

20. som fordum vare genstridige, dengang Guds Langmodighed ventede i

med Gud ved Jesu Kristi Opstandelse,

1. Peter 4

med Synd),

Menneskers Lyster, men efter Guds Villie.

3. Thi det er nok i den forbigangne Tid at have gjort Hedningernes

Villie, idet I have vandret i Uterlighed, Lyster, Fylderi, Svir,

Drik og skammelig Afgudsdyrkelse;

11. Taler nogen, han tale som Guds Ord; har nogen en Tjeneste, han

underligt;

Ugerningsmand eller som en, der blander sig i anden Mands Sager;

16. men lider han som en Kristen, da skamme han sig ikke, men prise

Gud for dette Navn!

17. Thi det er Tiden til, at Dommen skal begynde med Guds Hus: men

ere genstridige imod Guds Evangelium?

skal da den ugudelige og Synderen blive af?

1.Peter 5

tvungne, men frivilligt, ikke for slet Vindings Skyld, men med

Redebonhed;

3. ikke heller som de, der ville herske over Menighederne, men som

uvisnelige Krans.

Kristus Jesus efter en kort Tids Lidelse, han vil selv fuldelig

12. Med Silvanus, den trofaste Broder (thi det holder jeg ham for),
har jeg i Korthed skrevet eder til for at formane og bevidne, at

som ere i Kristus!

2.Peter

2.Peter 1

1. Simon Peter, Jesu Kristi Tjener og Apostel, til dem, der have

og vor Herre Jesus.

til Liv og Gudfrygtighed ved Erkendelsen af ham, som kaldte os
ved sin Herlighed og Kraft,

i Dyden Kundskab

6. og i Kundskaben Afholdenhed og i Afholdenheden Udholdenhed og i
Udholdenheden Gudsfrygt

Jesus Kristus;

9. den nemlig, som ikke har dette, er blind, svagsynet, idet han

har glemt Renselsen fra sine fordums Synder.

Frelzers Jesu Kristi evige Rige.

Stede hos os.

jeg er i dette Telt,

jo vor Herre Jesus Kristus har givet mig til Kende.

Bortgang kunne drage eder dette i Minde.

16. Thi vi have ikke fulgt klogtigt opdigtede Fabler, da vi kundgjorde eder vor Herres Jesu Kristi Kraft og Tilkommelse, men

det hellige Bjerg.

Sted, indtil Dagen bryder frem, og Morgenstjernen oprinder i eders Hjerter,

2.Peter 2

for deres Skyld vil blive bespottet,

3. og i Havesyge ville de med falske Ord skaffe sig Vinding af

Virksomhed, og deres Undergang slumrer ikke.

til Dom,

Verden af ugudelige

Fremtiden ville leve ugudeligt,

uterlige Vandel,

9. - da ved Herren at udfri gudfrygtige af Fristelse, men at

bespotte Herligheder,

bespottende Dom imod dem for Herren.

deres Bedragerier, medens de holde Gilde med eder;

18. Thi dem, som ere lige ved at undslippe fra dem, der vandre i

de tale Tomheds overmodige Ord

20. Thi dersom de, efter at have undflyet Verdens Besmittelser ved Erkendelse af vor Herre og Frelser Jesus Kristus, igen lade sig

bort fra det hellige Bud, som var blevet dem overgivet.

2.Peter 3

1. Dette er allerede, I elskede! det andet Brev, som jeg skriver

2. til at komme de Ord i Hu, som forud ere sagte af de hellige Profeter, og eders Apostles Befaling fra Herren og Frelseren,

skal der komme Spottere med Spot, som vandre efter deres egne

vare, lige fra Skabningens Begyndelse."

5. Thi med Villie ere de blinde for dette, at fra fordums Tid var

Kraft af Guds Ord,

Forvaring til Ild, idet de bevarer til de ugudelige Menneskers

Doms og Undergangs Dag.

Forhaling), men han er langmodig for eders Skyld, idet han ikke

vil, at nogen skal fortabes, men at alle skulle komme til

Omvendelse.

Vandel og Guds frygt,

12. idet I forvente og fremskynde Guds Dags Tilkommelse, for hvis

Brand og smelte.

for at findes uplettede og ulastelige for ham i Fred,

elskede Broder Paulus efter den ham givne Visdom har skrevet til

eder,

Skrifter, til deres egen Undergang.

fra eders egen Fasthed;

Dag!

1.Johannes

1.Johannes 1

nemlig om Livets Ord; -

os; -

fuldkommen.

7. Men dersom vi vandre i Lyset, ligesom han er i Lyset, have vi

Synd.

8. Dersom vi sige, at vi ikke have Synd, bedrage vi os selv, og

Sandheden er ikke i os.

1.Johannes 2

synde. Og dersom nogen synder, have vi en Talsmand hos Faderen,

2. og han er en Forsoning for vore Synder, dog ikke alene for vore,

4. Den, som siger: "Jeg kender ham," og ikke holder hans Bud. han

7. I elskede, jeg skriver til eder ikke et nyt Bud, men et gammelt Bud, som I have haft fra Begyndelsen. Det gamle Bud er det Ord,

8. Og dog skriver jeg til eder et nyt Bud, hvilket er sandt i ham

allerede.

9. Den, som siger, at han er i Lyset, og hader sin Broder, han er i

10. Den, som elsker sin Broder, bliver i Lyset, og der er ingen Forargelse i ham.

forladte for hans Navns Skyld.

Begyndelsen. Jeg skriver til eder, I unge! fordi I have

I kende Faderen.

Begyndelsen. Jeg har skrevet til eder, I unge! fordi I ere

onde.

15. Elsker ikke Verden, ikke heller de Ting, som ere i Verden!

bliver til evig Tid.

deraf kende vi, at det er den sidste Time.

20. Og I have Salvelse fra den hellige og vide alt.

21. Jeg har ikke skrevet til eder, fordi I ikke vide Sandheden; men

Liv.

27. Og den Salvelse, som I fik af ham, bliver i eder, og I have ikke

kunne have Frimodighed og ikke skulle blive til Skamme for ham
ved hans Tilkommelse.

1.Johannes 3

fordi den ikke har kendt ham.

vi vorde ham lige; thi i skulle se ham, som han er.

han er ren.

Synderne; og der er ikke Synd i ham

6. Hver den, som bliver i ham, synder ikke; hver den, som synder, har ikke set ham og kender ham ej heller.

elsker sin Broder.

skulle elske hverandre;

12. ikke som Kain, der var af den onde og myrdede sin Broder. Og hvorfor myrdede han ham? Fordi hans Gerninger vare onde, men

15. Hver den, som hader sin Broder, er en Manddraber; og I vide, at ingen Manddraber har evigt Liv blivende i sig.

ham?

men i Gerning og Sandhed!

end vort Hjerte og kender alle Ting.

Frimodighed for Gud,

Navn og elske hverandre efter det Bud, han gav os.

24. Og den, som holder hans Bud, han bliver i Gud, og Gud i ham; og

1.Johannes 4

er allerede nu i Verden.

af

Synder.

elske hverandre.

12. Ingen har nogen Sinde set Gud; dersom vi elske hverandre, bliver

Freiser for Verden.

han i Gud.

Gud, og Gud i ham.

Verden.

Frygten ud; thi Frygt bringer Straf; men den, som frygter, er

20. Dersom nogen siger: "Jeg elsker Gud," og hader sin Broder, han

set, hvorledes kan han elske Gud, som han ikke har set?

elske sin Broder.

1.Johannes 5

hans Bud.

den Sejr, som har overvundet Verden, vor Tro.

5. Hvem er den, som overvinder Verden, uden den, som tror, at Jesus

6. Han er den, som kom med Vand og Blod, Jesus Kristus; ikke med

7. Thi tre ere de, som vidne:

11. Og dette er Vidnesbyrdet, at Gud har givet os evigt Liv; og

ikke Livet.

13. Dette har jeg skrevet til eder, for at I skulle vide, at I have

14. Og dette er den Frimodighed, som vi have over for ham, at dersom

vi, at vi have de Ting, om hvilke vi have bedt ham.

han bede, og han skal give ham Liv, dem nemlig, som ikke synde

han skal bede.

ikke.

19. Vi vide, at vi ere af Gud, og hele Verden ligger i det onde.

Kristus. Denne er den sande Gud og evigt Liv.

2.Johannes

Sandheden,

evig Tid.

som vandre i Sandhed, efter det Bud, vi fik af Faderen.

5. Og nu beder jeg dig, Frue! ikke som om jeg skrev til dig et nyt

vandre deri.

skulle I ikke tage til Huse og ikke byde velkommen.

11. Thi den, som byder ham velkommen, bliver delagtig i hans onde
Gerninger.

3.Johannes

Sandheden i dig, hvorledes du vandrer i Sandheden.

vandre i Sandheden.

7. Thi for Navnets Skyld ere de dragne ud, uden at tage noget at Hedningerne.

blive Medarbejdere for Sandheden.

9. Jeg har skrevet noget til Menigheden; men Diotrefes, som gerne

idet han bagvasker os med onde Ord; og ikke tilfreds dermed,

12. Demetrius har et godt Vidnesbyrd af alle og af Sandheden selv;

13. Jeg havde meget at skrive til dig, men jeg vil ikke skrive til

sammen.

Judas

1. Judas, Jesu Kristi Tjener og Broder til Jakob, til de kaldede, som ere elskede i Gud Fader og bevarede for Jesus Kristus:

Del!

eder med Formaning om at stride for den Tro, som een Gang er
bleven overgivet de hellige.

siden er forud skrevet, at de vilde falde under denne Dom:

til den store Dags Dom;

Straf.

foragte Herskab og bespotte Herligheder.

sagde: "Herren straffe dig!"

10. Disse derimod bespotte, hvad de ikke kende; og hvad de som de

sig selv.

Horas Genstridighed.

han sagde: "Se, Herren kom med sine hellige Titusinder

15. for at holde Dom over alle og straffe alle de ugudelige for alle
deres Ugudeligheds Gerninger, som de have bedrevet, og for alle

de formastelige Ord, som de have talt imod ham, de ugudelige
Syndere!"

Ord, medens de for Fordels Skyld vise Beundring for Personer.

17. I derimod, I elskede! kommer de Ord i Hu, som forud ere talte af
vor Herres Jesu Kristi Apostle;

Herres Jesu Kristi Barmhertighed til evigt Liv.

23. frelser andre ved at udrydde dem af Ilden, forbarmer eder over

Kjortel.

eder for sin Herlighed ulastelige i Fryd,

25. den eneste Gud, vor Frelser ved vor Herre Jesus Kristus,

og i alle Evigheder! Amen.

Aabenbaringen

Aabenbaringen 1

Tjenere, hvad der skal ske snart, og han sendte Bud ved sin Engel og fremstillede det i Billeder for sin Tjener Johannes,
2. som har vidnet om Guds Ord og Jesu Kristi Vidnesbyrd: Alt, hvad han har set.

Fred fra ham, som er, og som var, og som kommer, og fra de syv

som have gennemstunget ham, og alle Jordens Stammer skulle jamre ved hans Komme. Ja, Amen!

8. Jeg er Alfa og Omega, siger Gud Herren, han, som er, og som var,

Guds Ords og for Jesu Vidnesbyrds Skyld.

11. Hvad du ser, skriv det i en Bog, og send det til de syv Menigheder, til Efesus og til Smyrna og til Pergamus og til Thyatira og til Sardes og til Filidelfia og til Laodikea.

herefter.

20. Dette er de syv Stjerner Hemmelighed, hvilke du har set i min

Menigheders Engle, og de syv Lysestager ere syv Menigheder.

Aabenbaringen 2

1. Skriv til Menighedens Engel i Efesus: Dette siger han, som

imellem de syv Guldlysestager:

2. Jeg kender dine Gerninger og dit Arbejde og din Udholdenhed, og

sig selv Apostle og ikke ere det, og du har fundet, at de ere

forrige Gerninger; men hvis ikke, da kommer jeg over dig, og jeg

vil flytte din Lysestage fra dens Sted, hvis du ikke omvender

dig.

jeg hader.

Paradis.

men ere Satans Synagoge.

give dig Livets Krone

12. Og skriv til Menighedens Engel i Pergamus: Dette siger han, som

13. Jeg ved, hvor du bor, der, hvor Satans Trone er; og du holder

Satan bor.

14. Men jeg har noget lidet imod dig, at du har nogle hos dig, som

Utugt.

16. Omvend dig! Men hvis ikke, kommer jeg snart over dig og vil

som sejrer, ham vil jeg give af den skjulte Manna, og jeg vil

20. Men jeg har imod dig, at du finder dig i Kvinden Jesabel, som

21. Og jeg har givet hende Tid til at omvende sig, men hun vil ikke
omvende sig fra sin Utugt.

kende, at jeg er den, som ransager Nyre og Hjerter; og jeg vil
give eder, hver efter eders Gerninger.

25. Kun skulle I holde fast ved det, I have, indtil jeg kommer.

Gerninger, ham vil jeg give Mag over Hedningerne;

27. og med en Jernstav skal han vogte dem, ligesom Lerkar

28. og jeg vil give ham Morgenstjernen.

Aabenbaringen 3

1. Og skriv til Menighedens Engel i Sardes: Dette siger han, som

ikke fundet dine Gerninger fuldkommede for min Gud.

Tyv, og du skal ikke vide, i hvilken Time jeg kommer over dig.

vil ikke udslette hans Navn af Livets Bog, og jeg vil bekende

hans Navn for min Fader og for hans Engle.

7. Og skriv til Menighedens Engel i Filadelfia: Dette siger den

8. Jeg kender dine Gerninger. Se, jeg bar givet dig, at der foran

bevare dig ud af Fristelsens Stund, som skal komme over hele

11. Jeg kommer snart! Hold fast ved det, du har, for at ingen skal tage din Krone.

ham min Guds Navn og min Guds Stads Navn, det nye Jerusalem, der kommer ned fra Himmelen fra min Gud, og mit nye Navn.

14. Og skriv til Menighedens Engel i Laodikea: Dette siger han, som

Begyndelse:

15. Jeg kender dine Gerninger, at du hverken er kold eller varm; gid du var kold eller varm!

16. Derfor, efterdi du er lunken og 'hverken varm eller kold, vil jeg udspy dig af min Mund;

17. fordi du siger: Jeg er rig og har vundet Rigdom og fattes intet; og du ved ikke, at du er den elendige og jammerlige og fattige

han med mig.

hans Trone.

Aabenbaringen 4

med mig, sagde: Stig herop, og jeg vil vise dig, hvad der skal ske herefter.

3. og den siddende var at se til ligesom Jaspissten og Sarder, og der var en Regnbue omkring Tronen, at se til ligesom Smaragd.

6. Og foran Tronen er der som et Glarhav, ligesom Krystal, og midt

var, og som er, og som kommer!

Tronen, ham, som lever i Evighedernes Evigheder,

Tronen, og tilbede ham, som lever i Evighedernes Evigheder, og

vare de, og bleve de skabte.

Aabenbaringen 5

eller at se i den.

dens syv Segl.

Folkeslag,

Titusinder, og Tusinder Gange Tusinder,

Velsignelse!

Prisen og Magten i Evighedernes Evigheder!

tilbade.

Aabenbaringen 6

Bue; og der blev givet ham en Krone, og han drog ud sejrende og
til Sejer.

Kom!

blev det givet at tage Freden bort fra Jorden, og at de skulde

med Hunger og med Pest og ved Jordens vilde Dyr.

Vidnesbyrds Skyld, som de havde.

blev sagt til dem, at de skulde hvile endnu en liden Tid, indtil

som Blod.

14. Og Himmelen veg bort, lig en Bog, der sammenrulles, og hvert

16. og de sagde til Bjergene og Klipperne: Falder over os og skjuler

Aabenbaringen 7

hvem det var givet at skade Jorden og Havet, og sagde:

5. af Judas Stamme tolv Tusinde besegelede, af Rubens Stamme tolv Tusinde, af Gads Stamme tolv Tusinde,

6. af Asers Stamme tolv Tusinde, af Nafthalis Stamme tolv Tusinde, af Manasses Stamme tolv Tusinde,

7. af Simeons Stamme tolv Tusinde, af Levis Stamme tolv Tusinde, af Issakars Stamme tolv Tusinde

8. af Sebulons Stamme tolv Tusinde, af Josefs Stamme tolv Tusinde og af Benjamins Stamme tolv Tusinde besegelede.

Gud og sagde:

Amen.

komne?

14. Og jeg sagde til ham: Min Herre! du ved det. Og han sagde til

15. Derfor ere de foran Guds Trone og tjene ham Dag og Nat i hans dem.

17. Thi Lammet, som er midt for Tronen, skal vogte dem og lede dem

Aabenbaringen 8

omtrent en halv Time.

dem syv Basuner.

3. Og en anden Engel kom og stillede sig ved Alteret med et

Tronen.

6. Og de syv Engle, som havde de syv Basuner, gjorde sig rede til at basune.

Bjerg blev kastet i Havet; og Tredjedelen af Havet blev til Blod.

10. Og den tredje Engel basunede, og fra Himmelen faldt der en stor

11. Og Stjernens Navn kaldes Malurt; og Tredjedelen af Vandene blev

vare blevne beske.

12. Og den fjerde Engel basunede, og Tredjedelen af Solen og

Aabenbaringen 9

dem Magt, som Jordens Skorpioner have Magt.

stikker et Menneske.

deres Hoveder var der som Kroner, der lignede Guld, og deres

Ansigter vare som Menneskers Ansigter,

9. og de havde Pansere som Jernpansere; og Lyden af deres Vinger

10. Og de have Haler, som ligne Skorpioners, og Brodde, og i deres

derefter.

som ere bundne ved den store Flod Eufrat.

19. Thi Hestenes Magt er i deres Mund og i deres Haler; thi deres

21. og de omvendte sig ikke fra deres Myrden eller fra deres
Trolddom eller fra deres Utugt eller fra deres Tyveri.

Aabenbaringen 10

4. Og da de syv Tordener havde talt, vilde jeg til at skrive; og

Tordener talte, og nedskriv det ikke!

6. og svor ved ham, som lever i Evighedernes Evigheder, som bar

Havet, og hvad deri er, at der ikke mere skal gives Tid;

han har forkyndt sine Tjenere Profeterne.

9. Og jeg gik hen til Engelen og sagde til ham, at han skulde give

som Honning.

Aabenbaringen 11

3. Og jeg vil give mine tvende Vidner, at de skulle profetere eet

for Jordens Herre.

falde i deres Profetis Dage; og de have Magt over Vandene til at

dem.

sende hverandre Gaver, fordi disse to Profeter vare til Plage

14. Det andet Veer til Ende; se, det tredje Ve kommer snart.

Evigheder.

18. og Folkeslagene vrededes, og din Vrede kom og Tiden til, at de

Aabenbaringen 12

Hoved.

3. Og et andet Tegn blev set i Himmelen, og se, der var en stor,

Hoveder syv Kroner.

4. Og dens Hale drog Tredjedelen af Himmelen Stjerner med sig og

en Jernstav; og hendes Barn blev borttrykket til Gud og til hans

Trone.

og tresindstyve Dage.

7. Og der blev en Kamp i Himmelen: Mikael og hans Engle gave sig

8. Men de magtede det ikke, og deres Sted fandtes ikke mere i

Himmelen.

9. Og den store Drage blev nedstyrtet; den gamle Slange, som kaldes

Kraften og Riget blevet vor Guds, og Magten hans Salvedes; thi

Gud Dag og Nat.

11. Og de have overvundet ham i Kraft af Lammets Blod og i Kraft af

deres Vidnesbyrds Ord; og de elskede ikke deres Liv, lige til

12. Derfor, fryder eder, I Himle, og I, som bo i dem! Ve Jorden og

fordi han ved, at han kun har liden Tid.

Tid og Tider og en halv Tid, borte fra Slangen.

15. Og Slangen spyede Vand som en Flod ud af sin Mund efter Kvinden for at bortskylle hende med Floden.

opslugte Floden, som Dragen havde udspytet af sin Mund.

Vidnesbyrd.

Aabenbaringen 13

(Kap.13.)

Bespottelsens Navne.

Kraft og sin Trone og stor Magt.

Dyret.

4. Og de tilbade Dragen, fordi den havde givet Dyret Magten; og de

imod det?

5. Og der blev givet det en Mund til at tale store Ord og

Bespottelser, og der blev givet det Magt til at virke i to og

bespotte hans Navn og hans Telt, dem, som bo i Himmelen.

overvinde dem; og der blev givet det Magt over hver Stamme og

slagtedes, Livets Bog.

ligesom et Lam og talte som en Drage.

Tal; thi det er et Menneskes Tal, og dets Tal er 666.

Aabenbaringen 14

hundrede og fire og fyrretyve Tusinde, som havde dets Navn og

4. Dette er dem, som ikke have besmittet sig med Kvinder, thi de

og Lammet,

hans Doms Time er kommen, og tilbeder ham, som har gjort

Himmelen og Jorden og Havet og Vandenes Kilder.

8. Og endnu en anden Engel fulgte, som sagde: Falden, falden er

Babylon, den store, som har givet alle Folkeslagene at drikke af

sin Utugts Harmes Vin.

ikke Hvile Dag og Nat, de, som tilbede Dyret og dets Billede, og

en skarp Segl.

18. Og fra Alteret gik en anden Engel ud, som havde Magt over Ilden;

seks Hundrede Stadier.

Aabenbaringen 15

Engel som have de syv sidste Plager; thi med disse er Guds Harme
fuldbyrdet.

gik ud af Kampen med Dyret og dets Billede og dets Navns Tal,

3. Og de sang Mose, Guds Tjeners, Sang, og Lammets Sang, og sagde:

Store og vidunderlige ere dine Gerninger, Herre, Gud, du

Konge!

4. Hvem skulde ikke frygte dig, Herre! og prise dit Navn? Thi du

alene er hellig; ja, alle Folkeslagene skulle komme og tilbede

6. og de syv Engle, som havde de syv Plager, gik ud af Templet,

fyldte med Guds Harme, han. som lever i Evighedernes Evigheder.

fik Ende.

Aabenbaringen 16

og dem, som tilbade dets Billede.

og de bleve til Blod.

har Magt over disse Plager; og de omvendte sig ikke til at give

11. Og de bespottede Himmelens Gud for deres Piner og for deres
Bylder; og de omvendte sig ikke fra deres Gerninger.

Kongerne fra Solens Opgang.

Skam. -

Harmagedon.

med sin Vredes Harmes Vin.

Menneskene; og Menneskene bespottede Gud for Haglens Plage, thi dens Plage var meget stor.

Aabenbaringen 17

som sidder over mange Vande,

blevne drukne af hendes Utugts Vin.

Bespottelsens Navne; det havde syv Hoveder og ti Horn.

af Vederstyggeligheder og hendes Utugts Urenheder.

hende.

7. Og Engelen sagde til mig: Hvorfor undrede du dig? Jeg vil sige

som har de syv Hoveder og de ti Horn.

skulle undre sig, de, hvis Navne ikke ere skrevne i Livets Bog

skal komme.

10. og de ere syv Konger. De fem ere faldne, den ene er der, den

liden Tid.

af de syv og farer bort til Fortabelse.

13. Disse have eet Sind, og deres Kraft og Magt give de til Dyret.

- fordi det er Herrers Herre og Kongers Konge - og de: som ere med det, de kaldede og udvalgte og trofaste.

Ild.

og at handle af eet Sind og at give Dyret deres Kongemagt, indtil Guds Ord blive fuldbyrdede.

over Jordens Konger.

Aabenbaringen 18

stor Magt, og Jorden blev oplyst af hans Herlighed.

afskyede Fugle!

3. Thi af hendes Utugts Harmes Vin have alle Folkeslagene drukket,

blevne rige af hendes Yppigheds Fylde.

hende, mit Folk! for at I ikke skulle blive meddelagtige i

hendes Synder og ikke rammes af hendes Plager.

5. Thi hendes Synder ere opdyngede indtil Himmelen, og Gud har

sit Hjerte: Jeg sidder som en Dronning og er ikke Enke, og Sorg
skal jeg ingenlunde se,

9. Og Jordens Konger, som have bolet og levet yppigt med hende,

Brand,

er din Dom kommen.

det mere.

sige:

Mage til den store Stad?

20. Fryd dig over den, du Himmel, og I hellige og Apostle og
Profeter! fordi Gud har skaffet eder Ret over den.

Stad, nedstyrtes i Hast og ikke findes mere.

23. og Lys af Lampe skal ikke skinne i dig mere, og Brudgoms og

Trylleri.

24. Og i den blev Profeters og helliges Blod fundet og alle deres,

Aabenbaringen 19

Himmelen, som sagde: Halleluja! Frelsen og Herligheden og

Evighedernes Evigheder.

er kommet, og hans Brud har gjort sig rede.

9. Og han siger til mig: Skriv: Salige ere de, som ere budne til

Lammets Bryllups Nadver! Og han siger til mig: Disse ere de

sande Guds Ord.

Kroner;han havde et Navn skrevet, hvilket ingen kender, uden han selv;

Guds Ord.

og Herrers Herre.

sagde til alle Fugle, som flyve midt oppe under Himmelen: Kommer og samler eder til Guds store Nadver

20. Og Dyret blev grebet og med det den falske Profet, som havde

Aabenbaringen 20

3. og kastede ham i Afgrunden og lukkede og forseglede over ham,

Vidnesbyrds og for Guds Ords Skyld, og dem, som ikke havde

som Havets Sand.

9. Og de droge frem over Jordens Flade og omringede de helliges

Lejr og den elskede Stad. Og Ild faldt ned fra Himmelen fra Gud

og Nat i Evighedernes Evigheder.

dem.

sine Gerninger.

15. Og dersom nogen ikke fandtes skreven i Livets Bog, blev han

Aabenbaringen 21

den forrige Jord var veget bort, og Havet var ikke mere.

Brudgom.

6. Og han sagde til mig: De ere skete. Jeg er Alfa og Omega,

Kilde uforskyldt.

8. Men de fejge og utro og vederstyggelige og Morderne og de

de syv sidste Plager, kom og talte med mig og sagde: Kom, jeg vil vise dig Bruden, Lammets Hustru.

mig den hellige Stad, Jerusalem, stigende ned fra Himmelen, fra Gud

11. med Guds Herlighed. Dens Glans var som den kostbareste Sten, som krystalklar Jaspissten.

tolv Stammers;

mod Vest tre Porte.

Apostles tolv Navne.

rene Glar.

Kalkedon, den fjerde Smaragd,

20. den femte Sardonyks, den sjette Sarder, den syvende Krysolit,
den ottende Beryl, den niende Topas, den tiende Krysopras, den
ellefte Hyacint, den tolvte Ametyst.

21. Og de tolv Porte vare tolv Perler, hver af Portene var af een
Perle, og Stadens Gade var rent Guld som gennemsigtigt Glar.

thi Guds Herlighed oplyste den, og Lammet var dens Lys.

24. Og Folkeslagene skulle vandre i dens Lys, og Jordens Konger
bringe deres Herlighed til den,

25. og dens Porte skulle ikke lukkes om Dagen; thi Nat skal ikke

Livets Bog.

Aabenbaringen 22

1. Og han viste mig Livets Vands Flod, skinnende som Krystal,

Pander.

Lampe eller Lys af Sol, fordi Gud Herren skal lyse over dem; og

vise sine Tjenere, hvad der skal ske snart.

7. Og se, jeg kommer snart. Salig er den, som bevarer denne Bogs Profetis Ord.

tilbed Gud!

10. Og han siger til mig: Du skal ikke forsegle denne Bogs Profetis

enhver, efter som hans Gerning er.

Enden.

15. Udenfor ere Hundene og Troldkarlene og de utugtige og Morderne

16. Jeg, Jesus, har sendt min Engel til at vidne for eder disse Ting

Morgenstjerne.

Vand uforskyldt!

Plager, som der er skrevet om i denne Bog.

19. Og dersom nogen tager noget bort fra denne Profetis Bogs Ord, da

Stad, om hvilke der er skrevet i denne Bog.

20. Han, som vidner disse Ting, siger: Ja, jeg kommer snart! Amen.

Kom, Herre Jesus!